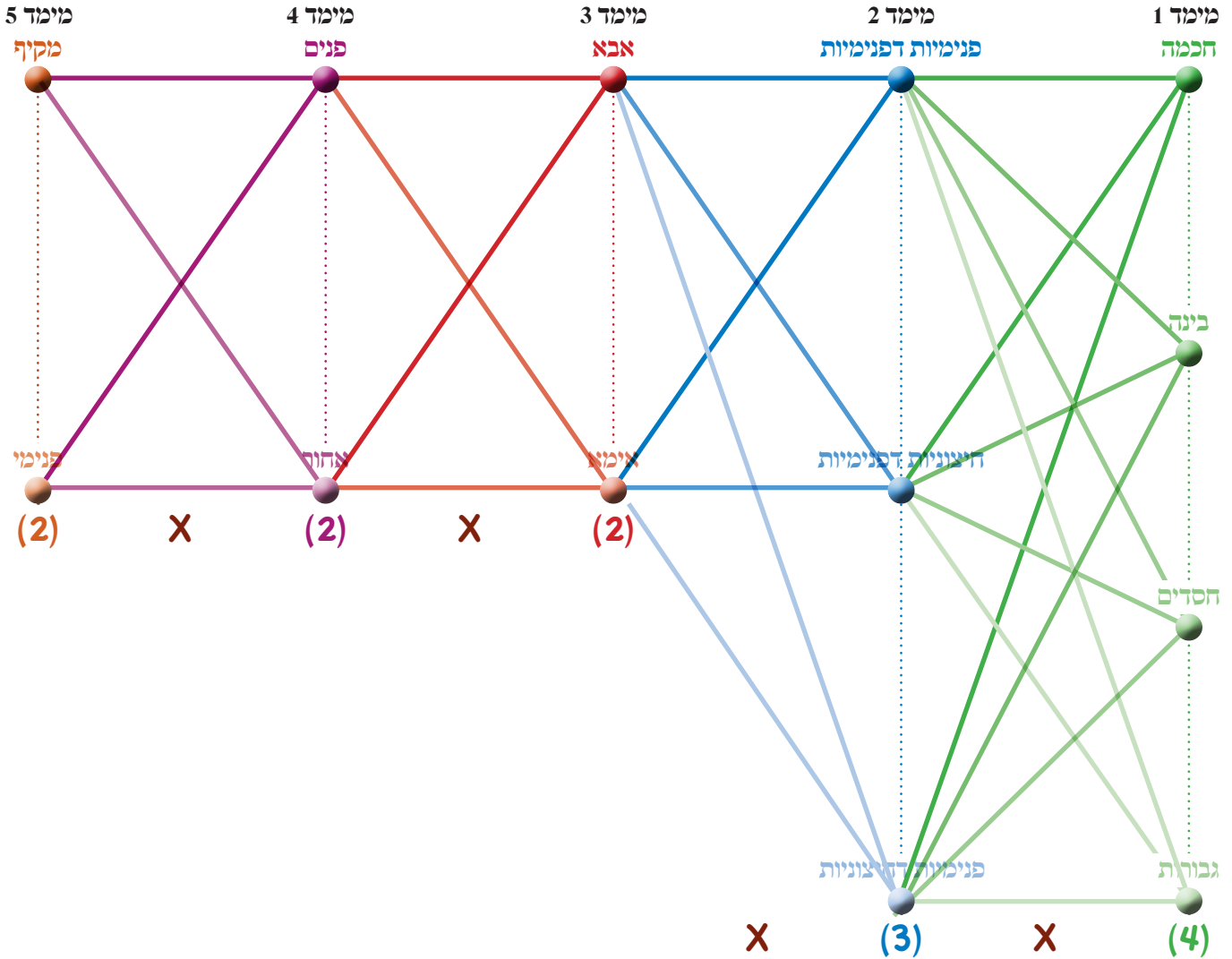

(גדלות בלבד, בלי כלים אמצעים ופנימים דחיצ' דפני')

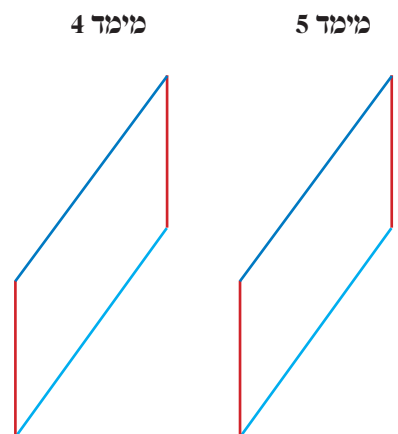
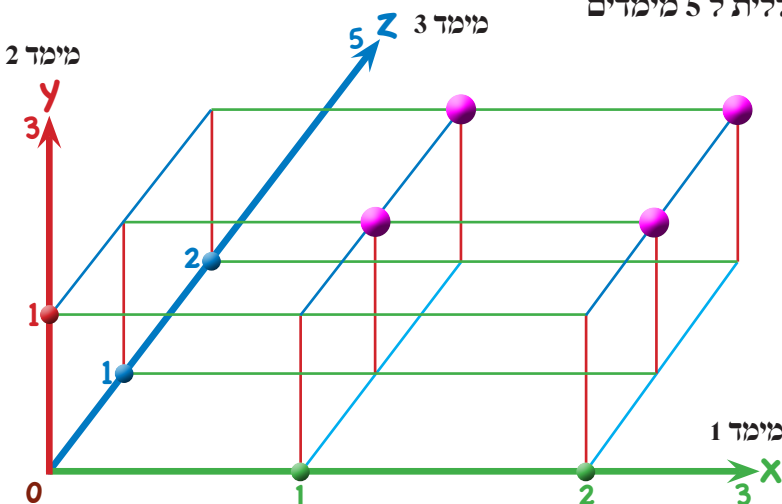
✿ יש לציין שבשורש הראשון (הכמה דכתר), בונים בפועל כמעט כל הבחינות. בשלושת השורשים הנוספים (בינה וחוג'ג דכתר), רק או"א של אחו"פ.
 ✿ כל מימד כלול מכל שאר המימדים, לכן כמות הפרצופים היא הכפלה של כל הפרטים בכל מימד. סדר המימדים אינו משמעותי.

מקף / פנימי (2)	X	פנים / אחור (2)	X	אבא / אימא (2)	X	ג' מסלולים (3) פנימיות דפנימיות / חיצוניות דפנימיות / פנימיות דחיצוניות	X	כריעות וזקיפות (4) (כו"ז - חו"ב חו"ג דכתר)
-----------------	---	-----------------	---	----------------	---	--	---	---

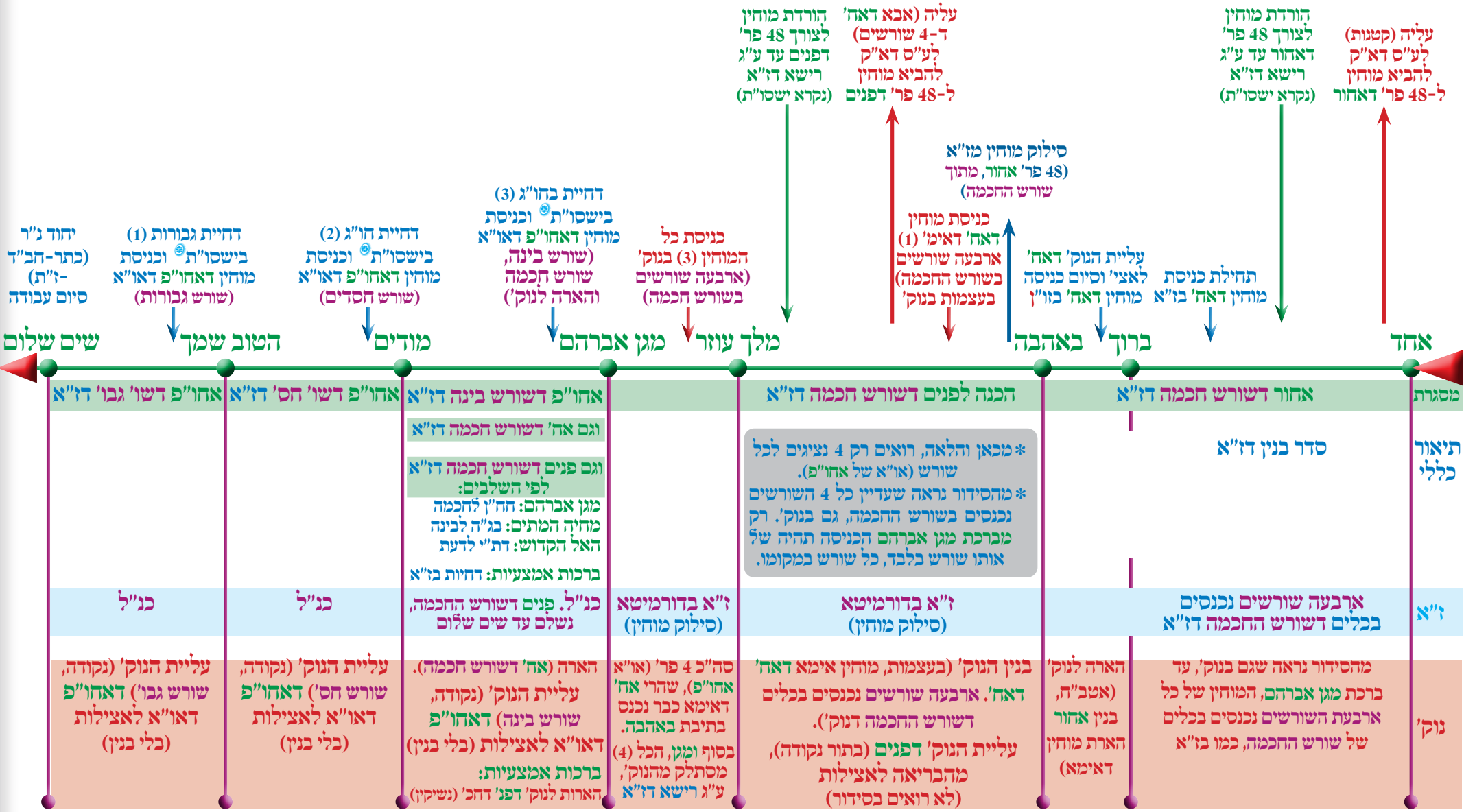

מקף / פנימי (2)	X	פנים / אחור (2)	X	אבא / אימא (2)	X	ג' מסלולים (3)	X	כריעות וזקיפות (4)
96	←	48	←	24	←	12	←	4
→ 2	→	→ 4	→	→ 8	→	→ 24	→	→ 96

דוגמה כללית ל 5 מימדים

סדר בנין ז' ב' במהלך התפילה (כריעות וזקיפות)

מקורות

נה"ש דף ט' סע"ג. דף מ"ו ע"א אות ט"ו.
 עלי נהר דף צ"ד ע"א עד דף צ"ז, הקדמה להבין ענין הכריעות וזקיפות. דף פ"ב ע"ב, דף נ' ע"ב, דף מ"ח ע"ב אות מ"ט.
 שערי רחמים ח"ב סוף שאלה ק"כ, שאלה קל"ג, שאלה קמ"ב. מעיל אליהו דף קל"ד ע"ב, דף קל"ב ע"א.
 באתי לגני ח"א דף קע"ב ע"ב (מופיע גם בענ"ה דף צ"ה בהגהת השד"ה אות כ"ב). דף ע' ע"א. שמן ששון פתח עינים דף מ' סע"א.
 אוצ"ח דף ל"ז השד"ה אות ו'.

כלומר, דחיות ע"ג רישא דז"א, ובה מתיעשר נה"ש דף ט' ודף מ"ו (ענ"ה דף מ"ה, השד"ה אות פ"ה). ע"י שע"ר ח"ב ש' קנ"ו (יהוד שים שלום).

[ע"א:]

וג"כ לוקחת ה"ג מנצפך, והם
המוחין שבה

מנצפך

וכללותם (ה"ג) שביסוד, הם
המ"ן שבה **ומנצפך** (ביסודה)

(א) ולוקחת הנוק' כ"ב אתוון מז"א (דינים), [שהם ציר
ודלת שביסודה בגי' כ"ב], ובהם נעשו רמ"ח אבריה
אבגדהוזהטיכלמנסעפצקרת

ומכללותם (כ"ב אתוון)
נעשה כלי יסודה ו

ועתה נעשה החותם הראשון שבה (ביסודה), הנקרא ירושלים

באהבה

כיון למסור עצמו עק"ה

סקילה	א	א	ולייחדם ע"י	א	יוד ה' וי' ה'	ע"ב
שריפה	ה	ד	ולייחדם ע"י	ה	יוד ה' ואו ה'	ס"ג
הרג	ו	נ	ולייחדם ע"י	ו	יוד הא ואו הא	מ"ה
חנק	ה	י	ולייחדם ע"י	ה	יוד הה וו הה	ב"ן

ולהעלות נשמתו [וחייתו] למ"ן להיכל אהבה דהק"ק (ד) דנוק' דבריאה.

ולברר מהק"ק הגז' מאנ"ך דרפ"ח דאח' ופנים דפנים דפרצוף בינה (לחש)

(חכמה-חזרה) דזו"ן

(במנחה - דכלים אמצעים. בערבית - דכלים חיצונים)

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד	מדרגה ז' יוד ה' וי' ה'	בירורי ב"ן דע"י, ואבא זז"א.
ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה	מדרגה ה' וז' יוד ה' ואו ה' יוד ה' ואו ה'	בירורי ב"ן דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א.
ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י	מדרגה ג' וז' יהוה יוד הא ואו הא	בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.
ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות	מדרגה ב' שהיא ד' י' יהו יהו יהוה	בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.

ולהעלותם עם נשמתו [וחייתו] לזו"ן דאצילות (אבד"ו)

א. עיין בע"ח ח"ב ש' ל"ה פ"ג, ובש' כ"ה דרוש ב' כלל ד' ובשער ההקדמות מודף ס"ח ואילך יש"ב.
 ד עי' ענ"ה דף כ"ו סע"ב, הגהת השד"ה אות מ"א. עי' גם דף ל"ב סע"א, השד"ה אות נ"ה.
 וכן, דף כ"ח סע"ב, השד"ה אות מ"ז.

להעלות [ולסלק מתוך ז"א] ב' צלמי המוחין דאחור ופנים (או"א) דאחור די"ס ד[חוי"ב חוי"ג דכתר] (מתוך) חכמה דכתר, [דנה"י] דבינה דז"א. ולהעלותם עם [הבירורים] הנו', עם נשמת יסוד דא"א [שבבינה דז"א], ע"ג רישא דז"א

צלם דיש"ס [עומד] ע"ג רישא דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

ע"ג כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף והא יוד והא
אלף והא יוד והא
א-י-ו-ה

ע"ג כלי דעת דז"א
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְוָד הִי וְיָ הִי

[ע.ב.] ע"ג כלי חכמה דז"א
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ג, בעניין השורשים הנוספים.
ע"י גם באתי לגני ח"א דף צ' ע"ב, בענין כלים וצלמים.
ע"י ענ"ה דף מ"ח ע"א, השד"ה, אות פ"ה, בענין שורשי המוחין שבישסו"ת, ע"ג רישא דז"א.

[עב:]

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהֵי יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

גבורות

אֶלֶף ה' וו
אֶלֶף ה' וו
אֶלֶף ה' וו
אֶלֶף ה' ו'א

חסדים

אֶלֶף ה' וו ה'
אֶלֶף ה' וו ה'
אֶלֶף ה' וו ה'
אֶלֶף ה' ו'א ה'

ג' כלי דעת דנוקבא

יוד ה' וו ה'

יוד, יוד ה', יוד ה' וו, יוד ה' וו ה'
יוד, יוד ה', יוד ה' ו'א, יוד ה' ו'א ה'

אֱלֹהֵי
יְהוָה
אֱלֹהֵי
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוח בינה

אֶלֶף ה' יוד
אֶלֶף ה' יוד
אֶלֶף ה' ו'א יוד
אֶלֶף ה' ו'א יוד

ג' כלי גבורה דנוקבא

יְהוָה
אֱלֹהֵי
אֶלֶף ה' ו'א

אֱלֹהֵי
יְהוָה
אֱלֹהֵי
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוח חכמה

יוד ה' ו'א
יוד ה' ו'א
יוד ה' ו'א
יוד ה' ו'א

ג' כלי חסד דנוקבא

אֶלֶף ל'מ'ד
אֶלֶף, אֶלֶף ל'מ'ד
אֶלֶף

[עג.]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְהוּ יְהוּה

גבורות

אֵלֶּף הִי וו
אֵלֶּף הֵה וו
אֵלֶּף הֶא וו
אֵלֶּף הֵה וָא

חסדים

אֵלֶּף הִי וו הִי
אֵלֶּף הֵה וו הֵה
אֵלֶּף הֶא וו הֶא
אֵלֶּף הֵה וָא הֵה

ג' כלי ת"ת דנוקבא

אֵלֶּף לְמִדַּת הִי יוֹד מִם
צְבֹאוֹת
הַשְׁתַּפֵּא

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְהוּ יְהוּה

מוח בינה

אֵלֶּף הִי יוֹד
אֵלֶּף הִי יוֹד
אֵלֶּף הֶא יוֹד
אֵלֶּף הֵה יוֹד

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְהוּ יְהוּה

גבורות

אֵלֶּף הִי וו
אֵלֶּף הֵה וו
אֵלֶּף הֶא וו
אֵלֶּף הֵה וָא

חסדים

אֵלֶּף הִי וו הִי
אֵלֶּף הֵה וו הֵה
אֵלֶּף הֶא וו הֶא
אֵלֶּף הֵה וָא הֵה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְהוּ יְהוּה

מוח חכמה

יוֹד הִי ויין
יוֹד הִי וָא
יוֹד הֶא וָא
יוֹד הֵה וו

ג' כלי הוד דנוקבא

אֱלֹהִים
א, אלה, אלהי, אלהים
בְּמוֹכָן

ג' כלי יסוד דנוקבא

שִׁין דְּלֵת יוֹד
שְׁדִי
שִׁ, שְׁד, שְׁדִי

ג' כלי נצח דנוקבא

אֵל
א, אֵל
בִּם

אהליה
יהוה

יה יהו יהוה

ג' כלי מלכות דנוקבא

אלף דלת נוץ יוד
אז
א אד אדנ אדני

וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג
לבחי' מוחין דילה **מנצפ"ך**
ונגמר חותם (השני) היסוד שבה,
הנקרא ציון,

ומכללותם (ה"ג) שביסודה,

והם המ"ן דילה **מנצפ"ך**

ועתה לוקחת כ"ב אתוון אחרים ע"י אימא (ממותקן) [עג:]
שהם דלת וציר ב' [ובהם נעשו רמ"ח אבריה],

אבגדהוזהש"יכלמנסעפצקרשת
אבגדהוזהש"יכלמנסעפצקרשת

ומכללותם (כ"ב אתוון),

נעשה כלי יסודה **א**

וחותם הראשון (ירושלים), שהיה ביסוד, מתפשט במלכות.

ועתה נקראת נערה, כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א, שהם ה"פ די"ן, מתמתקין ע"י ה"ג מנצפ"ך
שקבלה ע"י אימא, והם ה' אלפי"ן, ונעשית ה"פ אדני

אדני אדני אדני אדני אדני

להמשיך לנוק' הארת אחורי ה"ס עליונות חב"ד ח"ג דז"א, ובוזה הנערה באה אל פני המלך,
שננסרה ובאה לפני (פנים) ז"א.

להעלות זו"ן לחיק או"א ויקחו המ"ד ומ"ן דאו"א, ועי"ז יחזרו פב"פ ולזווגם זיווג נ"ר

יאהיהיה

יאהלוהיהם

יאהדונה

ולהמשיך מיסוד דז"א ליסוד דנוק' הרי"ו התחתון ע"ב קד"ם

י, יה, יהו, יהוה

יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה קד"ם

לכונן כלי היסוד שלה, שהוא ב' צירים וב' דלתות, ונותן לה מ"ה דב"ן (שם ב"ן - תו"ח),

ולהחזיר זו"ן למקומם [אב"א]

(*) יכוין לקבל עליו ד' מיתות בית דין

סקילה י א ולייחדם ע"י א יוד הי ויו הי ע"ב

שריפה ה ד ולייחדם ע"י ה יוד הי ואו הי ס"ג

הרג ו ו ולייחדם ע"י י יוד הא ואו הא מ"ה

חנק ה י ולייחדם ע"י ה יוד הה וו הה ב"ן

◆ קבלת דמב"ד זה הוא עפ"י מ"ש הסב"ק רבי מרדכי עטייה צוק"ל בסידור יום חול דף ע"ג ע"ב.
אבל בפאת השד"ה דף שמ"ה כתב לכיון זה לפני העלאת רפ"ח ומוחין דאבא לישסו"ת. ברם
מו"ר רבי מרדכי עטייה שליט"א ס"ל שאין לכיון בזה כלל, והבוחר יבחר.

להעלות את האורות דרפ"ח עם נשמתו עם הצלם דיש"ס [של 4 השורשים] העומד ע"ג רישא דז"א למ"ן ומ"ד לחכמה (פנים) (◇) דיסו"ת [עבור ארבעת השורשים]

פנים

רפ"ח דאח' ופנים דפנים

מדרגה ז'

בירורי ב"ן דע"י, ואבא וז"א.

יוד הי ויו הי

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד

מדרגה ה' וז'

בירורי ב"ן דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א.

אותיות **יוד הי ואו הי**
 מספר **יוד הי ואו הי**

ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה

מדרגה ג' וז'

בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.

יהוה יוד הא ואו הא

ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י

מדרגה ב' שהיא ד'

בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.

י יה יהו יהוה

ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות

צלם דיש"ס העומד ע"ג רישא דז"א

**אהיה
 יהוה**

**אהיה
 יהוה
 יוד הי ויו הי**

**אהיה אהיה
 יהוה יהוה
 יוד הי ויו הי**

**אהיה
 יהוה
 יוד הי ויו הי**

**אהיה
 יהוה
 יהוה**

**אהיה אהיה
 יהוה יהוה
 יהוה**

**אהיה
 יהוה
 יהוה**

**אהיה
 יהוה
 יוד הי ויו הי**

**אהיה יהוה אהיה יהוה
 יהוה יהוה
 יוד הי ויו הי**

**אהיה
 יהוה
 יוד הי ויו הי**

וכעד"ז עושים זו"ן ומבררים מבירורי הפנים דיסו"ת ומעלין אותם למ"ן לחכמה (◇) דאז"א. וכן מזה לזה עד רום המעלות. עד שעולים כל הבירורים לע"ב ס"ג דא"ק

[עד.]

ע"ב דא"ק   לזווג חו"ב דא"ק   ס"ג דא"ק
יהוה יהוה יהוה   **יהוה יהוה יהוה**   **יהוה יהוה יהוה**
 זווג ע"ב ס"ג דא"ק   זווג ע"ב ס"ג דא"ק   זווג ע"ב ס"ג דא"ק
איהיהיהיה   **איהיהיהיה**   **איהיהיהיה**

ולהוציא ט"ס עליונות דב"ן מעינים דא"ק עם י"ס דמ"ה ממצח דא"ק,
 ולהמשיכם לנה"י דכתר דבינה (חול) דמ"ה וב"ן דזו"ן דא"ק, ולזווגם
איהיהיהיה

(א) ולהמשיכם לפרצוף נה"י דכתר דבינה (חול) דעתיק. ואז נבקע היסוד דעתיק, ומתגלים כל
 החו"ג, ומתחברים אבא עם יש"ס לפרצוף אחד, ואימא ותבונה לפרצוף אחד.

ולזווג חב"ד (פ"ע) דנה"י דכתר דבינה (חול) דעתיק
איהיהיהיה

(ב) ולהמשיך המוחין דחו"ב דחכמה (אבא) דז"א.

גם לזווג חג"ת (פ"א) דפרצוף הנז'
איהיהיהיה

ולהמשיך המוחין דחו"ב דבינה (אימא) דז"א

גם לזווג נה"י (פ"ת) דפרצוף הנז'
איהיהיהיה

(ג) ולהמשיך המוחין דחו"ג דחו"ב (דעת תחתון) [דז"א]

ולהמשיך כל המוחין הנז' (דג"פ) לפרצוף חג"ת [דכתר] דבינה (חול) דא"א

ולזווג פרצוף חג"ת הנז'

איהיהיהיה

א. א"ה עיין בס' תו"ח די"ז ע"ב וז"ל ונמשכים לנה"י דבינה דעתיק, ר"ל לנה"י דכתר דבינה דעתיק.
 ויכוין כי אז נבקע יסוד דעתיק ומתגלים כל החו"ג תוך חג"ת דא"א, ר"ל תוך חג"ת דכתר דבינה
 דא"א וכו' והראיה לזה שמחג"ת דא"א נמשך הטיפה לב' מזלין נוצר ונקח והדיקנא היא החכמה
 סתימאה שהיא מהג"ר דא"א, אלא שהכוונה היא שמפנימיות א"ק ואב"ע דכתר דבינה דא"א
 נמשך הטיפה לדיקנא שהוא חיצוניות דכתר דבינה דא"א עכ"ל.

ב. צ"ל כי טיפת המוחין דחו"ב דחכמה דז"א שנמשכה מזווג חב"ד דנה"י דעתיק להיכן נמשכה אם
 נמשכת לחג"ת דנה"י דעתיק וכעד"ז ג"כ טיפת המוחין דחו"ב דבינה דז"א שנמשכה מזווג חג"ת
 דנה"י דעתיק נמשכת לנה"י דנה"י דעתיק ואח"כ מזווגים הנה"י דנה"י דע"י ונמשכים כל טיפות
 המוחין הנז' לחב"ד דחג"ת דא"א זה לא אפשר דכבר כתב הרב ז"ל בשער מ"ז פ"ג שאין הטיפה
 עולה מלמטה למעלה ואם נאמר לא כי אלא תחילה מזווגים החב"ד דנה"י דעתיק ונשאר שם
 הטיפה ההיא וכעד"ז ג"כ בחג"ת דנה"י דעתיק וכעד"ז בנה"י דנה"י דעתיק ואחר כל הזווגים הנז' אז
 נמשכין כל טיפות המוחין הנז' אשר בחב"ד וחג"ת ונה"י דעתיק וממשיכים אותם כולם לא"א גם
 זה אין מן ההכרח לומר כן שאחר הזווג נשארים שם טיפות המוחין הנז' אחר שכבר מצינו בזווגי
 הק"ש שסידר לנו מו"ר הרש"ש ז"ל שם בפרטות [שמזווגים תחילה החב"ד דנה"י דע"י ונמשכת
 הטיפה ההיא לחב"ד דחג"ת דא"א ומשם לתרין מזלין ואח"כ מזווגים דנה"י דעתיק וכו'] א"כ
 מוכרח הוא שנאמר כי כאן קיצר וסמך על המעיין וכמ"ש בשער הנסירה פ"ז ע"ש והנלע"ד כתבתי
 וא"ש את"מ.

ג. א"ה נלע"ד כי צ"ל להמשיך המוחין דחו"ג דחו"ב וכמבואר בשער הנסירה פ"ו ובנה"ש דל"ג ע"א
 וע"ב ועש"ב. וכן מצאתי בקצת סידורים שהעבירו ע"ז הקולמוס וכתבו כן והמעייין יבחר.
 היי"ן: וכן כתב בפאת השד"ה עמוד שמ"ה. ועפ"י דבריו כתבנו כאן בסידורנו.

[עד:]

ולהמשיכם לתרין מזלין ולזווג התרין מזלין

אלף יוד ה' ה' יוד ויו ה' ה'

ולהמשיך המוחין לפר' חכמה דבינה (חול) דזו"ן דא"ק, שבתוך חכמה דבינה (חול) דא"א, שבתוך בינה דאז"א, שהוא חב"ד דפר' הכולל (כללות) דבינה (חול) דאז"א וישסו"ת, ולזווגם (נשיקין)

אָיִן, יוֹד, יוֹד

[להוריד הטיפה דכללות בנפרד. יחוד גופא בגופא.]

ואימא מעלה מ"ן שהם חכמות וחסדים, לאבא (חילוף דפנים),
ואבא ממשיך מ"ד שהם בינות וגבורות לאימא. [כניסה בצלמים.]

ולהמשיך המוחין הנז' לבינה דבינה (חול) דזו"ן דא"ק, שבתוך בינה דבינה דא"א, שבתוך בינה דכללות דאז"א וישסו"ת שהוא חג"ת דפרצוף דבינה (חול) דאז"א וישסו"ת, והם ישסו"ת הראשונים. ולזווג כל הפרצופים הנז' (העברה הטיפה ליסוד דאימא ותבונה)

אָיִן, יוֹד, יוֹד

(לידה א'). ולהמשיך המוחין הנז' לחב"ד דישסו"ת הב', והוא מ' דצלם, ושם נשאר שורשו. ושארית המוחין לחג"ת דפרצוף הנז', והוא ל' דצלם, ושם נשאר שורשו. ואז מסתלקים חיות ואורות דהצי התחתון דת"ת ונהי"ם, ועולים בחצי העליון דת"ת דישסו"ת. ושארית המוחין [צ'], להמשיכם לנה"י דפרצוף הנז'. (ניתוק הנה"י דטיפה גופנית, לידה ב')

ועתה יכוין להחזיר המוחין דפנים דאחור למקומו^(א), ולהמשיך המוחין דאחור ופנים דפנים מלובשים בשם בוכו לאחור ופנים דפנים דנוק'.

מַלְךְ (◇)

מלכיות דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לכתר דנוק' דניקוד הנז'

פנים דפנים	אח' דפנים	פנים דאח'
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

בּוֹכּוּ

ג' כלי כתר דנוק'

יִוְד, יוֹד, יוֹד, יוֹד, יוֹד, יוֹד, יוֹד, יוֹד, יוֹד, יוֹד

ונגדלת הנוק' כשיעור המלכות שלה

א. א"ה עיין בס' עלי נהר די"ז ע"א אות נ"ב וז"ל ומ"ש ולהחזיר המוחין דפנים דאח' למקומו ר"ל שהצלם דיש"ס שעלה בסוד מ"ן הוא עולה למ"ן מלבד הכלים (לבושים) דנה"י דיש"ס שנשארים עומדים ע"ג רישא דז"א ועתה מחזירים את הצלם לכליהם והם הנה"י וזהו למקומם עכ"ל. כלומר, פנים דאח' נשאר ע"ג רישא דז"א בשלב ראשון. אח"כ, כן נכנסים לנוק', יחד עם אחו"פ דפנים. [ע"י פת"ע דף ל"ט רע"ג. ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ב, ש' קל"ד, אבא נכנס בעיקב (מאליו), אימא ברחל.]

◇ ע"י שע"ר ח"ב ש' קכ"ג, יעו"ר מצדדים בפנים של ז"א רק לאחר שנכנה הפנים שלהם, בכא"י. כניסת המוחין במלך עוזר, הכל דחו"ב חו"ג דכתר, בתוך שורש החכמה דכתר דנוק', ע"י תיבת באהבה.

[עה.]

עוֹזָר

להמשיך נה"י דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לחב"ד דנוק',

ולדחות המלכויות לתפארת

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְרַד הַי וַיַּיַח הַי

פנים דאחור

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְרַד הַי וַיַּיַח הַי

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְרַד הַי וַיַּיַח הַי

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהֵי יְרַד וְיַיַח
אֱלֹהֵי יְרַד וְיַיַח
אֱלֹהֵי יְרַד וְיַיַח

ג' כלי חכמה דנוקבא

יְרַד וְיַיַח וְיַיַח וְיַיַח
יְרַד וְיַיַח וְיַיַח וְיַיַח
יְרַד וְיַיַח וְיַיַח וְיַיַח

ג' כלי דעת דנוקבא

יְרַד וְיַיַח וְיַיַח וְיַיַח
יְרַד וְיַיַח וְיַיַח וְיַיַח
יְרַד וְיַיַח וְיַיַח וְיַיַח

לדחות הג' מלכויות לתפארת דנוק'

פנים דאח'   אח' דפנים   פנים דפנים

אֱהִיָּה   אֱהִיָּה   אֱהִיָּה
יְהוָה   יְהוָה   יְהוָה

בוכו

ג' כלי תפארת דנוק'

אלף למד הי יוד ממ

צבאות

השתפא

ונגדלת הנוק' כשיעור הנה"י שלה.

[עה:]

ומושייע

להמשיך חג"ת דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לחב"ד דנוק',

ולדחות הנה"י לחג"ת והמלכות ליסוד

פנים דאחור

אֵלֶּיָּהּ
 יְהוָה
 יְהוָה

פנים דאחור

אֵלֶּיָּהּ אֵלֶּיָּהּ
 יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה

פנים דאחור

אֵלֶּיָּהּ
 יְהוָה
 יְהוָה

אחור דפנים

אֵלֶּיָּהּ
 יְהוָה
 יְהוָה

אחור דפנים

אֵלֶּיָּהּ אֵלֶּיָּהּ
 יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה

אחור דפנים

אֵלֶּיָּהּ
 יְהוָה
 יְהוָה

פנים דפנים

אֵלֶּיָּהּ
 יְהוָה
 יְהוָה

פנים דפנים

אֵלֶּיָּהּ אֵלֶּיָּהּ
 יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה

פנים דפנים

אֵלֶּיָּהּ
 יְהוָה
 יְהוָה

בוכו

ג' כלי בינה דנוק'

אֵלֶּף וְ יוֹד וְ מֶמֶת
 אֵלֶּף וְ יוֹד וְ מֶמֶת
 אֵלֶּף וְ יוֹד וְ מֶמֶת

ג' כלי חכמה דנוק'

פִּי וְ זַיִן וְ טֵט וְ שֵׁן
 פִּי וְ זַיִן וְ טֵט וְ שֵׁן
 פִּי וְ זַיִן וְ טֵט וְ שֵׁן

ג' כלי דעת דנוקבא

פִּי וְ זַיִן וְ טֵט וְ שֵׁן
 פִּי וְ זַיִן וְ טֵט וְ שֵׁן
 פִּי וְ זַיִן וְ טֵט וְ שֵׁן

[עו.]

לדחות הנה"י לחג"ת דנוק'.

פנים דאחור

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְוֹדֵהוּ הֵי וְיָי הֵי

פנים דאחור

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ

יְוֹדֵהוּהוּ יְוֹדֵהוּהוּ

יְוֹדֵהוּ הֵי וְיָי הֵי

פנים דאחור

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְוֹדֵהוּ הֵי וְיָי הֵי

אחור דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ

יְוֹדֵהוּהוּ יְוֹדֵהוּהוּ

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ

יְוֹדֵהוּהוּ יְוֹדֵהוּהוּ

יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי חסד דרחל

אֵלֶּף לַמִּדָּה
אֵלֶּף, אֵלֶּף לַמִּדָּה
אֵלֶּף

ג' כלי ת"ת דרחל

אֵלֶּף לַמִּדָּה הֵי יוֹד מֵם
צְבֹאוֹת
הַשֵּׁת־פֶּאֶה

ג' כלי גבורה דרחל

יְהוָה
אֱלֹהִים
אֲכַדְטִם

ולדחות הג' מלכויות ליסוד דנוק'

פנים דאח'

אֱהִיָּה

יְהוָה

אח' דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי יסוד דרחל

שִׁין דַּלַּת יוֹד
שְׂדִי

שׁ, שֵׁד, שְׂדִי

ונגדלת הנוק' כשיעור נה"י וחג"ת שלה.

יִוְדָה יִוְדָה יִוְדָה יִוְדָה יִוְדָה
יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא

ולדחות החג"ת לחג"ת דנוק'

[עז.]

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דאחור

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי גבורה דרחל

יְהוָה
אֱלֹהִים
אֲכַדְשֵׁם

ג' כלי ת"ת דרחל

אֵלֶּף לְמוֹד הִי יוֹד מֵם
צְבֹאוֹת
הַשְׁתַּפֵּא

ג' כלי חסד דרחל

אֵלֶּף לְמוֹד
אֵלֶּף, אֵלֶּף לְמוֹד
אֵלֶּף

לדחות הנה"י לנה"י דנוק'

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יִוְדָה הִי וַיִּן הִי

פנים דאחור

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יִוְדָה הִי וַיִּן הִי

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יִוְדָה הִי וַיִּן הִי

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוֹ

[עז:]

ג' כלי הוד דרחל

אֱלֹהִים
א, אל, אלה, אלהי, אלהים
בּוֹכּוֹן

ג' כלי יסוד דרחל

שִׁין דלַת יוֹד
שְׂדִי
שׁ, שֵׁד, שְׂדִי

ג' כלי נצח דרחל

אֵל
א, אֵל
בּם

ולדחות הג' מלכויות למלכות דנוק'

פנים דאח' פנים דאח' פנים דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי מלכות דנוקבא

אֱלֹף דלַת נוֹן יוֹד
אֲדָנִי
א, אֲד, אֲדָנִי, אֲדָנִי

ועתה נגדלת כשיעור נה"י וחג"ת וחב"ד הגדלותה שהיא כשיעור כל קומת ז"א.

(א) להמשיך הארה מוש"ע נהורין דא"א בב' תפוחין דנוק' ובחוטם ויהיו ד' אל מלאים.

תרין תפוחין אֱלֹף לַמּוֹד אֱלֹף לַמּוֹד
חוטמא אֱלֹף לַמּוֹד אֱלֹף לַמּוֹד

אח"כ חוזרים ומסתלקים [כל] המוחין הנז' מפרצוף הנוק', ועולים ועומדים ע"ג רישא דז"א ואז מתמעטת הנוק' ויורדת עד כנגד החזה דז"א

א. ע"ח ש"כ דל"ג ע"א.

[ע.ה.]

בְּרוּךְ

הַדְּ לַהוֹרִיד הַרְאֵשׁוֹנָה דְהוּי"ה לַהֲעֵלוֹת דְּדַאדְנִי

שורש חכמה דכתר

Ⓞ להמשיך הו"ק דאחור (תבונה) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), דנה"י (דתבונה) [דישסו"ת] (חול), [עם ו"ק דצלמי המוחין יו"ד ה"י דקס"א א', עם הנרנח"י], לחב"ד וחג"ת [דנה"י דבינה] דז"א [דאצילות] דניקוד הנו"ו ו"ק דאחור דאחור דחכמה דכתר לחב"ד דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

יְוֵד הַיְ דקס"א א'

אֱוֵהוּיְוֵהוּ אֱוֵהוּיְוֵהוּ
יְוֵהוּוֵהוּ יְוֵהוּוֵהוּ

יְוֵד הַיְ דקס"א א'

ג' כלי בינה דז"א
אֱלֹף, אֱלֹף הַא, אֱלֹף הַא יוֹד,
אֱלֹף וְהַא יוֹד וְהַא
אֱלֹף וְהַא יוֹד וְהַא
אֱוֵהוּיְוֵהוּ

ג' כלי דעת דז"א
יְוֵד הַיְ וְיָן הַיְ
יְוֵד הַיְ וְאָן הַיְ
יְוֵד הַיְ וְוֵהוּ הַיְ

ג' כלי חכמה דז"א
יְוֵד הַיְ וְאָן הַא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוֵד הַא וְאָן הַא

[ע.ה.:

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱוֵהוּיְוֵהוּ אֱוֵהוּיְוֵהוּ
יְוֵהוּוֵהוּ יְוֵהוּוֵהוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְוֵד הַיְ דקס"א א'

יְוֵד הַיְ דקס"א א'

יְוֵד הַיְ דקס"א א'

ג' כלי גבורה דז"א
יְוֵהוּ
אֱלֹף, אֱלֹף לְמוֹד, אֱלֹף לְמוֹד הַי,
אֱלֹף לְמוֹד הַי יוֹד, אֱלֹף לְמוֹד הַי יוֹד מִם
יְוֵהוּוֵהוּ

ג' כלי ת"ת דז"א
יְוֵד הַא וְאָן הַא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוֵהוּוֵהוּ

ג' כלי חסד דז"א
א, אַל, אַלו, אַלוה
אֱלוֹהֵי
אֱלֹף לְמוֹד

ועתה נתמעטה וירדה הנוק' [דאחו"פ דאח' דחכמה דכתר] Ⓞ עד כנגד היסוד דז"א

Ⓞ בסידור הרש"ש המודפס עשו שילוב בכניסת המוחין בין מוח חכמה ובין מוח הבינה וגם עשו כלים משותפים לשניהם, וכנראה שעשו כן עפ"י המסודר בסידור כת"י הר"י אדרעי. אמנם בסידור היר"א, וכן בסידור הרב הדא"ה עשו הפרדה בין שניהם. והיות ואופן זה יותר קל ונוח למכוין, לכן סידרנו כך כאן. נראה קצת שעדיף להפריד גם בלשון שע"ר ח"ב ש' קמ"ב.
עפ"י השד"ה, יש לעשות דחיית שורשי הבחו"ג לשורש הבינה (ע"ג רישא דז"א), עח"ל ח"ג-59. וכן יש לדחות את שורשי החו"ג כמודים, ושורש הגב' בהטוב שמך (הכל ע"ג רישא דז"א).
Ⓞ עיין באתי לגני ח"א דף צ"ה ע"ב. עלי נהר דף צ"ז ע"ב.

ולחמשי' ח"ן דאחור דפנים דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה) [דנה"י] דישסו"ת, לחב' דז"א

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה

יְוָדֵי הֵי דקס"א א'

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָדֵי הֵי וְאֵן הֵא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדֵי הֵא וְאֵן הֵא

שורש בינה דכתר

להמשיך הו"ק דאחור (תבונה) דאחור (אחור), ואחור (תבונה) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכ' חזרה), [דנה"י] דישסו"ת (חול), עם ו"ק דצלמי המוחין שהם יו"ד ה"י דקס"א ב', עם הנרנח"י, לחב"ד וחג"ת דז"א [דאצי'] דניקיד הנז'

ו"ק דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדֵי הֵי דקס"א ב'

ג' כלי בינה דז"א
אֱלֹף, אֱלֹף הֵא, אֱלֹף הֵא יוֹד,
אֱלֹף הֵא יוֹד הֵא
אֱלֹף הֵא יוֹד הֵא
אֱלֹף הֵא

אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
אֱוֵהוּיְוֵהוּ אֱוֵהוּיְוֵהוּ אֱוֵהוּיְוֵהוּ אֱוֵהוּיְוֵהוּ
יְוֵהוּוֵהוּ יְוֵהוּוֵהוּ יְוֵהוּוֵהוּ יְוֵהוּוֵהוּ

יְוָדֵי הֵי דקס"א ב'

ג' כלי דעת דז"א
יְוָדֵי הֵי וְיָן הֵי
יְוָדֵי הֵי וְאֵן הֵי
יְוָדֵי הֵי וְוֵן הֵי

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדֵי הֵי דקס"א ב'

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָדֵי הֵי וְאֵן הֵא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדֵי הֵא וְאֵן הֵא

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א [עיה:]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדֵי הֵי דקס"א ב'

ג' כלי גבורה דז"א
יְוָדֵי
אֱלֹף, אֱלֹף לְמֹד, אֱלֹף לְמֹד הֵי,
אֱלֹף לְמֹד הֵי יוֹד, אֱלֹף לְמֹד הֵי יוֹד מִם
יְוָדֵי

אֱוֵהוּיְוֵהוּ אֱוֵהוּיְוֵהוּ אֱוֵהוּיְוֵהוּ אֱוֵהוּיְוֵהוּ
יְוֵהוּוֵהוּ יְוֵהוּוֵהוּ יְוֵהוּוֵהוּ יְוֵהוּוֵהוּ

יְוָדֵי הֵי דקס"א ב'

ג' כלי ת"ת דז"א
יְוָדֵי הֵא וְאֵן הֵא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדֵי

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדֵי הֵי דקס"א ב'

ג' כלי חסד דז"א
אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל
אֵל, אֵל, אֵל
אֵל, אֵל, אֵל

ולדחות החג' דאח' דאח' דחכמה דכתר, דבינה (או דחכ'), [דנה"י] דבי' דז"א, לחג'ת [עט:]

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלוף למד

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי גבורה דז"א

יה
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
יהוה

ולדחות הנח"י דאח' דאח' דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה), [דנה"י] דבינה דז"א, לנה"י

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי נצח דז"א

יהוה
צ' צב צבא
צבא

אוהויהו אוהויהו
יהויהו יהויהו

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי יסוד דז"א

יאהדוניה
שין, שין דלת, שין דלת יוד
שין דלת יוד

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי הוד דז"א

אדני
א צבאו צבאות
אורת

ועתה נתמעטה וירדה הנוק' [דאחו"פ דאח' דחכמה דכתר] עד כנגד העטרה דז"א

ולהמשיך חכמה דאח' דפנים דחכמה דכתר, דבי' (או דחכ'), דנה"י דיסו"ת, לחכמה דז"א
חכמה דאחור דפנים דחכמה דכתר, לחכמה דז"א [דאצילות] דניקוד הנז' (א)

אֱלֹהִים
יְהוָה

אלף הי' דקס"א א'

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי' ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

שורש בינה דכתר

להמשיך חב"ד דאחור (תבונה) דאחור (אחור), ודאחור (תבונה) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דנה"י] דישסו"ת (חול), עם ג"ר דצלמי המוחין אל"ף ה"י דקס"א ב', עם הנרנח"י], לחב"ד דניקוד הנז' דז"א [דאצ"י]

חב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א **לגבי ה** (כריעת הראש)

אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה
אלף הי דקס"א ב'	אלף הי דקס"א ב'	אלף הי דקס"א ב'
ג' כלי בינה דז"א אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף והא יוד והא אלף והא יוד והא א-י-ו-ה	ג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה	ג' כלי חכמה דז"א יוד הי ואו הא י יהו יהוה יוד הא ואו הא

ולדחות החג"ת דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א

אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה
יוד הי דקס"א ב'	יוד הי דקס"א ב'	יוד הי דקס"א ב'
ג' כלי גבורה דז"א יהוה אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם יהוה	ג' כלי ת"ת דז"א יוד הא ואו הא י יהו יהוה יהוה	ג' כלי חסד דז"א א, אל, אלו, אלוה אלוה אלף למד

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לנה"י דז"א

[פ.]

אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה
יוד הי דקס"א ב'	יוד הי דקס"א ב'	יוד הי דקס"א ב'
ג' כלי הוד דז"א א-ו-ה א צבאו צבאות אורת	ג' כלי יסוד דז"א יאהדוניה שין, שיין דלת, שיין דלת יוד שיין דלת יוד	ג' כלי נצח דז"א יהוה צב צבא צבא

להמשיך הארת המוחין דחב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר,
לחב"ד דניקוד הנז' דבינה דכתר, [דנה"י] דבינה דרחל, שהיא ה' אחרונה (שורש הב')

חב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>אלף הי' דקס"א ב'</p>	<p>אלף הי' דקס"א ב'</p>	<p>אלף הי' דקס"א ב'</p>
<p>חב"ד דנוק'</p>		

(X) ולדחות החג"ת דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה דנוק', לחג"ת

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>
<p>חג"ת דנוק'</p>		

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה דנוק', לנה"י

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>
<p>נה"י דנוק'</p>		

[המושכת השפע לנוק' שעלתה מהבריאה]

ולהעלותה (כול' דחח"ן בג"ה דנוק' שעלתה מהבריאה) עד כנגד [אחורי] נו"ה דפר' בינה דכתר,
[דנה"י] דבינה דז"א [דאצי' דניקוד הנז']

לחבר א"ה ד[צלמי ה]מוחין עם י"ה חו"ב [דז"א-כלים]

אהיה

מעש"ק: להמשיך לכתב"ד דבריאה ב' מיני שפע ע"י אלף הי' דקס"א הנוכר כדי להעלותם,
ולכלול כתב"ד דיצירה.

א. א"ה גם יכולין לדחות הארת המוחין והנרנח"י דחג"ת לחג"ת והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנז', ועיין
לעיל דנ"ח ע"א אות א'. ולכן הוספנו את הכוונות האלו.

[פ:]

יְהוָה וְאֱדֹנָי יְהוֹדוּהָ

דָּהּ להעלות ולחבר ד' דאדנ"י עם ה' ראשונה דהוי"ה.

להמשיך הו"ק דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דנה"י] (דיש"ס) [דישסו"ת] (חול), עם ו"ק דצלמי המוחין שהם וי"ו ה"י דע"ב, עם הנרנח"י], לחב"ד חג"ת דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

ו"ק דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

וַיַּן הַי' דע"ב

ג' כלי בינה דז"א
אֱלֹהִים, אֱלֹהִים הָאֵל, אֱלֹהִים הָאֵל יוֹד,
אֱלֹהִים הָאֵל יוֹד הָאֵל
אֱלֹהִים הָאֵל יוֹד הָאֵל
אֱלֹהִים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

וַיַּן הַי' דע"ב

ג' כלי דעת דז"א
יֹד הַי' וַיַּן הַי'
יֹד הַי' וַיַּן הַי'
יֹד הַי' וַיַּן הַי'

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

וַיַּן הַי' דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א
יֹד הַי' וַיַּן הָאֵל
יֹד הַי' וַיַּן הָאֵל
יֹד הַי' וַיַּן הָאֵל

[פא:]

ולדחות הנה"י דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחג"ת דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

וַיַּן הַי' דע"ב

ג' כלי גבורה דז"א
יֹד
אֱלֹהִים, אֱלֹהִים לְמוֹד, אֱלֹהִים לְמוֹד הַי',
אֱלֹהִים לְמוֹד הַי' יוֹד, אֱלֹהִים לְמוֹד הַי' יוֹד מִמֶּנּוּ
יְהוָה

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

וַיַּן הַי' דע"ב

ג' כלי ת"ת דז"א
יֹד הַי' וַיַּן הָאֵל
יֹד הַי' וַיַּן הָאֵל
יֹד הַי' וַיַּן הָאֵל

אֱהִיָּה
יְהוָה

וַיַּן הַי' דע"ב

ג' כלי חסד דז"א
אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל
אֱלֹהִים
אֱלֹהִים לְמוֹד

ג' כלי בינה דו"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף והא יוד והא
אלף והא יוד והא
אוי

ג' כלי דעת דו"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דו"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דו"א

אהיה אהיה
יהוה יהוה
ואו הי דס"ג

אוויהו אוויהו אוויהו אוויהו
יוויהו יוויהו יוויהו יוויהו

אהיה אהיה
יהוה יהוה
ואו הי דס"ג

ואו הי דס"ג

ג' כלי גבורה דו"א

י
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
יוויהו

ג' כלי ת"ת דו"א

יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יוויהו

ג' כלי חסד דו"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

ו לגבי ה (זקיפת הגוף)

[פא:]

יכוין להמשיך הארת [המוחין] דו"ק דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ודפנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), לחב"ד חג"ת^(א) דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ופנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, [דנה"י דבינה] דרחל הנו', [שהיא ה' אחרונה (שורש הב')]

ו"ק דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דנוק'

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אוויהו אוויהו אוויהו אוויהו
יוויהו יוויהו יוויהו יוויהו

אהיה אהיה
יהוה יהוה

ואו הי דס"ג

ואו הי דס"ג

ואו הי דס"ג

חב"ד חג"ת דנוק'

[הורדת השפע לנוק' שבבריאה]

להעלות מלכיות דיעקב ורחל דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לאצילות.
(ביר"א ליתא:) ולחבר(ק), מלכיות דדת"י שבהם בדת"י דשורשי פרצופה שהם כנגד
יסוד דז"א [דאצילות] דניקוד הנו'.

גם יכוין להעלות, (ביר"א ליתא:) ולחבר(ק) מלכיות דו"ק דכתר דאחור דפנים ואחור דאחור [דבינה
דכתר] דיעקב ורחל, בו"ק דכתר דשורשי פרצופה שהם כנגד ב' שלישי תפארת דתפארת דז"א
[דאצילות] דניקוד הנו'.

לחבר ואו הי דס"ג (צלמים) דזקיפה א' עם יוד הי דקס"א ב' (צלמים) דכריעה א'
(כריעה א') (זקיפה א')
יוד הי ואו הי

מעש"ק: יכוין לזקוף להעלות זו"ן דבריאה ע"י ואו הי דס"ג הנזכר.

זקיפה ב' הה. להעלות ה ראשונה דאהי"ה ולחברה עם ה ראשונה דהוי"ה.

[פ.כ.]

שורש חכמה דכתר

להמשיך חב"ד דפנים (יש"ס) דאחור (אחור) דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-
חזרה), [דנה"ג] (יש"ס) [דישסו"ת], [עם ג"ר דצלמי המוחין יו"ד ה"י דע"ב, עם הנרנח"י,
לחב"ד דפנים דאחור דחכמה דכתר דניקוד הנו' דז"א [דאצילות]

חב"ד דפנים דאחור דחכמה דכתר לחב"ד דז"א

אהיה
יהוה

יוד הי דע"ב

ג' כלי בינה דז"א

אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף יהוה יוד והא
אלף יהוה יוד והא
אוה"ו

אהיה
יהוה

יוד הי דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי ואו הא
י יהוה יהוה
יוד הא ואו הא

אהיה אהיה
יהוה יהוה

יוד הי דע"ב

ג' כלי דעת דז"א

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ולדחות ההג"ת דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחג"ת דז"א

[פ.כ:]

אהיה
יהוה

ויו הי דע"ב

ג' כלי גבורה דז"א

יה
אלף, אלף למוד, אלף למוד הי,
אלף למוד הי יוד, אלף למוד הי יוד מם
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

ויו הי דע"ב

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י יהוה יהוה
יהוה

אהיה
יהוה

ויו הי דע"ב

ג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למוד

ולדחות הנה"י דפנים דאחור דחכמה דכתר, לנה"י דז"א

אֱהִיָּהּ יְהוָה וַיְהִי ה' דע"ב ג' כלי הוד דז"א אֱהִיָּהּ אֶצְבְּאוּ צְבָאוֹת אוֹרֵת	אֱהִיָּהּ יְהוָה וַיְהִי ה' דע"ב ג' כלי יסוד דז"א יְהוָה דוֹנָהּ שׁוֹן, שׁוֹן דְּלֵת, שׁוֹן דְּלֵת יוֹד שׁוֹן דְּלֵת יוֹד	אֱהִיָּהּ יְהוָה וַיְהִי ה' דע"ב ג' כלי נצח דז"א יְהוָה צְבָב צְבָב צְבָב
---	--	---

[פג.] להמשיך הארת החב"ד דאחור (תבונה) דאחור, ופנים (יש"ס) דאחור דחכמה דכתר, [דנה"י דישסו"ת], לחב"ד דאחור ופנים דאחור דרחל דניקוד הנו"א^(*)

חב"ד דאחור דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דנוק'

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה אלף ה' דקס"א א' יוד ה' דע"ב	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה אלף ה' דקס"א א' יוד ה' דע"ב חב"ד דנוק'	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה אלף ה' דקס"א א' יוד ה' דע"ב
--	---	--

^(*) ולדחות החג"ת דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר דנה"י דבינה דנוק', לחג"ת

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יוד ה' דקס"א א' וַיְהִי ה' דע"ב	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה יוד ה' דקס"א א' וַיְהִי ה' דע"ב חג"ת דנוק'	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יוד ה' דקס"א א' וַיְהִי ה' דע"ב
--	---	--

ולדחות הנה"י דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר דנה"י דבינה דנוק', לנה"י

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יוד ה' דקס"א א' וַיְהִי ה' דע"ב	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יוד ה' דקס"א א' וַיְהִי ה' דע"ב נה"י דנוק'	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יוד ה' דקס"א א' וַיְהִי ה' דע"ב
--	--	--

א. א"ה גם יכוין לדחות הארת המו"י והנרנח"י דחג"ת לחג"ת והנה"י לנה"י דני' הנו' כמש"ל ד"פ ע"א.

[המשכת השפע לנוק' שעלתה]

להעלותה (נוק' דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר) כנגד ב' שלישי ת"ת דז"א דניקוד הנז'.

ולמשך חכמה דפנים דפנים דחכמה דכתר דנה"י דישסו"ת, לחכמה דניקוד הנז' דז"א
חכמה דפנים דפנים דחכמה דכתר לחכמה דז"א

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְוָד הִי דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א

יְוָד הִי וְאֵן הֵא

יִיָּה יְהוּ יְהוָה

יְוָד הֵא וְאֵן הֵא

שורש בינה דכתר

וגם להמשיך חב"ד דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ופנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דב' (או דחכ'), דנה"י דישס[ו"ת], עם יו"ד ה"י דס"ג, עם הנרנח"י, לחב"ד דז"א דני' הנז'.

חב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א **ל' לגבי ה'** (זקיפת הראש)

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

יְוָד הִי דס"ג

ג' כלי בינה דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים הֵא אֱלֹהִים הֵא יְוָד,

אֱלֹהִים הֵא יְוָד הֵא

אֱלֹהִים הֵא יְוָד הֵא

אֱלֹהִים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְוָד הִי דס"ג

ג' כלי דעת דז"א

יְוָד הִי וְיָן הִי

יְוָד הִי וְאֵן הִי

יְוָד הֵא וְו הֵא

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

יְוָד הִי דס"ג

ג' כלי חכמה דז"א

יְוָד הִי וְאֵן הֵא

יִיָּה יְהוּ יְהוָה

יְוָד הֵא וְאֵן הֵא

ולדחות החג"ת דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

וְאֵן הִי דס"ג

ג' כלי גבורה דז"א

יְוָד

אֱלֹהִים אֱלֹהִים לְמֹד, אֱלֹהִים לְמֹד הִי,

אֱלֹהִים לְמֹד הִי יְוָד, אֱלֹהִים לְמֹד הִי יְוָד מִם

יְוָד הֵא

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

וְאֵן הִי דס"ג

ג' כלי ת"ת דז"א

יְוָד הֵא וְאֵן הֵא

יִיָּה יְהוּ יְהוָה

יְוָד הֵא

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

וְאֵן הִי דס"ג

ג' כלי חסד דז"א

אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים לְמֹד

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לנה"י דז"א

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי הוד דז"א</p> <p>אזני</p> <p>א צבאו צבאות אורת</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א</p> <p>איהדוניה</p> <p>שין, שיין דלת, שיין דלת יוד שיין דלת יוד</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי נצח דז"א</p> <p>יהורה</p> <p>צ צב צבא צבא</p>
---	--	---

להמשיך הארת המוחין דחב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר דרחל

חב"ד דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p> <p>חב"ד דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p>
--	--	--

(א) ולדחות החג"ת דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>חג"ת דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>
--	--	--

(א) ולדחות הנה"י דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לנה"י דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>נה"י דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>
--	--	--

א. א"ה גם יכוין לדחות הארת המוחין והנרננח"י דחג"ת לחג"ת, והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנז' כמש"ל.

(עא, ב) ולוקחת הנוק' כ"ב אותיות וכו' וכו'.
 ענין הכ"ב והמנצפך האלו,
 אחר העיון בע"ח ש"ה פ"ג ופ"ה וש"ח פ"ו
 ושל"ד פ"ב כלל כ' ופ"ד ושל"ה פ"ג ובש"ש ז"ל
 במקומות הנז' ועוד מ"א, רוצה אני הדל להבין
 לפקו"ד שצלם המו' דנוק' והכ"ב ומנצפ"ך הנז'
 וא"ב דאטב"ח, הכל דבר א' הוא ואינם ענינים
 שונים. ולכן לאחר גמר תיקון הנוק' עד כאן,
 נמצא שלקחה דלת וציר והם הם תיקון עצמותה
 באחו' שנתקנה בסדר אטב"ח. ומ"ש כאן ולוקחת,
 אין פירושו לקיחה עכשו מחדש, אלא כמ"ש,
 שנמצא בזה לוקחת וכו'. וכמו כן בכ"ב ומנצפ"ך
 הב' שבאהבה. (וק"ק שלא נז' כאן ה"פ דין
 כמ"ש באהבה) ובסי' כ"י המיוחס להיר"א זיע"א
 לא נמצא כלל כל הפסקא הזו כאן ולא באהבה
 וא"ש את"ם.

באהבה

(עא, ב) להעלות ב' צלמי וכו'. ומצוייר צלם
 דמו' די"ש"ס ותחת' כלים
 דחב"ד וכתוב עליהם לג' כלי חכמה וכו'. ולקיצור
 דעתי אין טעם לציור הכלים הללו, ובפרט מ"ש
 לג' כלי וכו', והיה צ"ל על ג' כלי וכו'. ויותר
 טוב בלי ציור כלים, שכבר כתב להעלות ב'
 צלמי המו' וכו' ע"ג רישא דז"א, ובזה די.
 ובסי' כ"י גם סידור הצלם לא מסודר כלל.

(עב, א) להמשיך הבו"ג וכו'. הרב ש"ש ז"ל
 בשה"כ דמ"ג ע"ד אות ט'
 וכן דע"ג ע"א ד"ה גם מ"ש ואחר וכו' הביא
 מש' הליקוטים (הוא בש' הפסוקים ישעי' ע"פ
 כי ההרים ימושו וכו') דבהסתלקות נה"י דאי'
 מז"א היא מתמעטת בסו' נקו' באחור קודם
 כניסת הגה"י דאי' בה עכ"ל. ונראה פשוט מה
 שלא זכר זה הרש"ש זיע"א בסי', היות ואין זמן
 בין ההסתלקות מז"א לכניסתם בה וכרגע
 שמשתלקים נכנסים בה, אין צורך לעשות מזה
 כונה. לא כן במלך עוזר וכו' ובמגן אברהם
 ופשוט.

ולשים לב על הדבר לידע אמיתות הענין, ואולי
 גם כאן כך הוא. כי מוכרחים אנחנו לו' כמ"ש.
 ובכן ק' מאד מ"ש בסי' שמהנ"ה נמשכו ליסוד
 היפך המפו' בדברי רז"ל וכאמור וצ"ע כעת.
 אחז"ר ראיתי מ"ש במזכיר שלום מע' הג' אות
 י"ב ע"ש מ"ש. גם שו"ר בשפ"א על ע"ח דמ"ד
 סוע"א שמחלק בין או"י ואו"ח ע"ש והרואה
 יראה שמהסי' שלפננו לא משמע כדבריו ז"ל
 ודוק.

(עא, א) ולהמשיך מאחו' ופני' דיסוד דאבא.
 צ"ע לע"ע שמסופ"ה של
 של"ד נראה שהם ב' אחו' דפשוט ומלא דע"ב.
 שנתן טעם שנעשה זה ע"י אהרן וכו' וכו' ע"ש.
 ועי' באמצע פ"ו דשל"ח שבהדיא כרז"ל שאהרן
 הוא אחו' הפשוטים והמלאים. ובסי' א' כ"י
 מצאתי שכ' להמשיך להם (לב' הגבו') הארה
 מיסוד דאבא שביסוד דז"א ומצוייר רבוע מלא
 דע"ב לבד. ונראה שג"י זו יותר נכונה (וחסר
 עוד ריבוע פשוט).

(עא, א) הנה"י החדשים וכו' הארת המו' דאי'
 וכו'. עי' פת"ע ז"ל ודבריו
 באו קצת בקיצור. וגם נראה שלא היה אצלו
 כמו שמצוייר בסי' שלפננו הוי' בקמץ וגם
 הויות נה"י בני' חש"ק. והכונה לפי הציור הזה
 גר' לפמ"ש רז"ל, שהביא הפת"ע, שהנה"י החד'
 הם מכלל הכתר דז"א. ורז"ל כ' שבכתר הזה
 נמצאים שורש ד' מו' דז"א. ועוד כרז"ל שכתר
 דז"א הכלי והאור הוא מאי', ונמצא כפ"ז שבנה"י
 החד' ישנם אורות עצמם שהם הויות בני' חש"ק,
 ואורות ז"א שהם הוי' בקמץ. ואשמוענן רז"ל
 שכשלוקחת רחל מסיום הנה"י, לוקחת כמו ז"א,
 גם מאורות של הנה"י עצמם וגם מאורות הכתר
 דז"א שבתוכם וא"ש את"ם.

(עא, א) ולהמשיך עוד ט"ס וכו'. עי' בע"ח
 של"ה פ"ד שהגדלת הט'
 גקו' בכתר הוא ע"י חסד דת"ת דז"א כמו החו"ב
 ע"ש. ובענין התוס' הללו של א"ב דאטב"ח עי'
 ש"ש בפ"ד דשל"ה אות ג' ובמזכיר שלום מע'
 האלף אות ב"ן, בשם היר"א זיע"א.

ובהסתלקות בתיבת באהבה מו' דישי"ס כתר ובלי מל', ובכניסתו בנוק' במלך עוזר וכו' כלי כתר וכלי מל' עם מו' דמל'. וה"ה לאו"פ דפני' במלות הנו'. ומו' דאי' באהבה תוך נוק' ג"כ כתר ומל' מו' וכלים. ויוצא מזה, שכל המו' שמקבל הז"א הנרנח"י הם שלמים מכתר ועד המל', ולפעמים (בפני' דפני') שלא מציירים המל' כי נראה שנכללת עם היסוד מאחר שאין לה כלי בפ"ע כנו"ל. והכלים רק בפני' דפני' יש כלי לכתר (עי' לעי' בקונה ד"ה להמשיך הת"ת) ובכל הבחי' אין כלי למל'. וכל המו' שמקבלת הנוק' בכל הבחי' יש בהם כתר ומל' בנרנח"י וכלים ועי' פת"ע בתיבת מגן אות א' וש"ש בשה"כ דמ"ד אות יו"ד.

(עג, ב) **אחורי** ה"ס עליונות חב"ד ח"ג. בפ"א דשל"ו כתוב כח"ב ח"ג. ובפת"ע כאן הגי' חב"ד חג"ת, ונראה דלאו דוקא אלא חב"ד ח"ג. ושם בשל"ו פ"ב כרוז"ל שהם חב"ד ח"ג, וכתר אינו נמנה מפני שהכתר והדעת הכל א' כנו' עכ"ל. ומלשון אינו נמנה משמע, שבאמת לוקחת גם מהכתר אלא שאינו נכנס בחשבון הה"ר. ונמצא שלוקחת מכחב"ד ח"ג, ופעם קרא לזה כח"ב ח"ג, ופעם חב"ד ח"ג. והרש"ש זיע"א שתפס חב"ד ח"ג אולי והיות וכ' לעי' בסוף למען שמו להמשיך סיום הנה"י החדשים לתוך כתר שלה ולהמשיך הארת המו' דאי' שבכתר דז"א עכ"ל, ולכן לא זכר כאן כתר וא"ש את"ם.

(עג, ב) **למ"ן ומ"ד**. הגם שהז"א לבדו עולה, דהיינו חו"ח שהוא צלם דישי"ס, אפ"ל היות והוא מ"ה דמ"ה מצד יש"ס, ומ"ה דב"ן מצד התבונה קודם החילוף, לכן א' שעולה למדומ"ן. וגם נק' העל"י זו בשם מ"ן, וגם אם יעלו זו"ן שניהם נק' ג"כ מ"ן, היות והיא מלמטה למעלה. ומ"ש לחכמות דיסוד"ת, הרב פת"ע ז"ל פי' ב' פי' ע"ש. ואולי עוד אפ"ל היות וברכה זו דאבות היא בפר' חכמה דכתר לכן נקט חכמה וא"ש את"ם.

(עג, ב) **עליית** בירורי זו"ן לישסו"ת וזו"ן מבררים דיסו"ת ומעלים

(עב, א) **להמשיך** הבו"ג וכו' עם המלכיות דכתר. עי' ש"ש על של"ד פ"ב כלל ח' אות ט'.

(עב, ב) **להמשיך** הבו"ג וכו'. בסי' כ"י הגי' (וכן בפת"ע) להמשיך לנוק' פר' דיני' וכו' דז"א עם י"מ וכו'. ולקוצר השגתי לא הבנתי זה היטב. דבע"ח שכ"ז רפ"ב כרוז"ל שפר' החיצו' ונק' עי' ונה"י ננסר וניתן לנוק', ונשאר ז"א אחר הנסירה בב' בחי' התיכונה והפנימית ע"ש. וכן מובן מפ"א דשמ"א וע"ש בהריפ"ש ז"ל ד"ה שכל מה וכו' ע"ש. ול' נה"ש די"ז ע"ד (די"ג ע"ד) בנסירה גותן לנוק' כלי החיצון שבו דבחי' היני' והוא לה בבחי' נשמה א"כ ההויות דבחי' אותיות וכו' בעת הנסירה יוצא זה המס' דבחי' פר' הפני' שלו ומתלבשים בפר' החי' דיני' וניתנים לה וכמ"ש בש' החשמל פ"א עכ"ל. ובפ"א דש' הנו' כרוז"ל ואחר הנסירה נחלק זה העור וננסר לב' וכו' ואז ההויות של הפנים מתלבשים תוך אלהים שבעור כנו' בענין נסירה במ"א. ול' נה"ש הנו' היה אפי' לכאו' לפרש חיצו' דיני', ר"ל העור, והוא פר' העי' שהוא חיצו' ליני'. ומ"ש והוא לה בבחי' נשמה כלו' פנימיות. אלא דק"ק למה תפש ל' זה ולא א' בפשיטות פר' העי' או פר' החי' דז"א. וגם גי' הסי' הנוז"ל היא סתם להמשיך לנו' פר' דיני' והיעב"א. וע"ע ש"ש של שמ"א הנו' אות ב' ושל"ד פ"ב כלל ח' אות א'.

(עב-עג) **הכנסת** המו'. בק"ש נכנס בז"א בחי' דפני' מהכתר עד המל', והיא בכלל, ובציור הכלים לא נמצא כלי למ' בעמידה. וגם בע"ח לא יש כלי למ' דז"א, ובסי' גם כלי לכתר לא נו'. (ונראה היות ובחי' כתר דאי' הוא כתר לז"א ואורות דז"א נמצאים שם ואינם עולים בשם כמ"ש רוז"ל בע"ח והמפ' ז"ל ועי' לעי' ד"ה להמשיך הת"ת) ובפני' דחי' בק"ש נו' כל המו' בשלימותן מכתר עד מל', וג"כ אין כלים לכתר ומל' כנו'. ובפני' דפני' נכנס בק"ש הו"ק בלי ציור מו' דמל', וכן בעמידה באלקי וכו' לא נו' מל' במו' דאבא (והכתר נו' בקונה הכל) — ובנוק' יש מו' וכלים במ' בלמען שמו.

דא"א שמלביש עליה. ואחר כך מזדווגים בינה דא"א עי', המלביש על חכמה דבינה דא"א (עי' תו"ח ח"י א'). אח"ז מזדווגים בינה דבינה דעת', ובינה דא"א המלביש עליה, ובינה דישסו"ת המלביש עליה. והנה ממ"ש הרש"ש זיע"א שבהגיע הזיווג לנה"י דכתר דבינה דעת' נבקע היסוד ונעשים או"א וישסו"ת ב"פ, נראה שכתר דבינה דא"א הגו' הוא מתחיל מראש האצ"י עד סופו. ועד הגרון של זה הכתר הוא מגולה. ומהגרון עד החזה שלו מלביש עליו חכמה דבינה, ועליה בינה דא"א עי'. ומחזה עד הטי' מלביש בינה דבינה ועליה בינה דישסו"ת. ונמצא שאו"א וישסו"ת, דהיינו פר' הבינות שלהם, מלבישים על היסוד דכתר דבינה דעת', שבתוך הת"ת דכתר דבינה דא"א. והשתא בהגיע הזיווג לנה"י דכתר דבינה דעת', והם מלובשים תוך חג"ת הגו' דכתר דבינה דא"א, ועליהם עוד נמצאים בינות דא"א וישסו"ת, לכן מעכשו נעשים ב"פ כוללים ע"י בקיעת יסוד הגו' דכתר דבינה דעת'. אבל הזיווג לא מגיע אליהם כעת, עד שיזדווגו תחי' החו"ב דבינה דעת' וא"א שבפנימיותם.

ובדלותי רושם קצת שאלות מחוסר ידיעה מספיק אפי' בפשט הדברים, יה"ר שהשי"ת יזכנו להבין הענינים על אמיתותן. א — שבהמשכת המ"ה וב"ן לכתר דבינה, כתב לנה"י דכתר דבינה דעת', ומשם לחג"ת דכתר דבינה דא"א, ומשם לב' מזלין. ונראה שהוא ג"כ דכתר דבינה שלהם (עי' תו"ח דח"י א') הגו'. וכשבא לחו"ב דבינה של כולם, לא זכר פרטים כאלו (בתו"ח הגו' נראה לפמ"ש שם שה"ה). ב — שכתב חכמה דבינה דא"א, שבתוך בינה דא"א שהוא חב"ד הכולל. ובבינה דבינה כתב, בינה דבינה דא"א, שבתוך בינה דכללות שהוא חג"ת הכולל. ולא אמר שבתוך בינה דישסו"ת שהוא חג"ת הכולל. שכן הוא בינה דא"א תוך ישסו"ת, כמו שחכמה שלו תוך או"א. ואפי' לפי מ"ש האש"ל ז"ל (שהראה לי כה"ר יעקב הלל הי"ו) דל"ג ע"א אות ב' לפי דרו' הדעת שהנה"י נק' דעת והחג"ת בינה והחב"ד חכמה ע"ש. וכתב הרדב"ש ז"ל דל"ח סו"ע"א

לאו"א וכו'. עי' מה שרשמתי בדלותי לעי' בתיבת אחד דק"ש ד"ה וזה ע"י שיכוון וכו'. ועי' מעיל אליהו ד"ו אות ל"ג.

(עד, א) זיווג ע"ס דא"ק ומסודר אהי' הוי' בשילוב. ועי' פת"ע די"ט ע"ג ד"ה ועוד וכו' דמאי שנא העמידה מכל שאר המקומות שמסודר פני' וחי' אהי' הוי' והוי' אהי' לא כן בעמידה. ועי' מע"א דצ"ב ע"א ד"ה ויכוון לזיווג וכו' שכ' וכן מסודר שנים בכונת באהבה ע"ש.

(עד, א) להוציא ט"ס וכו' דזו"ן דא"ק ולזווגם. לכאו' יש לכוון כאן בשילוב אהי' הוי' ע"ד השאר, ולא ידעתי למה לא נו'.

(עד, ב) אחר שילוב המזלות, כתב ולזווגם. וגם כאן נר' שצריך להיות כונת שילוב אהי' הוי'. והסדר הגו' באחד דק"ש נר' יותר מדקדק. שבכולם כ' לזווג וצייר שילוב השמות, ואח"כ כ' להמשיך. ולא כן כאן שהשמות המשולבים נסדרו אחר שכ' ההמשכה. ובודאי הכונה צריכה להיות כסדר הק"ש.

(עד, א ב) המשכת הטיפה באהבה, לפקו"ד כפי מה שהבנתי הוא כך. ה"פ זו"ן דא"ק מלובשים תוך ה"פ עו"א (לא בדקדוק ממש עי' פת"ע) בסדר זה בקיצור. ה' כתרין דה"פ הגו' מגולים ומלבישים מטבור דא"ק ע"ס הת"ת שלו, והם בערך א"א, עד הגרון. ותחתיהם ה' חכמות דה"פ הגו' מהגרון עד החזה, ועליהם מלבישים ה"פ או"א עי'. ותחתיהם ה' בינות דה"פ הגו' מהחזה עד הטבור, ועליהם מלבישים ה' פר' ישסו"ת. ותחתיהם מהטבור ע"ס א"א, והוא סוף האצ"י, ה' זו"ן, ועליהם מלבישים ה"פ זו"ן דאצ"י. וכ"ז ההתלבשות הוא כל פר' לשכנגדו בפ' שבפנימיותו. ועכשו בחול שהוא תיקון פר' בינה, אז הזיווגים הם בפרטות פר' דבינה הגו'. דהיינו תחי' מזדווג נה"י דכתר דבינה דעת', שבתוך חג"ת דכתר דבינה דא"א, ומזדווגים גם הם. אח"ז מזדווג חכמה דבינה דעת', וחכמה דבינה

בחב"ד ולדחות החג"ת וכו' כיוון שהיא מתוקנת ועומדת וא"ש את"ם.

(עד, ב) במלך עוזר נכנסים בה גם מו' דפני' דאח'. אפשר היות ועומדת לקבל מו' דאו"פ דפני', צריכה שתשתלם בכל מו' דאחו', הגם שלא נז' כניסת פני' דאחו' דהיינו מו' די"ש"ס בנוק' בשה"כ. וא"ש את"ם. ואגב יש להעיר בשמות מו' דאבא לפי מה שמצוייר בסי' שלפננו, מו' פני' דאחו', ג' ע"ב וג' היות וג' מי'. ואילו במו' דפני' כולם היות. ועי' הגהות השמ"ש בסופ"ו דשכ"ג.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני'. ואילו פני' דאח' לא קא'. ובציור הכונה נכנסים גם הם עם או"פ דפני'. גם צ"ל, שבשה"כ נז' כניסת הנה"י דאי' ולא נז' דאבא וי"ל. ומ"ש מלובשים בשם בוכ"ו, צ"ל, הלא הנה"י—עצמם דאי' נכנסים בה, ומה פי' להמשיך המו' מלובשים בשם זה. האם אפי' להבין שעצמות הנה"י דאי' לא נכנסים, רק הארה שלהם שהוא השם הזה כנו' בשה"כ, והנה"י עצמם נשארים בחוץ. או שזה לבוש נוסף על עצמות הנה"י. ומשה"כ לא משמע כ"ז. ולעי' בנסירה לא נז' שם בוכו, צ"ל שיש חילוק בין להגדיל או לנסור ועי' שה"כ כאן ובויברך דוד.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני' מלובשים בשם בוכ"ו בסי' כ"י גם מו' דפני' דאחו' מלובשים בשם זה, וכן גידול הנוק' כשיעור המ' ואח"כ נה"י וכו' הוא בג' הבחי' פני' דאחו' ואו"פ דפני'. וק"ק דמה שייכות יש לשם בוכו שהוא חילוף אהי' במו' דאבא שהם פני' דאו"פ. ולעומת זה במו' דתבונה שהם אח' דאח' לא נזכר שם זה (וכן הק' בפת"ע). (ומל' רו"ל בפ"ב דעמי' במלך עוזר וכו' משמע דשייך שם זה במו' דאח', ובע"ת סופ"ד דשי"ו כ' ששם זה מורה ענין היות המ' בהיותה פב"פ. וא"כ משמע שהוא שייך גם באח' וגם בפני'). ועוד למה בכלל מקבלת הנוק' גם מו' די"ש"ס דאו"פ. והגודע הוא שהנוק' נתקנת ממו' דאי' ולא דאבא. ואנכי לא ידעתי אם אפ"ל דהנוק' הנז' כאן היא יעקו"ר, ויעקב

דכשנכללים או"א וישסו"ת יהיה או"א עי' ג"ר דכללות, וישסו"ת הא' חג"ת דכללות, וישסו"ת הב' נה"י דכללות ע"ש. ובכן בינה דאו"א הוא כל מה שמגולה מאו"א עי', שהוא כל מקומם לפני ההתכללות, ולכן א' סתם תוך בינה דאו"א. אבל זיווג ישסו"ת שבא עם זיווג בינה דאו"א, אין כונתנו על כל פר' ישסו"ת המלביש על כל בינה דאו"א, שהוא ישסו"ת הא' והב', אלא על חציים העליון. והוא בערך הכולל, חג"ת דכללות ונק' בשם בינה דכללות לפי דרו' הדעת הנז'. ולכן לא א' בינה דישסו"ת שהיה משמע על כל ישסו"ת, אלא בינה דכללות או"א וישסו"ת, והיינו ישסו"ת הא' ששם הוא הזיווג, וישסו"ת הב' שימשו צלם למו' דז"א. כ"ג אפי' וא"ש את"ם. ג — שבק"ש כתוב הזיווג דישסו"ת הא', ושם אי' נותנת לאבא חוח"ס והוא נותן לה בוג', וכאן כתב כ"ז באו"א עי' שהם חב"ד דכללות, ולא בישסו"ת. ד — בק"ש כתב ויורדים או"א עי' ומתלבשים בישסו"ת הא', וכאן לא כתב זה. ואולי רצה לקצר. (ומ"ש שבי"ס דישסו"ת הב' מתלבש כל צלם דז"א וכ"כ בק"ש, וזה נראה כמ"ש בפ"א דשכ"ה ובשי"ד סופ"ה, ובמ"א כתב רו"ל דצלם דז"א מתלבש בי"ס של תבונה הג'. עי' בל"י ז"ל (שם).

מלך עוזר וכו'

(עד, ב) מלך עוזר וכו'. עי' ש"ש ז"ל בשה"כ דמ"ד אות יו"ד מה שהק' דמה גשתנה כניסת המו' דאחו' בנוק' מכניסת מו' דפני'. שבאח' נכנסים כולם ביחד ואח"כ נדחים כ"א למקומו, משא"כ בפני' שנכנס מלמטה למעלה כמ"ש כאן ע"ש. ולקוצר הבנתי י"ל שכאן שעדיין הנקו' דפני' נקו' קטנה כנגד עטרת היסוד דז"א כמ"ש רו"ל בסוף תיבת באהבה, ועכשו מתחילים לתקנה, אין כח לקבל כל המו' ביחד בחב"ד ולדחות החג"ת וכו' וכו', משא"כ בנוק' דאחו' שכבר נתקנה כולה באחו' בי"ס, ועכשו מקבלת עצמות המו' בנה"י דאי' לגרום נסירתה, יכולה היא לקבל כל המו'

לאה
(דרחל)

כותל משותף (ריבועים)

ז"א נותן את הריבועים לנוק; דהיינו מדרגה 4, מהדופן שלו לדופן שלה, לעומת הבו"ג הנכנסים מלמעלה - בצל"ם)

כתר ←

←	בינה
←	גבורה

←	חכמה
←	חסד

←	דעת
←	ת"ת
←	יסוד

←	גבורה
←	הוד

←	חסד
←	נצה

←	סיום לאה	מלכות
←	רחל	כתר
←		חכמה
←		בינה
←		דעת
←		חסד
←		יסוד
←		מלכות

←	בינה
←	גבורה
←	הוד

←	חכמה
←	חסד
←	נצה

←	דעת
←	ת"ת
←	יסוד

←	סיום רחל	מלכות
---	----------	-------

ז"א

מדרגה
4 | 2
(מי"ב מדרגות של הרפ"ח)

כתר

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

דעת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

ת"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

חזת ז"א

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

יסוד

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	סיום ז"א	עטרת היסוד
---	----------	------------

מקורות

שעה"כ דף ל"ט ע"ג ד'. ע"ה ח"א שער אנ"כ פ"ו, דף צ"ג סע"ב, ח"ב דף כ"ר ע"ד. ע"ה ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח' (ט"פ ע"ב עולה בגי' תרדמה), דף נ"ג ע"א. ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. ש"ש ח"ב (ע"ה) דף ס"ב אע"ב (פ"ז), דף כ"א ע"ב אות ט"ו, דף ל"ו ע"ג כלל ח' ד"ה מ"ש. נה"ש דף ל' ע"א שאלה כ"ד. תו"ח דף קמ"ג אע"א. ע"ה ח"ב דף פ"ו ע"ג ד'. (בשר גידים ועצמות). נה"ש דף י"ז ע"ד. פת"ע דף ל"ז ע"ד אות ד' (שמות אלקי"ם). סידור היר"א ח"א 631. סידור הרב הדאיה 358. דב"ש דף א' ע"ג ש' ו' וש' ח'. כרם שלמה ח"ו דף קפ"ה, רפ"ט. ש' מ' רשב"י דף ט"ז ע"ב ד"ה ואחר. ש"ש ח"ג דף מ"ג ע"ד, פת"ע דף ל"ח סע"א ד"ה ובענין. ענין "אתי חסד ופריש לון גזעין": שעה"כ דף צ"א רע"ג, צ"ח סע"ב. אוצ"ח דף ט' ע"א. עו"ת דף נ"ה רע"ב. שלום ירושלים דף מ' ע"ב. אמת מאר"ץ דף ע"ו ע"א. מבו"ש דף מ"ג ע"ג. סידור חול ח"ב דף י"ב. בא"ל ח"ה דף י"ח ע"ב, נ"ג ע"א. פת"ע דף צ"ד ע"א-ב. נה"ש דף ל"ג רע"ב. שעה"כ דף צ"ו רע"ג (לאה).

סדר י"ב מדריגות רפ"ח ואבד"ו

עץ היים למוצאיהם

(ע"ח שער רפ"ח ניצוצין פ"ב. בית לחם יהודה ח"א דף פ'. ע"ח ח"א דף ע"ב ע"א פ"ה. אוצ"ח דף ל"א ע"ב אות ב'. נה"ש דף ד' אע"ב, דף ט' רע"ב)

טבלה עבור **ע"ב** (כנגד החסד): (ארבעת המדרגות הראשונות זהות בכל עסמ"ב מפני שההבדל הוא רק במילוי)

פנים (אור ישר) **אחור** (ריבוע)

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
א פשוט יהו"ה.	ד' אותיות	ב אחוריים י' י"ה יה"ו יהו"ה.	י' אותיות
ג מספר פשוט	כ"ו	ד מספר אחוריים	ע"ב
ה מלא יוד הי ויו הי.	י' אותיות	ו אחוריים דמלא יוד. יוד הי. יוד הי ויו. יוד הי ויו הי.	כ"ו אותיות
ז מספר מלא	ע"ב	ח מספר אחוריים דמלא	קפ"ד
ט מלא דמלא יוד ויו דלת. הי יוד. ויו יוד ויו.	כ"ח אותיות	י אחוריים דמלא דמלא יוד ויו דלת. יוד ויו דלת. הי יוד. יוד ויו דלת. הי יוד. ויו יוד ויו. יוד ויו דלת. הי יוד. ויו יוד ויו. הי יוד	ע"ד אותיות
יא מספר מלא דמלא (610) תר"י	יב	יב מספר אחוריים דמלא דמלא (2172) ב' קע"ב	

טבלה עבור **ס"ג** (כנגד הגבורה):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
ה מלא יוד הי ואו הי.	י' אותיות	ו אחוריים דמלא יוד. יוד הי. יוד הי ואו. יוד הי ואו הי	כ"ו אותיות
ז מספר מלא	ס"ג	ח מספר אחוריים דמלא	קס"ו

טבלה עבור **מ"ה** (כנגד התפארת וגם הנה"י):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
א פשוט יהו"ה.	ד' אותיות	ב אחוריים י' י"ה יה"ו יהו"ה.	י' אותיות
ג מספר פשוט	כ"ו	ד מספר אחוריים	ע"ב
ה מלא יוד הא ואו הא.	י' אותיות	ו אחוריים דמלא יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הא	כ"ו אותיות
ז מספר מלא	מ"ה	ח מספר אחוריים דמלא	קל

טבלה עבור **נה"י** (הנה"י כלולים עם התפארת):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
א פשוט י"ה	ב' אותיות	ב אחוריים י' י"ה	ג' אותיות
ג מספר פשוט	ט"ו (3x מ"ה)	ד מספר אחוריים	כ"ה
ה מלא יוד הא	ה' אותיות	ו אחוריים דמלא יוד. יוד הא	ח' אותיות
ז מספר מלא	כ"ו	ח מספר אחוריים דמלא	מ"ו
ט מלא דמלא יוד ואו דלת. הא אלף.	י"ד אותיות	י אחוריים דמלא דמלא יוד ואו דלת. הא אלף.	כ"ג אותיות
יא מספר מלא דמלא (584) תקפ"ד	יב	יב מספר אחוריים דמלא דמלא (1051) תתרנ"א	

טבלה עבור **ד"ן** (כנגד המלכות):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
א פשוט יהו"ה.	ד' אותיות	ב אחוריים י' י"ה יה"ו יהו"ה.	י' אותיות
ג מספר פשוט	כ"ו	ד מספר אחוריים	ע"ב
ה מלא יוד הה וו הה.	ט' אותיות	ו אחוריים דמלא יוד. יוד הה. יוד הה וו. יוד הה וו הה	כ"ד אותיות
ז מספר מלא	ב"ן	ח מספר אחוריים דמלא	קמ"ד

החשבון:

משם **ע"ב**, ו' מדרגות עליונות נשאר בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ז' ולמטה ירד לביי"ע. הערך: **ע"ב** (ז')
 משם **ס"ג**, ד' מדרגות עליונות נשאר בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ה' ולמטה ירד לביי"ע. הערך: **ע"ב** (ועוד כולל. ה' ועוד ז')
 משם **מ"ה**, ב' מדרגות עליונות נשאר בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ג' ולמטה ירד לביי"ע. הערך: **ע"ב** (עם הכולל. ג' ועוד ז')
 משם **ב"ן**, א' מדרגה עליונה נשאר בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ב' ולמטה ירד לביי"ע. הערך: **ע"ב** (ב' שהיא ד')

סה"כ: **רפ"ח**

הגב"ה שהיה נישתחל ק"ם כחסד ג' נשמה פ"ב ס"ב מ"ט :
 (ג"ד ע"א) **ואח"כ** (ה) פ"י הנחה הפלין דיד יסין
 להפריך הקל"ה מכלים דהכ"י שהם
 פרטופי וז"ן ויעקב והלא החלומות דבריהם וגם מכלים דהכב"ד
 תג"ה שהם פרטופי עתיק וטקבא ואח"כ וטק"ו ואח"כ ויסא"ם
 החלומות החלומות דלילה וגם מכלים דהכב"ד תג"ה
 שהם פרטופי עתיק וטק"ו ואח"כ וטק"ו ואח"כ ויסא"ם דפרימיות
 החלומות דשפיה. ועל ידי הכרעה יסין להפריך מוחין מוחין
 דחיות השלמות עם נרנח"י דנפש לנה"י החלומות החלומות
 דבריהם :

ג יסין להפריך מוחין מוחין השלמות עם נרנח"י
 דרוח נשמה חיה יחדה לפרטופי כהב"ד תג"ה החלומות
 החלומות דלילה. גם יסין להפריך מוחין מוחין דשפיה
 דפרימיות השלמות עם נרנח"י דרוח נשמה חיה יחדה
 לפרטופי כהב"ד תג"ה דפרימיות החלומות החלומות דשפיה :
ואח"כ פ"י הנחה הפלין דרוח נשמה יסין להפריך הקל"ש
 מכלים דהכ"י שהם פרטופי וז"ן ויעקב והלא
 החלומות החלומות דהכ"י וגם מכלים דהכב"ד תג"ה
 שהם פרטופי עתיק וטק"ו ואח"כ וטק"ו ואח"כ ויסא"ם החלומות
 החלומות דבריהם. וגם מכלים דהכב"ד תג"ה שהם פרטופי
 עתיק וטק"ו ואח"כ וטק"ו ואח"כ ויסא"ם דפרימיות החלומות
 דלילה ויסין להפריך מוחין מוחין השלמות עם כל
 הנרנח"י דנרנח"י לפרטופי כהב"ד תג"ה נה"י החלומות
 דאח"כ החלומות דלילה. גם יסין להפריך מוחין מוחין
 דחיות השלמות עם נרנח"י דרוח נשמה חיה יחדה לפרטופי
 כהב"ד תג"ה החלומות דבריהם :

ג יסין להפריך מוחין מוחין מוחין השלמות
 עם נרנח"י דרוח נשמה חיה יחדה לפרטופי כהב"ד
 תג"ה דפרימיות החלומות החלומות דלילה :

דרי בה נקטו החלומות ופנימיות החלומות דשפיה ולידה
 החלומות החלומות דבריהם החלומות שהם בי"ט
 דאח"כ החלומות דלילה ע"י אלו המלות המפרידות ואח"כ פ"י
 הדיבור שהוא מ"ט של ההפלה נחקן פרימיות החלומות
 (ג"ד ע"ב) דפרימיות דאח"כ ברוח ז"ה. והפנין הוא כי פ"י
 אחריה סדר הקרבנות שהם בפשיה שהיא בחי' נפש והיא עם
 ב"ן ואח"כ ה' אחרונה דהו"ה כולל יסין לברר מתקני (בשריים)
 הכלים הפנימיים דכלים החלומות המלכים שגפלו לחלומות
 דפרימיות דשפיה ומנחמת לורות דנפש דרפ"ח נטילין שגפלו
 שמהם והה פ"י זיווג הכלים הפנימיים דכלים החלומות
 דפרטופי החלומות המלכותיים כפרמי פרטופי חלומות
 דפרימיות דשפיה וגם פ"י הכלים הפנימיים דכלים החלומות
 דמוחין דרוח דלילה שירדו גם הם לברר כח"ל והוא כי פשה
 לסיקן הפשיה יסין להפריך אור מלכות דהכמה דא"ק :

ודנה ידוע ממ"ט הרב ז"ל בדרוש שני מדרשיו הק"ם
 בביאור מלש ששם וכן בביאור מלש ישראל שגריך
 למיין במלש ששם להפריך לטק"ו אור מ' החסודות דאח"כ
 ובמלש ישראל להפריך לז"א אור משי"ד ח"ל שהם תג"ה
 דאח"כ דוגמת הארה ששששש לטקבא במלש ששם. וכן כשב
 ג"ר כפ"ה בשער הגבורה פ"ב שגריך להפריך לטקבא מוחין
 דלילה דיעקב עם נה"י דמבונה מן פ' רבסי שש' ו'
 תחשבות דאח"כ שהיא המבונה שלמה הגון ו"ה דאח"כ פ"ט
 וכן במלש מקומות כהב"ד נראה שגריך להפריך לה ללם
 דמוחין דיעקב דוגמת מה שגריך להפריך לז"א במלש ישראל
 כפי אופי הק"ם אלא שהוא מכלי החלומות דיעקב נרנח"י דנפש
 דרוח. ונראה כי ה' ידוע הם נפש והשלמה וז"ו עם הכ"ן הם
 סרות והס"ג עם הששה אופיות ו"ד ה' ו"ה הם הששה
 דנפש וארבע אופיות יח"י דס"ב המתקנים במלש אחד הם

היתה כח' בדרוש פלימ"ה (ב) :
וצריך להבין מי היא זאת הנק' אם היא המלך סגפיה
 שהוא עם ב"ן או אם היא המלכות דכל הו' מלכים
 כי עם כפ"ב משער הגבורה כהב"ד כי בדרוש מלך סגפיה
 שהוא עם ב"ן פלימ"ה נטק"ו ובידור הששה מלכים שהם פ"ב
 ס"ג מ"ט פלימ"ה ב"ל לעורר המ"ד ונראה שהוא המלכות
 דכל הו' מלכים (ג) :

(ת"ן ע"א) **ג** מ"ט הרב ז"ל בדרוש ד' וק"ם כי פ"ט
 ערך המוחין שלוקח הו"ה כ"ה הוא ערך
 חיונו הוא של אורה האפלה או יעקב עם רחל או ישראל
 עם לזא או יעקב עם לזא פ"ט. נראה מה שמשיל הק"ם
 דשפיה להפילה המנחה הוא שגמ"ד שמשכה טיפס המוחין
 מכלי פנימי החלומות דשפיה אלא שג"ד נמשכה טיפס נפת
 יסוד הק"ם דשפיה מכלי חלומות החלומות דשפיה ודאח"כ
 ודאח"כ לפי מוחין דרו"ק לכלי האמנטי דכלי סגפיה דרו"ן
 ולכן בשפיה הוא זיווג דיעקב והלא דכלי הפנימי אבל במנחה
 אינם אלא דכלי האמנטי. ואפשר שזיווג דאח"כ ונראה במנחה
 הם דכלי הפנימי מלבד יעקב והלא דכלי האמנטי כי שיעור
 מוחין דרו"ק דגלות דכלי הפנימי כשיעור מוחין שלמים בכלי
 האמנטי וז"ן דב"ד עב"ד דרו"ק. א"תל בעדלת ככל אחר
 דז"א במנחה הוא הטק"ו הכוללת האתקפת בהמשך כל הכ"ד
 ששם שגפיה כלילה ואפשר שג"ך אין ברנש כהנים במנחה
 כי כל פנחה של המנחה הוא בכלי האמנטי דל' דללם דהכ"י
 דכללת דכל הכ"ד ואפ"ש שהיא בפנחה טוללת ללם שלם כיון
 שברכה כהנים היא כהני ללמים הפנימיים דתג"ה ודב"ד
 דכללת אינם נמשכים כי הם אחר המשכה הכלי הפנימי דל'
 דללם דהכ"י בהמשך בפניה שפיה. וכדי משמה כפ"ל משער
 מוחין דרו"ה פחילה סיה חז"ל ו' מלכות או ו' כפרים של
 דרו"ק כ' ואח"כ במוחין דב"ד בלא לו כל הכ"ד שבו כל ה'
 כוללת משער וכל כ"ל לו המקף דל"מ דללם ט' פ"ט :
פ"ט בשער המוחין פ"ט כי אחר הגבורה פלימ"ה וז"ן
 לז"א ומחודשים וטק"ו לה רוחא הוא טק"ו סג"ל
 דכל הכ"ד ששם שגפיה נחלות האלה אבל טק"ו דשפיה
 דכל הפלה לרוח לשפיה לה כלי ורוחא אחר הגבורה
 בעמידה (ד) :

בעמידה שקיבל ז"ל מוחין דשמה פנימה דישפ"ם
 בגבורה טחון לטק"ו כלי החלומות שלו דבחי'
 סימקס והוא לה בחי' נשמה ח"כ האיות דבחי' אופיות שקיבל
 הוא מלוא ונתן בחי' מפרסם לטק"ו הוא כי נשם הגבורה
 יולל זה המספר דבחי' הפרטוף הפנימי שלו ומחלבים כפרטוף
 החלומות דיעקב ופנימיהם לה וכמ"ס בשער התשכל פ"א יפ"ט :
היחודים והאיותים שנתפלות הם דהכ"ד דכל פרט פ"י
 דשמה וכן דכל המלות אבל זיווג דרו"ק פ"י
 יסוד הכתובין אפשר שאינו נשמה רק פ"י מלות פריה ורביה
 ואפשר שהאיותים אלו שנתפלות הם חיונו דליק ברשוא
 שם ככל פרטוף כטוע דוגמת ו' ימי בראשית כי הרי אלו
 הח"ן העולים פחה לרו"ך להם כל מדר ימי בראשית וכן מה
 שהוא כעוד בבחינת הפרטופים העליונים מדר ענה לא נתקן
 וסג"ה עולים אלו עד פ"ב ס"ג דרו"ק ומחודשים מבי"ד דרו"ק
 לטואל עם מ"ה החוש שכעוד בירורים אלו שפלו מה חיונו
 נקרא ליק ברשוא כטוע וכן הוא בכל פרטוף ומספיהם
 שם עד למחר ואל יולאים מוקפים נמלא כי השם בהמשך
 לאח"כ בכל יום באשר ובפניה לרו"ך ובקשה אל ה' איט
 מהבירורים שפלו באופי יום (ה) אלא מהבירורים של יום
 הקודם וז"ל מחול (ו) לשנמות וי"ט ומסס לחול ומכללות
 לפרשות :

ק"ש דיוצר (ז) החול בישאל להמשך כ"ד דנרנח"י דשמה
 דהי"ט

הגדרות וביאורים (ה) פ"ח דק"ל פ"א : (ב) פ"ח פ"ל ד' ד' פ"ח ד"ס ובגמ"ס לז"ה כ"ה וד"ס פ"ב מלש פ"ח פ"ח
 נשמה טק"ו : (ד) מוחין דק"ל פ"ט : (ה) פ"י כפ"ל וק"ל פ"ב דרוח שגפיה ח"כ שמשכה ט"ס שג"ה דרו"ק אלא ופנימיהם פ"ט :
 עם הפ"ט ט' כ"ט של סונו והשיגור חלום : (ז) פ"ח פ"ח וק"ל : (ז) פ"ח פ"ח דק"ל פ"ב וק"ל פ"א :

ענ"ה דף פ"א סע"ב, אחרי החורבן, רק ביד שמאל.

יד שמאל דא"א

א"א

יד ימין דא"א

אימא כללי - ב"ן - מלבישה על יד שמאל דא"א		אבא כללי - מ"ה - מלביש על יד ימין דא"א			
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה	ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע	כללי
שמאל דאימא הכללי	ימין דאימא הכללי	שמאל דאבא הכללי	ימין דאבא הכללי	הפר' הנתקנים	
פרק אמצעי זרוע שמאל דא"א	פרק עליון יד שמאל דא"א	פרק אמצעי זרוע ימין דא"א	פרק עליון יד ימין דא"א	מקור ההמשכה	
בינה דאימא	חכמה דאימא	בינה דאבא	חכמה דאבא	מוחין	
ב"ן דב"ן	ב"ן דמ"ה	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	שפע	פרטי
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה	ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע	
אימא פרטי	אבא פרטי	אימא פרטי	אבא פרטי	הפר' הנתקנים	
שמאל דפ"א (זרוע שמאל)	ימין דפ"א (זרוע שמאל)	שמאל דפ"א (זרוע ימין)	ימין דפ"א (זרוע ימין)	מקור ההמשכה	
בינה דאימא	חכמה דאימא	בינה דאימא	חכמה דאימא	מוחין	
ב"ן דב"ן	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	מ"ה דמ"ה	שפע	

א. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הקטנים - חילוף פרטי (חול):

[לאחר החילוף ראשון]

שמאל - הוד   ימין - נצח

ב. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף פרטי (שבת, י"ט, ר"ה כיפור ופורים):

[לאחר החילוף שני]

נה"י דאבא (צד ימינו)   נה"י דאימא (צד ימינה)

מקורות
נוק' הגדולה עומדת מאחורי ז"א.
נה"ש דף ל"ג סע"א, ד"ה ונחזור.
שע"ר ח"ב ש' ש'.

ג. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף כללי (פרו ורבו):

[לאחר החילוף שני]

נה"י דאבא (צד ימינו)   נה"י דאימא (צד ימינה)

מקורות
ע"ה ח"א דף ק' ע"א שמו"ש
אות ג' וד', עמ' ג' שמו"ש אות א'.
נה"ש דף ז' ע"ד.
אור הלבנה חלק אור החיים
דף רמ"ו ע"ב.
ש"ש ח"ב דף ע"ג ע"ג.
צדק ושלוש דף י"ח ע"א.
תו"ח מ"ו סע"ב.
בית לחם יהודא ח"ב דף נ"ג ע"ד.
שע"ר ח"ב ש' קנ"ב, ל"ו, קכ"ג, קל"ב.
ענ"ה דף פ"ד סע"א (ד"ה והשתא).
כרם שלמה ח"ו דף כ"ב אע"ב.

זו"ן הגדולים, ז"א נותן לנוק' רק ב"ן דב"ן (באטב"ח), שהרי מ"ה דב"ן שתום בתוך יסוד דאבא. מ"ה ובי"ן דב"ן יתלבשו בנה"י דאימא בחילוף השני (ע"ג רישא דז"א), במילת "באהבה".
ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. הקדמת השד"ה באור"ה דף ק"ב הנ"ל. בא"ל ח"ב דף ק"ג סע"א ובעיקר ק"ד רע"א.
כרם שלמה ח"ו דף רפ"ט ע"ב (ובחדש ח"ו דף ב"א אע"ב, וכן ב"ב סע"א). שע"ר ח"א ש' ר"א: א"א לחלק את לבוש היסוד.

שגשג ביפול אחרתם לגמרי ואז ביום שבו נשפך הדם והמ' כ"ז בספר הכוזב וסנה אם היו מטונים במנה דיום א' דפסח שחל בשבת להמשיך המזון דכח היה מטבול אחרת המונים ביום הוא לגמרי ואין כן רגון המאיל כי כל זה הוא לתקן חטא אה"כ שהיה בנשמות שבניסן נבראו שהם פנימיות העולמות הנקרא בכללות חסד שהוא קו ימין דכללות כל העולמות בדרך חילוניות העולמות הנקרא בכללות גבורה שב"ה נבראו שהוא שמאל דכללות כל העולמות ולפיכך היה המשכת המזון בלוחות המ"ט ימים לאס לאס ולפיכך אין לכוין בלוחות המנהג כנלפ"ד ואפ"כ סדיין לא נשפט לי הדבר לגמרי. וגם לפי זה אין לטין במלות ובתפלות של כל אותם המ"ט ימים בשום טנה כלל לא בחול ולא בשבת מלבד טנה השומר בלבד ואין עוד כי כל מדינה שגשג בירורה ותיקונה אז מתפשטים בה המזון ואין לומר כי כל התפלות והמלות של כל יום הוא בפרטות אהה מדינה של אותו יום כי אין כל מדינה נשגם עד שגשג כל המ"ט ימים כמ"ס בדרוש ז' שהוא דרוש א' של שומר דיטר המהחל עוד יש טנה אחרת וגם היא אמיתית ט' וגם אין לומר כי מלות השומר בפני פלמה והתפלות ושאר התלות כל א' בפ"ט אמת וטוב הדבר בשאר ימות הטנה אבל בימים אלו שבאו לתקן חטא אה"כ אינו כן וכ"כ בדרוש י"ב ד"ה ענין כל המ"ט ימים וכן בדרוש ז' כתב לפי שא"ל שדוונט ז"ל עוד היות ז' ספרים אלו בטי"ס ומתוקנים ואח"כ גילוי שבוש אין נמשכין המזון דכח מא"ל עד אחר סטבילה שבה נמשכין שרשי ד' מזון שכחת ד"ס"ס"ס ודוא"ל ודא"ל וכל אלו המזון שנמשכו בשומר וכליל שבוש הם המזון דלחור ואח"כ בתפלת של יום שבוש לריך לטין במלת באהבה של הפנימיה ואילך להמשיך המזון דפיס מ"ס"ס ומא"ל וש"א"ל עד סוף המוסף ואלו מדוונטס ז"ל ז"ו דנדלות :

נגמר ספי' א' והיא פלוק א' :
ואח"כ ביום א' במלת באהבה מסתלקים ללמי המזון דלוא"ל מתוך עשרה פלוקי ד"ל והתבטות והחסדים שבהם שומדים ע"ג רש"א ד"ל והביטות ונבירות שבהם מתפשטים בעשרה פלוקי לזה ורחל כי כתב"ד ותג"ח דללמי המזון הם מתלבשים בלחה והם רנח"י ונה"י שהם הגשם דללמי המזון הם מתלבשים ברחל ובמלה אדרט יטין לנסור לזה מן כתב"ד תג"ח ולפי שאי אפשר לנסור את רחל לבד לפנים אם לא הקבל הארת ה' ראשונה ד"ל שהוא משום הנרנח"י כי לא היה בה רק גשם נה"י דללמי כל המזון ולריך שנקבל כל המזון דלחור לכן יטין להמשיך הביטות ונבירות דכתב"ד תג"ח דללמי כל המזון דעשרה פלוקי ז"ל דב"ן לפי' כח דפרלוקי הכתר דרחל ולנסור אותו ולהשאר שם המזון הראוי אליו יחידה דחידה ולהמשיך השאר לתכמה דכח במלת לחיים ולנסור אותו ובמלת מלך בינה וכן עמ"ל כל ה"ס לפרלוק הכתר דרחל בעשר חיצות זכריות :

ועי' השור מסתלקים המזון מהט"ן ושלים למ"ן עם חכמות וחסדים כמזכר בכוונת השור ונמשכן מזון דפיס ומתפשטים המזון דלוא"ל דלחור בפרלוקי לחור ד"ל מתקום שהו ומזון אה"כ דפיס בפרלוקי דפי' ד"ל ונכנה יגדל פלוקי כח דפיס דרחל ונמשכים בו הגבורות דכתב"ד תג"ח דפיס ד"ל ונגמר ומלאו פלוקי כח דרחל אחר השור י"ד גבורות ז' גבורות קשות בלחור הכתר ח' מתוקות כפיס דכח. וביום ב' חן מכוונת החיצונית (ס' ע"א) יטין בפנימיות במלת באהבה לפלק הגבורות דכתב"ד תג"ח מפרלוקי כח דלחור דרחל ולהתלותם עם המזון דלחור ד"ל למ"ד ומ"ן לחור"ל ולזוונט ולהתקן מזון חדשים מתוקים מזוונט ולהשכים עם המזון הישנים שפעל למ"ד ומ"ן לפנים ולחור דעשרה פלוקי לחור ד"ל ולהמשיך פ"י ז"ל י"ד גבורות דכתב"ד תג"ח דהמזון חדשים גם ימיס לפנים ולחור דפרלוקי כח דלחור דרחל מהט"ן ומתוך שש גבורות קשות ושש מתוקות דכתב"ד תג"ח וס' י"ב גבורות לפנים ולחור דפרלוקי חכמה דלחור דרחל :

ובענין הגלח בימי השומר לריך להוטר לשומר מאד שלא לגלח בשום אופן אלא ביום מ"ט וכמנהג האר"י ולה"ה ולא כמ"ס קלח מקובלים אחרים לגלה (ע"ב) במ"ח כי ענין המזון של השומר בפני פלמס וענין השערות בפני פלמס ואינם דומין זל"ו ובחי' יום דמ"ט דשערות לא נמשכה כלל עד יום המ"ט ונסתפקתי ספק גדול אם הל יום מ"ט בשבת אם מותר לגלח במ"ח ולא אפשריטו לי ולולי שהכרתתי לגלח כמעט לא היתי מגלח גם לא התרתי לחתן לגלח קודם שבוש בכהה ימים :

ואח"כ פ"י השופר דיום ב' מלבד כוונת החיצונית יטין בפנימיות בתקיעת ראשונה לפלק המזון דפיס שנמשכו בו"ל בתקיעות ביום א' ולהתלותם עם הגבורות דכתב"ד תג"ח שלהם שבפרלוקי כח דפיס דרחל וביחודי דפיס דפיס למ"ד ומ"ן לחור"ל ולזוונט ולהמשיך מזון חדשים מתוקים מזוונט ולחור להמשיך ב' בחי' המזון הנזכר לחור ופיס דעשרה פלוקי דפיס ד"ל ולהתקן פ"י ז"ל י"ד גבורות דכתב"ד תג"ח שלהם לפנים ולחור דפרלוקי כח דפיס דרחל ומן הכתר הנזכר ימשיך שש גבורות קשות ושש מתוקות דכתב"ד תג"ח והם י"ב גבורות לחור ופיס הפרלוקי חכמה דפיס דרחל :

ונחזור לענין הראשון כי כמו כן הוא מר"ה ועד שמיני מלכה שאין לכיון בתפלות הימים ההם רק בשני ימים דר"ה זה בפנימיות וזה בחיצונית ואח"כ משם ואילך עד סרב יוה"כ אין לכוין רק ממילת באהבה ואילך לנסור שני פלוקים המתייחסים לאותי יום ואח"כ במלך עוזר כו' להמשיך המזון דפיס לפרלוקי הפנים דלחור יום דרחל וזה סדרן ואפ"ס שגבני מורי ורבותי ב"ל הם דברים פשוטים אפ"ס שיש להם סודות נעלמים הנה כוונתי להשוות הדעות ולדעת אם הסכימה דעתי לדעת גדולים והוא כי כוונת השמידה של ר"ה הוא כמו בחול ואין שיטי כלל בימיס אלא בענין הרי"ז והסכירה כן נראה חפשיט שער הכוונת כוונת וש"אין שינוי אלא בענין הנסירה שאין נגמר ביום א' אלא פרלוקי הכתר דטוקבא וביום ב' פרלוקי החכמה וכעמ"ל בשאר הימים ומלאו שרריך לכוין לכוונת כל פרלוקי הטוקבא מאל עליון ואילך ביום א' כמו בחול ופי"י בענין ד"ס דטוקבא נחוסך בכל ספי' ט' ספרות החסדים לה ונעשיה פרלוקי גמור כי הכתר דטוק' סנכר ביום א' הוא שטיה שומר אחורי חלי ההחתון דת"ל ד"ל ועתה נעשה פרלוקי ומחפשיט עד למסע וכעמ"ל כל ה"ס ע"ד כללות כל האלילות ובכל יום

ונמצא כי בשני ימים נמשכו בו"ל ארבע בחי' מזון ולרחל נמשכו הגבורות דכתב"ד ותג"ח שלהם והם גבורות ומיתוק ביום א' ונבירות ומיתוק ביום ב' כי המיתוק הנמשך במלת באהבה ביום ב' (ה) אינו נמנה בשם מיתוק אלא גבורות בדרך הייס ב' והרי פתה ביום ב' אחר החקיעות יש בפנים ולחור דפרלוקי חכמה דלחור דפנימיות דרחל י"ב גבורות וכן כפיס לחור דפרלוקי חכמה דפיס דפיס דפיס י"ב גבורות והם ס' וכן (ב) עמ"ל בחיצונית. אלא שמתקום עשרה גבורות והם ס' גבורות בלחור וה' בפנים וביום ד' הם ד' וביום ה' ג' ביום ג' במלת באהבה יטין להמשיך עשרה גבורות דבינה ודעת ותג"ח והם כפילות מן לחור ופיס דפרלוקי חכמה דלחור דרחל לחור ופיס דפרלוקי בינה דלחור דרחל ולנסור אותו בי"ל חיצות דזכר ט' ובמלות

דגרות וביארדים (ה) לא ביום א' : (ב) עמ"ל בחיצונית אלא שמתקום כ"ז כס י"ב וביום ג' עד חצונו כו' ש"ן לכלן קודם אלא שמתקום עשרה : 17

סידור תפלה להרשיש

אמ"כ יכוין להעלות הכלל באימא שבסוף ב' נוק' לאה ורחל ולהעלותו עם הכלל
 ראבא ע"ג רישא דז"א עם הרפ"ח עם נשמחו ונשמח היסוד דאריך וכו' עד
 ע"ס דא"ק וכו'.

יוד הי ויו הי
 יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
 יהוה יוד הא ואו הא
 י יה יהו יהוה

אהיה
 יהוה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה יהוה אהיה יהוה

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה אהיה

אהיה

אהיה

יהוה יהוה

יהוה

יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

היסוד שבה, והם ציון וירושלים כנוכר במ"א, ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה, ועדיין אין בהם רק אורות דאב"א.

ברם שלמה

בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה ועדיין אין בהם רק אורות דאב"א ומזדווגים שם פכ"פ ונותן בה החסדים דאימא שגם הם אינם רק הה"ג, מ"ה דב"ן מבחי' עצמו אלא שבערך הגבורות שלה נקרא חסדים ואז אלו החסדים נקרא רוחא דשרי בגווה כי אז הוא בסוד זיווג ממש וכו'. קודם כל צריך אתה לדעת שאלו המוחין דאימא שנכנסו בתוך הנוקבא הן הב' נקבות לאה ורחל, ואלו הנה"י דאימא היו מתפשטין בתוך כל אורך הז"א, ולאח ורחל ג"כ תופסין כל אורך הז"א, נמצא שהכתב"ד תג"ת דנה"י דאימא נכנסו בתוך לאה, והנה"י דנה"י דאימא נכנסו בתוך רחל, ועתה כדי שתוכל רחל להגסר צריך שתקבל ג"כ הארת המוחין דכתב"ד חג"ת דז"א, כמ"ש בסידור במלת באהבה וז"ל להמשיך לנוקבא הארת אחורי ה"ם עליונות חב"ד ח"ג דז"א וכזה הנערה באה אל פני המלך שננסרה ובאה לפני הז"א, וכן ז"ל הרש"ש בנה"ש דף נ"ט ע"ב [בנר"מ דף ל"ג ע"ב] ולפי שא"א לנסור את רחל לבא לפניו אם לא תקבל הארת ה' ראשונות דז"א, שהוא תשלום הנרנח"י, כי לא היה בה רק גפש נה"י דצלמי כל המוחין, וצריך שתקבל כל המוחין דאחור, לכן יכוין להמשיך הבינות וגבורות דכתב"ד חג"ת דצלמי כל המוחין, וכו' וע"כ ננסרת.

ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה, וא"ת למה צריך להעלות אותם למעלה ולא יזדווגו במקומם, לזה כתב לפי שאין להם מוחין דפכ"פ כדי שיזדווגו כי אין להם רק מוחין ואורות דאב"א וא"א להזדווג במוחין דאב"א, לכן מעלים

של חלק היסוד עד היסוד וכללות המלכות ירדה עד המלכות שבה, עכ"ל.

והיסוד שבה נקרא בשם ציון והמלכות שבה נקראת בשם ירושלם, לפי שהמלכות היא יותר דין מן היסוד כמ"ש באר"ז נדף רצ"ו ע"ב] ציון וירושלם תרין דרגין אינון לעילא ותתא דא רחמי ודא דינא, וכמשה"ה ציון במשפט תפדה, וירושלם צדק ילין בה. וזהו מ"ש כאן והם ציון וירושלם כנוכר במ"א, והטעם ידוע לפי שהקל"י הם קרובים למלכות, ועוד שהה"ג שביסוד הם ממותקים יותר לפי שלקחה אותם ע"י אימא משא"כ הה"ג של העטרה שלה לקחה אותם ע"י ז"א שהם ה' דמים טהורים וה' דמים טמאים. ודבר זה מפורש באורך בפ"ג משער ל"ה וז"ל בקיצור בראש הפרק שם: ואמנם החיצונים הם יושבים תחת המלכות וקרובים אליה בסוד רגליה יורדות מות ואינן נאחזים בה אלא בסופה בתחתית וכו', ואלו הה"ג הם נשמרים ע"י אלו הב' חותמות א' הוא היסוד שבו ניתנין הה"ג, והב' הוא המלכות, והוא אותו הבשר המקיף מבוהין וכו'. ועוד לו שם בסוף הפרק: ואלו הב' בחי' הם ציון וירושלם, כי ציון הם השניים שלוקחם ע"י אימא ולכן ציון הוא רחמים וירושלם הוא דין, והם הראשונים שקיבלה ע"י ז"א וכו'. וקודם לזה כתב: וענין ב' צירין וב' דלתות וכו' הם סוד י' דמים שבאשה ה' טמאים וה' טהורים ואלו המנצפ"ך שלוקחת ע"י אימא הבינה הם ה' טהורים שהם הגבורות הממותקות אבל אותן שלקחה ע"י ז"א מתחילה הם דינין גמורים, עכ"ל.

וכמ"ש עוד ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה

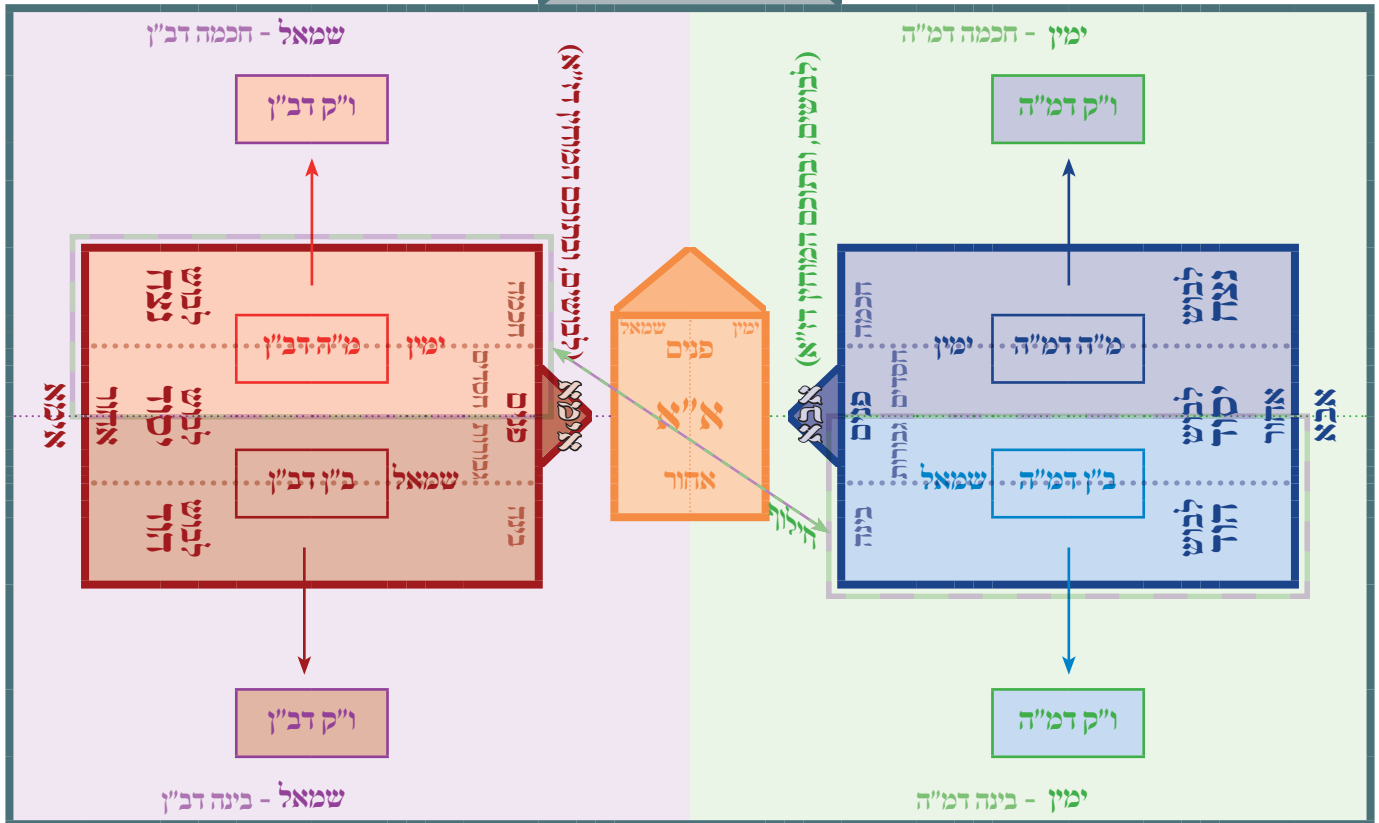

מקורות

ע"ה ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור הול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שע"ר ח"ב שאלה ק"כ.

יעקב (נבנה ממוחין דאבא)

ז"א - פנים

ז"א - אחור

(בנין אטב"ח)

נוק' (יעו"ר) - אחור (נבנית ממוחין דאימא)

נוק' - פנים

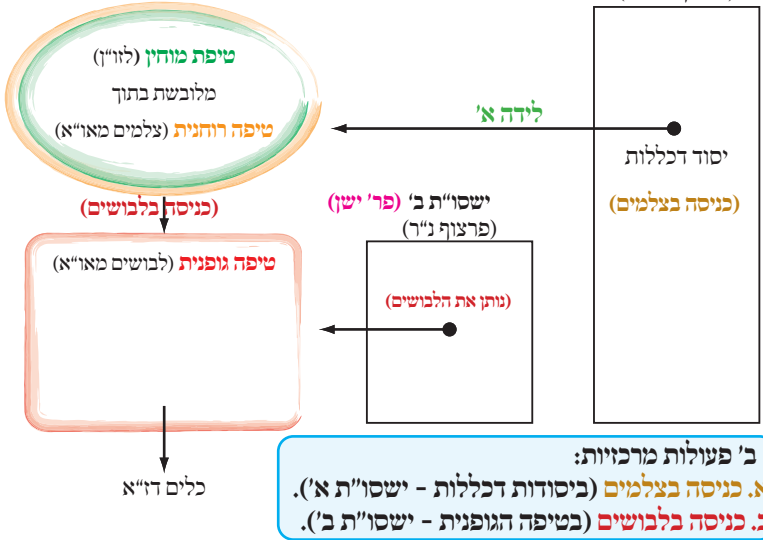
הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא בחציו הימני (פנים ואח) ואימא בחציו השמאלי (פנים ואח), כמו שני חצאי צילינדרים. לאחור החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל), בצד האחור של ז"א.
- * הנוק' הגדולה (יעו"ר - בשבתות וימים טובים), גם כן עומדת בצד האחור של ז"א (ע"י נה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה ונהזור, שע"ר ח"ב ש' ש'), אבל נבנית ממ"ה וב"ן דב"ן, היינו ממוחין שמצד שמאל דז"א (ע"ה ח"א דף ק' ע"ד), המלוכשים בנה"י דאימא. לכן, לצורך כניסת המוחין בנוק' הגדולה, יש צורך בחילוף שני, לעומת הכניסה בז"א (ונוק' הקטנה) חילוף ראשון (או שלישי). יש לציין שבאטב"ח, היא תקבל רק ב"ן דב"ן, כי מ"ה דב"ן באבא.
- * יעקב נוסף, עומד בצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, ותמיד הנוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאימא, והיא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, למרות שחלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

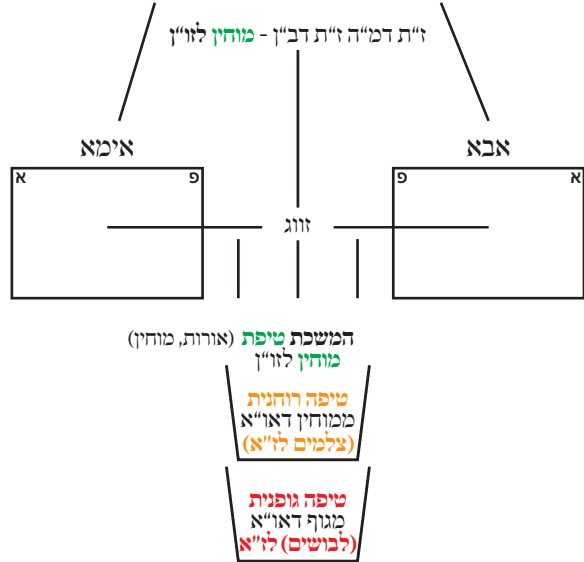
סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א - הרכבת כ"ל צמ"א

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.
ע"י ע"ח ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב', פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.

ב
פרצוף הכללות דאו"א וישסו"ת (פר' חדש)
(פרצוף נשמה)

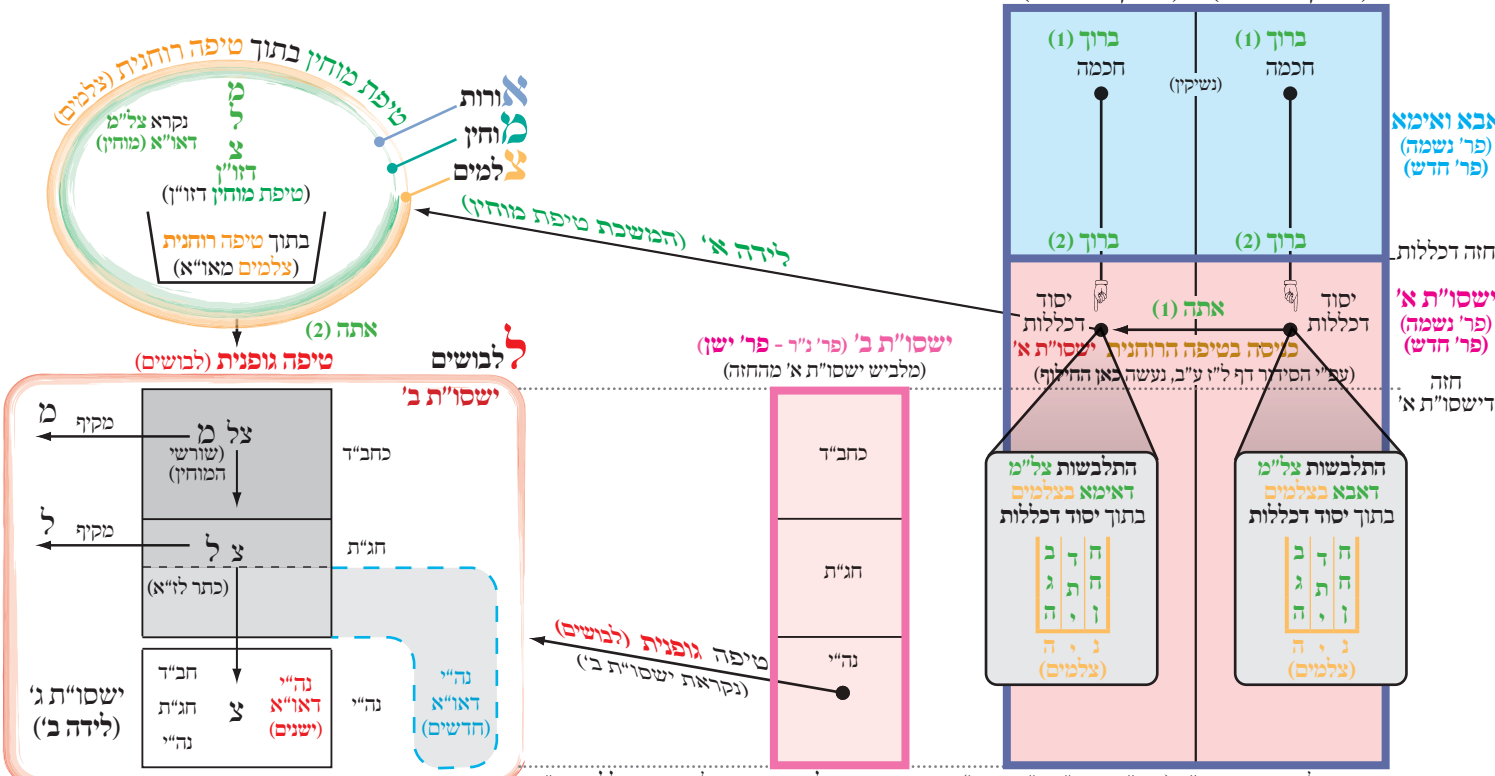

א
כחב"ד דכנינה דמ"ה, וח"ב דב"ן - מוחין לאו"א (מפרישים טיפה רוחנית)

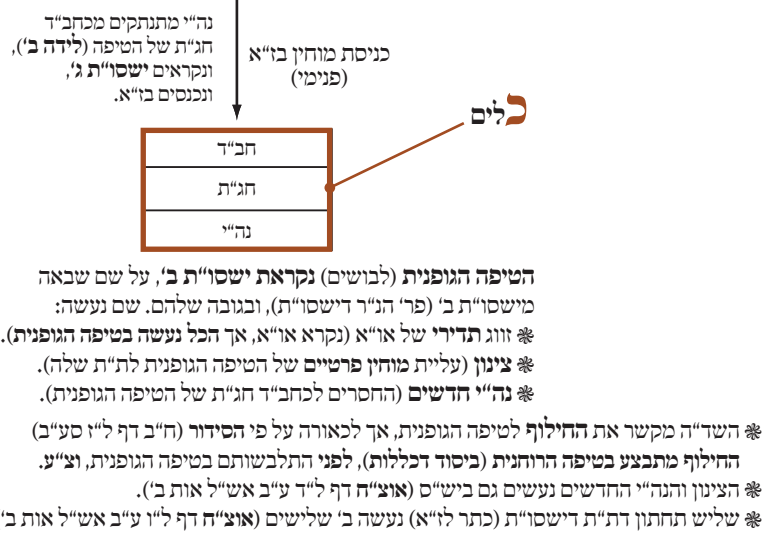

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב, כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א. ע"ח ח"ב דף ח' ע"א פ"ג, דף י' ע"א פ"ד. שעה"כ דף מ' אע"ב. תו"ח ל' ע"ב. פת"ע ג' ע"א.

אבא ויש"ס (פרצוף הכללות)
אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

* כך נראה בסידור, אך לפי הגהת השד"ח (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג') נראה שבקטנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.

המלבישים מטבורא דא"א ולמטה דפרצופי חב"ד חגת"ם דפרצוף בינה דז"א שתיקונה ע"י ישסו"ת, ונה"י הפרטים דחב"ד חגת"ם דפרצוף חכמה דז"א שהמשכת מוחין שלו ותיקונו ע"י או"א עילאין, וגם נה"י הכוללים שהם מלבישים לפרצוף חב"ד חגת"ם בעוכי שוה בשוה, ובפרטות הם כולם באורך כל אחד י"ב פרצופים שהם חב"ד עתיק ונוק' וא"א ונוק' ותחתיהם חגת"ם או"א וישסו"ת ונה"י זו"ן ויעו"ר, זה בנצח וכן בהוד וכן ביסוד דפרצוף חכמה ודפרצוף בינה, וכן כתר הכללי דעוכי דפרצוף בינה ודחכמה, וכן י"ם דעוכי דפרצוף הכתר הכללי.

כתב"י הרש"ש זיע"א בסידור בהקדמת באהבה דר"ה זו"ל בקיצור הצריך לענינו, ואז המוחין דחכמות וחסדים דמוחין דקודם החילוף דב' צלמים המלוכשים עם כללות כלים דצלם דאבא וכו' מסתלקין מתוך גרתקן שהם הנה"י דיש"ם או דאבא ועומדים הם ונרתקן הנוכר לאור מקיף על גבי רישא דז"א, והם מ"ה וב"ן דמ"ה, ושמות המוחין שהביא הם הם מוחין דאבא של קודם החילוף המזכרים בדרושי ציצית שהם עסמ"ב שלמים חו"ב חו"ג דחכמה, ועסמ"ב חסדים ה"א אחרונה חו"ב חו"ג דבינה, וכן בחו"ב חו"ג דחו"ג כמבואר שם בדרוש ג'.

עוד כתב בהקדמה הנזכרת זו"ל בקיצור, ועתה מוחין דבינות וגבורות דב' צלמים הנזכרים דקודם החילוף המלוכשים* עתה בכלים וצלם דאימא שהם ב"ן ומ"ה דב"ן מלוכשים בפרצו' נה"י דבינה דתבונה וכו', להמשיכם בעשר ספירות דלאה ורחל, עכ"ל. והביא שמות קס"א קס"א קמ"ג קמ"ג חו"ב חו"ג דחכמה כנו"ל חסר ה' אחרונה חו"ב חו"ג דבינה, וכן בחו"ב חו"ג דחו"ג כנו"ל בדרוש ג' דציצית כצלם דאימא של קודם החילוף.

הארה לחו"ג דאותה בחינה. הרי נשלמו ליתקן שרשי חו"ב חו"ג דכתר דאותה בחינה, דהיינו בלחש דשחרית חו"ב חו"ג דכתר דבינה, וחזרה חו"ב חו"ג דכתר דחכמה, ולחש וחזרה דמוסף חו"ב חו"ג דכתר* דכתר, ובברכת ש"ש נתקנים שאר הפרצופים דבינה ודחכמה ודכתר שהם חב"ד וז"ק שלהם כנוכר בסידור החול, כנ"ל להבין וא"ש את"ם.

והנה לפי הקדמה הנ"ל ולפי מ"ש הרש"ש זיע"א בספר נהר שלום (דף כ"ט ע"א וב') [בגד"מ דף ל"ז ע"ב] מפורש יוצא כי מה שאנחנו מכוונים בכל לילה ממ"ט ימי העומר הוא בירור חדש. ואעפ"י שכתב הרב בדרוש ב' מדרושי העומר כי מה שאנחנו מכוונים בעומר הוא להחזיר המוחין אשר נמשכו בליל א' דפסח ונסתלקו אחר יום א', כבר פירש הרש"ש זיע"א בנהר שלום (דף כ"ה ע"ג) [בגד"מ דף ל"ב ע"ג] זו"ל, הרי כי סיבת וכו' כי משנתבטלה אחיזתם בליל פסח לא היה אלא לפי שעה דרך נס וכו' אחר עבוד יום א' חזר הדבר לטבעו לבטל אחיזתם וכו' כשאר ימות השנה יעו"ש. הרי מבואר כי הבירור אשר נעשה בליל א' דפסח אינו נקרא בירור לגמרי כיון שהוא דרך נס ולא היה על ידינו וצריך לחזור ולהתברר על ידינו במ"ט ימי העומר. גם מנהר שלום (דף כ"ט ע"ב) [בגד"מ דף ל"ז ע"ב] מפורש שהחג"ת דחב"ד חגת"ם הנתקנים בג' שבועות הם צריכים בירור מחדש ואינם התפשטות המוחין מהמוחין שנמשכו לחב"ד דחב"ד חגת"ם בד' שבועות הראשונים, כי הם פרצופים שלמים ונקראים או"א וישסו"ת, והם מלבישים לחב"ד שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' (שכבר נתקנו בד' שבועות הראשונים) מהגרזן עד הטבור, ובירורם ותיקונם הוא ע"י החב"ד הנזכרים. ומה שנשאר לנו לתקן ע"י לימוד ליל שבועות הוא נה"י הפרטים שהם זו"ן ויעו"ר

כ ד ע"ג

החית 123456789

כ"ד ע"ד

יא. ג"ב כאן בענ"ה דפו"י שייך לרף י"ח ע"ג אות ה' [בדפו"י, ואצלינו עמוד נ"מ].

גם כהקדמת התקיעות כתב ז"ל בקיצור, לעורך הכלים דחב"ד דמ"ה וב"ן דמ"ה דז"א וכו' לעורך גם את המוחין דחכמות וחסדים העומדים על גבי רישא דז"א המלוכשים בצלם דאבא וכו' שכרים דתשר"ת להמשיך בג"ה דב' צלמי המוחין דמ"ה וב"ן דב"ן דאחור הנזכר דאו"א וכו' מלוכשים בהודות דאחור דאו"א וכו', תקיעה אחרונה דתשר"ת להמשיך חח"ן דארבעה צלמי המוחין דמ"ה דמ"ה ודב"ן דמ"ה דאחור ופנים מלוכשים בנצחים דאו"פ דאו"א לחח"ן וכו'.

ועינא דשפיר חזא שמלכד שהקדמת באהבה הפך דרוש ג' דציצית, אלא שגם עם הקדמת התקיעות בשכרים ותקיעה אחרונה קשה לזווגם. ולא עוד אלא שהקדמת התקיעות בעצמה בתחילה שכתב לעורך כלים דחב"ד דמ"ה וב"ן דמ"ה וכו' גם את המוחין דחכמות וחסדים העומדים על גבי רישא דז"א המלוכשים בצלם דאבא וכו'. שנמצא לפי"ז שצלם דאבא הוא מ"ה וב"ן דמ"ה, ובשכרים ותקיעה משמע שצלם דאבא הוא מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, וצלם דאימא ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן. גם בין לפי הקדמת באהבה ובין להקדמת השופר מפורש יוצא שהמוחין המתפשטים בלאה ורחל לצורך הנסירה הם מ"ה וב"ן דב"ן, והם דלא כסדר החול ששם צלם דאימא המתפשט בלאה ורחל לצורך הנסירה הוא ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן.

אברא יוכנו הדברים עם מ"ש הרב בעין חיים פרק ט' דשער כ' שער המוחין כפירוש שני [דף ק' סע"ג] ובהגהת השמ"ש זיע"א [אות ד' דף ק' ע"ב] שלצורך נסירת זו"ן הגדולים נכנסים בנוק' הודות דאו"א וחצאי יסודות שלהם דצד שמאל שהם מוחין דמ"ה וב"ן דב"ן יעו"ש.

והשתא אתי שפיר מ"ש בהקדמת באהבה שמות המוחין העומדין על ראש ז"א מ"ה וב"ן דמ"ה, ושמות המוחין הנכנסין בנוק' מ"ה וב"ן דב"ן. אמנם לפי פשט הגהת השמ"ש

משמע שהודות וחצאי יסודות דאו"א הם הנכנסים בנוק', ברם הכא בהקדמת באהבה גילה לנו שאין הדברים כפשטן, אלא שהמוחין של צד שמאל המתלבשים בהודות דאו"א עתה הם מתלבשים תוך נה"י דאימא כמו שהיו מתחילה קודם החילוף שהם מוחין דמ"ה וב"ן דב"ן מתלבשין תוך לאה ורחל, והמוחין שהיו בנצחים דאו"א ובחצי הימני דיסודות שלהם עומדים עם נה"י דאבא מקיפים על גבי רישא דז"א. אם כן מ"ש קודם החילוף, ר"ל קודם שנתחלפו פעם שניה. וכן ראיתי בכתב יד למהר"א משען זלה"ה שכן כתב שהבינות וגבורות דאו"א שהם מ"ה וב"ן דב"ן שהיו בהודות דאו"א מלוכשים בקו שמאל דז"א נסתלקו ונתלבשו בתוך נה"י דאימא כמו שהיו בתחילה קודם החילוף ונכנסו* תוך הנוק', וחכמות וחסדים דאו"א שהיו בתוך קו ימין דז"א חזרו להתלבש תוך צלם דאבא ועמדו בסוד אור מקיף על גבי רישא דז"א והם מ"ה וב"ן דמ"ה. אמנם מה שהביא הכרח שאין לומר חילוף כללי דאו"א מכוונת העומר ומק"ש שעל המטה, נלע"ד דא"צ, כי ממקומו מוכרע כמ"ש בסידור בשכרים וכו' שמפורש יוצא שצלם דאבא אחר החילוף מ"ה דמ"ה ודב"ן, ודאימא ב"ן דמ"ה ודב"ן, שהוא חילוף פרטי. וז"ל הרב בדרוש ח' דר"ה, גם בזה תבין מ"ש כי אברהם וכו' אבל נסתלק מתוכו ונשאר הוא לכדו בסוד אור מקיף על רישא דז"א מה שאין כן ביצחק שהוא קו שמאל בינה ועיטרא דגבורות אשר נשארו מלוכשים תוך נה"י דאימא הנקראת נהר. מכל הני מלי משמע שהמוחין שהיו בקו ימין עומדין לאור מקיף, והמוחין שהיו בקו שמאל נכנסין בנוק' עם כל הנה"י. ומזה חיליה וראיתו דהרש"ש ז"ל זיע"א. ועיין יפה שעה (דף רי"ד ורט"ו) [בגדפס בסוף שער הכוונות דף כ"א ע"ב].

ועוד יש לי להביא ראיה שכן כונת הרש"ש ז"ל שכתב שם וז"ל: ואז מסתלקין מתוך נרתקן

כ"ה ע

פ"ז.

אדם רוכב על הכסא. אולי כך פירושה. שהחכמות דאו"א מתלבשים בז"א דאו"א, דהיינו בט' ספירותיו הראשונים, והבינות דשניהם מתלבשים במל' דז"א דשניהם, והם אדם שהוא כ"ח וכ"ז אותיות הרוכב על הכסא שהוא פו"א דמל' דז"א דשניהם הנוז' (ולחוסר ידיעתי לא הבנתי אחורי הכ"ח וכ"ז אותיות איזה בחי' הם. וא"ת שנכללו עם הפנים שהם בחי' האדם הרוכב א"כ גם במלכיות לא יהיו נחשבים האחורי שלהם, ולא משכחת לה בחי' כסא ורגלים. וכן פו"א דמל' דחו"ב דאו"א לא נזכרו בנתינת המו'). ונמצא שהמו' דמצד הבינות דאו"א שייכים למלכיות דז"א. ולכן הארת הבו"ג הולכין לאחורי ז"א להגדיל מעט את הנוק' שלו שהיא הספי' הי' דז"א, ואח"כ יוצאים ונכנסים עצמותם בה להגדילה. וזה בין בי"ס דז"א דאבא ובין דאי'. ואז יהיו בינות דאו"א אדם הרוכב על הכסא, שהם המלכיות. אבל אם כל הז"ת דאו"א יש בהם רק בחי' אחת, שהז"א בכללו אותיות והמל' שהיא קצה השביעי בכללה מספר דז"א, א"כ החוה"ס צריכים להיות חלק כל הו"ק, והארת ועצמות הבו"ג צריכים היו ללכת לקצה הז'. ומזה נראה שהמלך הז' יש לו לבדו בחי' כפ"ע גם באותיות וגם בחשבון, ואינו שייך לז"א. ועי' ש"ש ז"ל איך הוא נתינת המו' למלך הז' ע"ש.

שם. כשנכנסים וכו'. לקו"ד שכפי המבואר בהגה' השמ"ש זיע"א בפ"ט

דש"כ אפ' שפי' הדברים כאן הם כך. כשנכנסין מו' דאו"א הכוללים בז"א דאצי', הנה אבא יש לו חו"ב וחו"ג, דהיינו מ"ה דמ"ה חכמות וחס' וב"ן דמ"ה בו"ג. וכנגדם באי' חוה"ס מ"ה דב"ן וכו"ג ב"ן דב"ן. וכשנכנסין בז"א אז אבא חוה"ס שבו שהם מ"ה דמ"ה, מצטרפין עם חכמות וחס' דאי' שהם מ"ה דב"ן. מתלבשין בנה"י שלו. חוה"ס שלו בנצח וחצי יסוד הימיני, וחוה"ס דאי' בהוד וחצי יסוד השמאלי.

וכו"ג שלו שהם ב"ן דמ"ה מצטרפין עם בו"ג דאי' שהם ב"ן דב"ן שלה בנה"י שלה. בו"ג דאבא בנצח וחצי יסוד הימיני שלה, וכו"ג שלה בהוד וחצי יסוד השמאלי שלה. ואז או"א כלולים כ"א מ"ה וב"ן. אבא מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, ואי' ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן. כי קודם לכן היה אבא כולו מ"ה דהיינו מ"ה וב"ן דמ"ה, ואי' כולה ב"ן דהיינו מ"ה וב"ן דב"ן. ועתה שנתחלפו ונמזגו כנ"ל, לכן בהכנסם תוך ז"א שהוא כלול מ"ה וב"ן דמ"ה שהם ו"ק דמ"ה, מ"ה דמ"ה בימינו מצד פנים וב"ן דמ"ה ג"כ בימינו מצד אחורי. וממ"ה וב"ן דב"ן שהם ו"ק דב"ן, מ"ה דב"ן בשמאלו מצד פני' וב"ן דב"ן בשמאלו מצד אחורי. נמצא כי חלק חוה"ס דאבא שהם מ"ה דמ"ה המלובשים בימין דצלם דאבא, ניתנין אל הזכר מ"ה שבז"א פני' דימין. וכן חלק חוה"ס דאי' המלובשים בימין דצלם דאי' שלאחר החילוף שגם הם בחי' מ"ה דהיינו ב"ן דמ"ה כנוז', ניתנין לאחורי דימין דז"א. אך בו"ג דאבא שלאחר החילוף, דהיינו מ"ה דב"ן המלובשים בשמאל דצלם דאבא וכו"ג דאי' דהיינו ב"ן דב"ן המלובשים בשמאל דצלם דאי', ניתנין לצד הנוק' שבז"א הנק' מל' שבגופו עצמו שהיא ו"ק דב"ן. מ"ה דב"ן שבשמאל דאבא שלאחר החילוף לפנים דשמאל דז"א דהיינו למ"ה דו"ק דב"ן. וב"ן דב"ן שבשמאל דאי' לאחורי דשמאל דז"א דהיינו לב"ן דו"ק דב"ן. ועכשו יהיה צלם דאבא דאחר החילוף בפני' דז"א, ימין בימין ושמאל בשמאל. וצלם דאי' דאחר החילוף באחורי דז"א, ימין בימין ושמאל בשמאל. ונמצא שהמ"ה וב"ן דמ"ה, שהם מו' דאבא דקודם החילוף, בו"ק דמ"ה דז"א שהם בימין פני' ואחורי. ומ"ה וב"ן דב"ן שהם מו' דאי' דקודם החילוף, בו"ק דב"ן דז"א שהם בשמאל פו"א. ואחר שאלו הו"ק דמ"ה דו"ק דב"ן דז"א ינקו והגדילו, אז יצאו הארת המלכיות, שהם המס' של המו' מצד הב' ב"י וב' גבור' של קודם החילוף המלובשים בנה"י דאי' שבאחורי ימין ושמאל דז"א, והם ב"ז דמ"ה וב"ז דב"ן.

מתחברים לפר' אחד במקומם. ועי' מב"ש ד"מ
ושי"ט פ"ד.

שם. ג' כלי התכונה וכו'. אולי כנגד ג'
הצלמים, נז' בפסוק שהביא רז"ל ג"פ
אהי'.

שם. כלל א'. במו' דאו"א וכו'. אפ"ל ע"פ
משרז"ל בשה"כ דרושי יזה"כ דרו'
ב' שהכל היוצא מפה דא"א יורד ונמשך דרך
הדיקנא והוא בסוד או"מ לאו"א והוא מזון
לג"ר שלהם ע"ש עוד. ולזה מתכוין רז"ל כאן
שבמו' דאו"א, הוא הג"ר שלהם, יש להם מקי',
ושם במו' הנז' מאירים י"ג ת"ד דא"א, כלו'
שעל ידם נמשך או"מ הנז' והם מאירים לג"ר
מהאזה"מ הנז' וא"ש את"ם.

שם. ובחוטם דא"א וכו'. עי' בשרוה"ק דמ"ו
סוע"ב (יחוד י"ז) ד"ה גם דע כי
ההא ראשונה וכו' ע"ש.

פ"ט.

(דע"ד ע"ב) כדמיון התבו'. עי' בל"י ז"ל
מה שהצ"ע. ואפ"ל
שנו' שבתחי' לוקח ז"א הכל לו"ק דמ"ה ולו"ק
דב"ן שלו שהוא מל' שבגופו, ואח"כ יוצאין
הבו"ג לעטרת יסודו דמ"ה וב"ן, וא"כ שפיר
קא' כדמיון התבו' המתלבשת בסוד מו' אל
ז"א, שר"ל מ"ה וב"ן דז"א.

שם. אלא שאין זה רק וכו'. לא הכנתי למה
נקט ל' שלילה ואולי לאפוקי פרטות
הו"ק. ומתו"ח זיע"א דק"ה ע"כ לכאו' לא
משמע כן.

שם. וכעד"ז מפר' זה לפר' אחר. נראה פשוט
פירושו, שגם מפר' לפר' יורדין
המו' ממל' דפר' העליון לכתר דפר' התחתון,
ואח"כ מכתר דאותו פר' לחכמה שלו ומחכמה
וכו', וכמו ד' כריעות וזקיפות דעמידה וכנז'
בנה"ש בסוף הק' רחזה"נ ע"ש. ועי' תו"ח ק"ה
ב' הנז'.

יוצאים לאחו' ז"א להגדיל הנוק' דז"א שהיא
נפרדת ממנו, דהיינו עטרת היסוד דו"ק דמ"ה
דז"א ועטרת היסוד דו"ק דב"ן שלו. ונגדלת גם
היא מעט. ב"ן דמ"ה מגדיל מל' דמ"ה, וב"ן
דב"ן מגדיל מלכות דב"ן. או הכונה שיוצאים
הארת המ' מצד הבו"ג של אחר החילוף
המלוכשים בשמאל דצלמי או"א שבאחו' ופני'
דשמאל דז"א, והם מ"ה וב"ן דב"ן, ומגדילים
אחו"פ דעטרת היסוד דו"ק דב"ן דז"א. מ"ה
דב"ן מגדיל הפני', וב"ן דב"ן מגדיל האחו'.
ואח"כ מסתלקים ובאים עצמות המו' דבו"ג,
אותם שבתחי' יצא הארתם ועכשיו עצמותם,
ונכנסין תוך הנוק' הנז'. דהיינו עטרת היסודות
דמ"ה וב"ן, או עטרת היסוד דב"ן. וזה תלוי
לפי הב' פי' הנז' בפ"ט דש"כ כמ"ש השמ"ש
זיע"א שם. ועי' שפ"א ותו"ח קכ"ב והשמ"ש
זיע"א לעי' פ"ו אות ב'.

שם. חילוק ה'. כי באו"א לעולם יש חיבוק.
אפ"ל הכונה שתמיד הם בגד' ב',
חג"ת, הנק' חיבוק, ועי' אש"ל ז"ל ד"ו ע"א
אות ה'. וא"ש את"ם.

פ"ח.

ויש בזה ב' פנים וכו'. לק' שי"ז פ"ב מבואר
שבין בעי' א' ובין בעי' ב' מתכללים
או"א וישסו"ת מחמת בקיעת יסוד דעתי'. וכאן
מלמדנו החילוק שבין ב' ההתכללות, אע"פ
שהגורם הוא א'. ולא נתן רז"ל טעם להשינוי
הזה ולמה לא היה בהיפך והיע"א. ומשרז"ל
ובתוכם נכללו חג"ת נה"י וכו' וכו', פשט
הלשון נראה שחוזר על עי' הא' הסמוך לו. ועי'
השמ"ש זיע"א בפ"ב דשי"ז ד"ה צ"ע מאי
טעמא וכו'. ולפי מ"ש ז"ל שם, אולי נוכל לו'
שלשון רז"ל כאן חוזר על ב' הפנים. ועי' ג"כ
מ"ש הריפ"ש ז"ל שם סוד"ה ונחזור לענין וכו'
ע"ש.

שם. נמצא כי ז"א כתכונה וכו'. יתכן הכונה
לאפוקי משמועה האחרת שהם

ועוד כיון שהז"א יבן וגסתלקו מהוכו המוחין
איך לפטר שומטבו ציוס צי על ידו לנוקי אפילו
קודם תקימת סופר היע"א :

תשובה הרב צהבי"ו מדבר על צהיגת מוחק
דפנימיות ט"ס צהס די צהיגות

אהי ופניס דאהי ואו"פ דפניס דפנימיות. ואהי
דאהי הנהקן ציוס ראשון דר"ה צהפלה צהיבת
צהכבה נסתלקין סני ללמוס דאו"א דאהי דאהי
מהוק דז"א ולנס דאצא נבאר צסוד מקיף ע"ג
רישא דז"א ולנס דאימא נכנס ע"י אימא צלחה
ורחל וצבופר דיוס אי נהקן אהי דפניס דפנימיות
דאהר שנכנסו המוחין ע"י הסופר צז"א אהר
התר"ה מכוניס להמשיך ששה גבורות ושלכ
דאהי דפניס נכתר דרחל וזה ע"י כז"א ציוס
צהפלה זילת כהיליגות נהקן פניס דאהי
דפנימיות ואהר שנמטבו המוחין צז"א אז כז"א
ממשיך ע"י ששה גבורות ושלכ דפניס דאהי
דפנימיות לכתר דרהג וכעד"ו צשופר דיוס צי
זולת כהיליגות נהקן פניס דפניס דפנימיות
ואהר שנמטבו המוחין צז"א אז נמשך ע"י ז"א
ששה גבורות ושלכ דפניס דפניס דפנימיות
לכתר דרהג וע"ו הוא שכי הרב שציוס אי קודם
הסופר נמשך נוקי ע"י אימא ואהר הסופר
דיוס אי ואילך כל צהיגות הפנימיות ניתן לרחג
ע"י ז"א אצל צהיל"י ציוס צי צהפלה הוא נכנס
צלחה ורחל ע"י אימא ע"ד הפנימיות צהפלה
דיוס אי כלל הטילה מדברי הרב צהבי"ו מייירי
צהיגות פרטי הפנימיות וכיוולא צזה מלינו לחרב
זמרת הארץ (ד"י"צ סע"צ) שעל מ"ש צהבי"ו
דגליל צי טוליס לטיטרא דגצורכ דדעת דנוקי
כהצ שזה מייירי צפנימיות העולמות לפי הטעם
שציתן הרב צהבי"ו שנראה להדיח דאייירי
צפרליפוס וצטולמות שנחקנו ציוס אי אצל
צהיליגות העולמות כל עליות הנוקי הוי דומיא
דיוס אי המש עכ"ל וכצ"ד צספר עלי נהר
(ד"י"צ ע"ד אות ה) יכו"ש וכו"ש :

ש **שאלה** כהוב צהבי"ו (דל"א ע"צ) וז"ל
וע"י העלאת מ"ן אלו וכי

ונעשה פרלוף שלם ד"ים ועומדת עמו אצ"א מן
החזה שצו ולמטה וכצניון הזה נעשה ע"י
הפלת דורמיטא על ז"א ע"כ הקושיא מצולחת
דנעולס לא מלינו צניון הנוקי ע"י הפלת

הדורמיטא אלא כל הצניון דאצ"א קודם
הדורמיטא ונמשך הארת המוחין ע"י ז"א לרחל
דרך נקצ החזה מהאחי מ"ש הרב צכ"מ וסוד
הפלת דורמיטא על ז"א הוא לעניון עשיות
הנסירה וכבר הקשה בן ציפה שעה לשכ"ו
(ד"כ ע"ד אות ד) וכניחה צל"ע כוע"ש ועיין
צבטן ששון לשכ"ו (דק"ו ע"ג אות כ) שכהי
צלכון שכ"ו כנ"ו כז"ו גל"א יפלו כמה קושיות
יעו"כ צ אך בדבר קשה שאין נראה שכלשון
מיטבה והקושיא צמקומה היע"א :

תשובה עיין צנכר שלום (דל"ג ע"א) ד"ה
ונחזור לעניין וכי ונמלא שלריך

לכוין לצנות כל פרלופי הנוקי מאל עליון ואילך
ציוס אי כמו צחול וע"ו הצניון ד"ים דנוקי
צחוסף צכל ספירה טי ספירות החסרים לה
ונכשית פרלוף גמור כי ככתר דנוקי כנסר ציוס
אי הוא שכיב עומד אחורי חלי כהתחון דה"ת
דז"א וטתה נעשה פרלוף ונחפשו עד למטה
וכעד"ו כל כ"ים עכ"ל נמלא מה שנהקנת ע"י
ז"א מהאירוי ונעשית פרלוף שלם אצ"א מהחזה
ולמטה היינו שנעשית י"ם כי מקודם כיתה טי
נקודות וכל נקודה נעשית ספירה אחת אצל
עוד יש תיקון ע"י הפלת הדורמיטא והנסירה
צכל ספירה נעשית פרלוף ונחפשו עד למטה
וא"כ הטשר ספירות יכויו ע"י הדורמיטא
והנסירה עשרה פרלופים כל פרלוף י"ם מכה"ג
שד"ה נר"ו :

שא **שאלה** כחוב צסידור דר"ה (ד"י"ט
ע"צ) להפלות את נקודת

המלכות שהיא אדני והס יוד מלכויות ד"ים
דח"צ דרחל וכל היכלי צ"ע מהיכל ק"ק
דצריחה למלכות שהיא ה' אחרונה שמתח כיסוד
דח"צ דז"א דאל"י ט"כ ל"ל מכו ציאור ח"צ
דז"א וח"צ דנוקי כנ"ו אס הוא להש וחזרה
למה צעמוד אי כי לכחצ"ד חג"ת דחכמה דציוס
דיעו"ר ולא כי דח"צ והרב פצה עינים (דל"ג
ע"ד) עמד ע"ו וכי דמ"ש לעיל דחכמה דציוס
הוא ט"ס ול"ל דחכמה וציוס וכיונו ח"צ
דפרלוף ציוס דלחש או דפרלוף חכמה דחזרה
ולכויות שאין כונס צצרכת מגן אצרכס נרמ
כאן ציוס וכי וצזה נישא מ"ש לקמן צחקיסת
הנוקי להפלות וכי דח"צ דרחל וכי ע"כ !

תשובה

יב. מע"א דף קל"ב ע"ב

שואל: במילת "ברוך" דוחים את הו"ק דחכמה דכתר לחג"ת נה"י, ואילו במילת "אחד" לכאורה משמע עפ"י הסדור ונה"ש דף מ"ו שמכניסים ו"ק דחו"ב חו"ג דכתר. והרי מדברי שעה"ב משמע שמה שנכנס במילת "אחד" לג"ר, ידחה במילת "ברוך" לו"ק. וא"כ נצטרך להכניס ב"אחד" רק ו"ק דחכמה דכתר, או שנדחה ב"ברוך" ו"ק דחו"ב חו"ג דכתר.

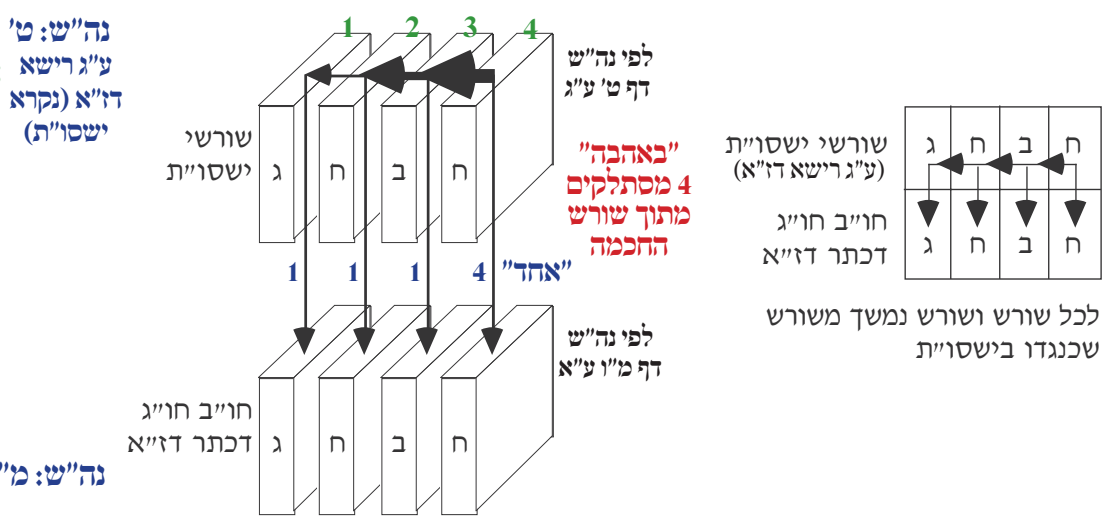
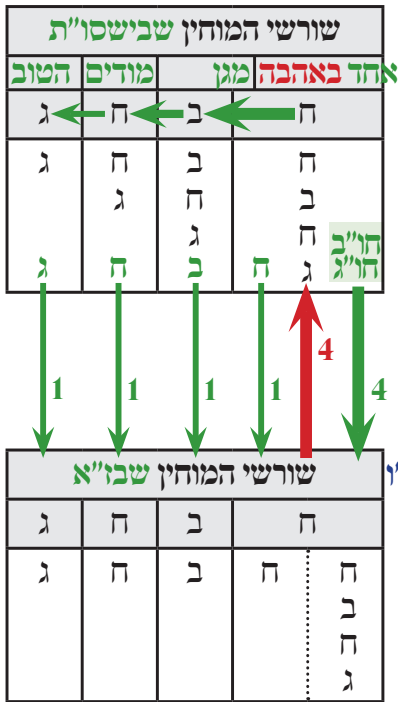
מתרין: גם במילת "אחד" מכניסים לחכמה דכתר בלבד, ומה שכתב בסדור חו"ב חו"ג דכתר, כוונתו חו"ב חו"ג דחכמה דכתר (לא כתירון השד"ה שמסיב את הכתובת לקשע"ה וכו'). ומדוע א"כ לא כתובה המילה "חכמה"? הרש"ש קיצר בדבריו, ומ"ש כתר, להוציא מטעות שהכוונה לחב"ד הכוללים. לכן הדגיש כתר, וברור מאליו שעוסקים רק בחכמה דכתר עד "מזן אברהם".

מביא בשם ת"ח (הוא ר' אליהו משען הנ"ל, מ"עלי נהר") שאמר שבק"ש המשכת המוחין לחו"ב חו"ג דכתר. ומקשה עליו הרי בק"ש הבאנו ו"ק דגדלות דאימא, וב"אלוקי..." הבאנו ג"ר דאימא. א"כ בהכרח הג"ר מתיחסים לו"ק דק"ש. הג"ר הם דחכמה, ולכן הו"ק דק"ש הם בהכרח דחכמה בלבד.

יג. ענ"ה דף מה' ע"א: המוחין של שאר השורשים באים משורש החכמה, עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג הנ"ל. ולכן במילת "אחד" הכניסה היא לחכמה דכתר בלבד.

מקשה: מהסדור ("אחד", דף מ' רע"ב) נראה שהבינה וחו"ג נמשכו ישירות מישסו"ת ולא עברו דרך החכמה דכתר (נה"ש דף ט' סע"ג). הגהת השד"ה (ענ"ה דף צ"ה ע"ב אות כ"ב, דף מ"ח רע"א אות פ"ה): יש לקיים את נה"ש (דף ט' ע"ג) בשורשים שבישסו"ת, ששם שורש החכמה מעביר לשורש הבינה וחו"ג. אך בכניסתם בשורשי המוחין דז"א, כל אחד מקבל ישירות משורשו שבאימא.

ומה שמצינו שמוחין דחכמה דכתר מתפרטים בברכת אבות לחו"ב חו"ג (במילת "האל, הגדול הגיבור והנורא, באהבה"), זה מצד שבחכמה נשרשים שאר המוחין, ואז אין העברה ישירה מחכמה לבינה וחו"ג דז"א.

יד. אוצרות חיים דף ל"ז אש"ל אות ו': עפ"י שעה"כ דף ל"ח ע"א, כל העמידה עוסקת בחו"ב חו"ג שבכתר, ורק בשים שלום יש המשכה לחב"ד וו"ק. ושם יש שלושה יחודים בסוד נ"ר. יחוד ראשון, הוי"ה אהי"ה, שם אנחנו מכוונים על הורדה לשורשי המוחין שבכתר ע"י ד' כריעות וזקיפות. ובלשון הרב "ולהוריד משורשי הד' מוחין אשר בכתר ממש". ביחוד השני, הוי"ה אלקי"ם, להוריד לחב"ד דז"א. א"כ מה הכוונה להוריד משורשי הד' מוחין, אם תאמר מכתר דז"א לחב"ד, הרי זה נעשה ביחוד השני. מכאן מוכיח השד"ה שהשורשים הם דכתר דנה"י דישסו"ת שהם שורשים לשורשי המוחין דכתר דז"א. ומהם אנו ממישיכים ביחוד הראשון (ע"י כריעות וזקיפות) לכתר דז"א.

טז. שע"ר ח"ב שאלה קמ"ב: מתלבט מהיכן נמשכים בינה וחו"ג דכתר, האם מחכמה דכתר בתוך ז"א, או מע"ג רישא דז"א, ישירות לבינה וחו"ג. ומבאר שיש לקיים את נה"ש דף ט' ע"ג בשורשים שבישסו"ת הנמצאים ע"ג רישא דז"א. אך ההמשכה לבינה וחו"ג דכתר דז"א היא ישירה מאימא, עפ"י הגהת השד"ה הנז' בענ"ה.

צבוב וכו' והוא הנכון אמנם ל"ל וכו' שהארת
 החצ"ד היא היורדת מהצניע לח"ת ומח"ת
 למלכות לא החצ"ד עלתה עכד"ק ומ"מ כחן
 שצבדורים שצידונו לא נמלא סדר זה אין
 לשנות בסידורים אבל יביח סדר זה יחליו
 בכלל בהמשכה עד שתגיע בהארה למלכות
 וכו' ע"ל : 11234567

קמ"ב) שאלה כחוצ בהקדמת רחבי"כ
 [ד"ס ע"ג] וז"ל באופן
 כי טיקר כל הטורה הוא לתקן מוח החכמה
 לאט לאט צפרטות ואחר שנתקנו הדו"ג שבו אז
 אח"כ ממנו מתפשטים הארת כל המוחין בכללות
 לדבר ונוקי דמיה צינה ודחוי"ג ונתקנים גם
 הם כפי שיטור הנתקן צדו"ג דחכמה וכו' הוא
 כמו סדר תיקון ד' עולמות אצ"ט אין נתקנו
 ונתחמו זמ"ז וכו' כמבואר כ"ז צ"י הכונות
 צכונה ד' כריכות וד' זקופות עכד"ק לפי"ז
 לדין להבין מ"ש צסידור צכריעות חקיפות
 דמגן הצרכס להמשיך ו"ק או ג"ר דצינה דכח
 וכן צמידים ו"ק וג"ר דחסדים דדעת דכח
 וכן צבטוב שגן ו"ק וג"ר דגבורות דדעת דכח
 וצכולס כחוצ להמשיך לז"ל המשכה זו מהיבין?
 אם היא מחכמה דכח לצינה ודחוי"ג דכח
 כמ"ש בהקדמה כנ"ז או נאמר שמתקרא נתקן
 מוח החכמה וכו' השאר כלולים צו אבל כשנמשכו
 ועמדו ע"ג רישא דז"ל נתפשטו זמ"ז ועמדו
 ע"ג ראשו כל אחד צפ"ט ואח"כ צכריעות וזקיפות
 ממשיכין מכם אחת לאחת כי מ"ש צסידור
 להמשיך מזה אין ככרע כ"כ כו"ע"ל :

תשובה צחינה באהבה עולים רפ"ח
 דא"פ דפנים עד ע"צ ס"ג דא"ק
 ונתקנים ואח"כ יורדין כמוחין דפנים כולם
 ונתנים לחכמה דכח וכבר נתקן מוח חכמה
 דכח ומתפשט צנוקי צחינות **מלך עוזר** וכו'
 אח"כ מסתלקין כמוחין מהוך כנוקי ועומדים
 ע"ג רישא דז"ל, וצכריעות א"י ממשיכין ו"ק דאח"י
 דאח"י ואח"י דפנים דחכמה דכח לחצ"ד חג"ת
 דז"ל, וכחכמה נוהגת שאר כמוחין דכח לצינה,
 ותקף נמשך ג"כ ו"ק דאח"י דאח"י דפנים דצינה
 דכח לחצ"ד חג"ת דז"ל, וכעד"ז בהשלים חר"צ
 דכח צכריעות חקיפות דמגן הצרכס וכחכמה
 היא נע"ג רישא דז"ל לגופא דז"ל אבל כולם

היו כלולים בחכמה, וכחכמה נתנה לצינה שאלות
 כמוחין, וכעד"ז צמודים כפושב נותנת כמוחין
 לחסדים דדעת דכח וממשיכים צז"ל ע"י
 צכריעות וכזקיפות וכחכמה מחסדים דדעת
 דכח ע"ג רישא דז"ל, וכעד"ז צכטוב שגן
 כמוחין דגבורות דדעת דכח נמשך מספחים
 דדעת דכח, ונתשכין צז"ל ע"י צכריעות
 וכזקיפות, וכחכמה מגבורות דדעת דכח
 ע"ג רישא דז"ל כי כולם היו כלולים בחכמה
 ע"ג רישא דז"ל וזה נותן לזה נמלא שחכמה
 היא מחכמה דכח כמ"ש בהקדמת רחבי"כ אבל
 היא נע"ג רישא דז"ל שהוא מחוי"ג דכח
 דחוי"ג דכ"י דישכרית ונתשכין ע"י צכריעות
 הנק' אימא לחוי"ג חר"צ דכח דחוי"ג גב"י
 דצינה דז"ל ועיון מ"ש צזה צכשמות על"י גבר
 [ד"ג ע"ב] וכו' ע"ל מהר"ב שד"כ יל"י :

ועיין ג"כ להרב שגן לענין [דפ"ט
 ע"ל] שצמד צקופות זו וע"י"ש מה
 שחירן וכו' ע"ל :

קמ"ג) שאלה כחצ צככ"ז [דל"ב ע"ד]
 וז"ל צכיות כנוקי אצ"ל
 לריכב ליגדל צכל שיטור קומת ז"ל סל"ו וכו'
 וצכיותה סצ"פ ונכנסת צכ גכ"י דאימא לריכב
 ליגדל צכל קומת ז"ל וכו' אח"כ מסתלקים
 ממנה נכ"י דאימא וכו' השאר מן פפוח דז"ל
 ולמטה ע"כ ל"ל שא"כ נקודת האח"י היא
 נשארית צכל קומת ז"ל שכ"י כ"י צצ"ת שער ל"ד
 פ"צ כלל ח' וצכגהת כשנ"ש שס שצקודת האח"י
 אינה מתמעטת יעו"ש אבל נקודת הפנים
 כשנסתלקים נעמה נכ"י דאימא ל"ל תכ"כ עד
 החזה ואח"כ מתמעטת עד כעצרה וכשנמשך
 לה הארת מוחין דפנים ע"י ז"ל נגדלת עד
 החזה כגודע ל"כ כשחזרת נקודת האח"י לפנים
 היא עומדת אחורי נקודת הפנים וא"ך אפשר
 שתכ"כ נקודת האח"י קומת ז"ל ונקודת הפנים
 תכ"כ מהחזק דז"ל ולמטה כחן ששניכס לריכב
 לכיות פלגוף כבולל דנוקי כו"ע"ל :

תשובה מ"ש צצ"ת וצכגהת כשנ"ש כנ"ז
 שנקודת האח"י דנוקי אינה מתמעטת
 היינו צעת שחזרת לפנים ועומדת אחורי נקודת
 הפנים אז אין מיעוט צנקודת האח"י כחן צל"ס
 דאח"י דאימא נשאר צתוכ"ל ולא צסתלק ממנה
 ואח"כ

אבר ענין הנסירה הוא רק לנקודת האהבה
 דהכל היושבת בראי דז"ה ודבוקה עמו
 אביה מטעם שלא יינקו יחס החילוי ואחר
 שנצנית צו"ה ננסר כל האהי שהם לאכ ורחל
 שחלי עליון דהכל נקרא ע"ש לאכ והיא רחל
 העליונה ובייך צכ נסירה משל"ה בנקודת
 הפנים דהכל ונכ"ש צפרנפוי יעקב אין שייך
 נסירה כי יעקב עומד אחריו נגד פני ז"ה
 ואינו דבוק עם ז"ה וכן נקודת הפנים דהכל
 היא יושבת בפנים דז"ה צסוד תשיי ונקשרת
 בצרופו כשמאלי אבל אין צכ דיבוק ולא שייך
 צכ נסירה אלה נצנית ונגדלת צמלך עוזר עיי
 מוחין דפנים דאימא ועיון כהכרת השמי"ש ע"ה
 שער ל"ד פ"צ וביע"ה מכמגיה נר"ו :

דחקירה ב' אם נכנסין צנוקי צמלך

עוזר ג' ללמים כולם או
 רק חכמה דכח שצבם והאי שאין נכנס רק
 חכמה דכח דאר"פ דפנים ודפנים דאחי חכ
 מוכרה מהסידור שברי כשמסתלקין המוחין
 מהנוקי כתוב בסידור שמתמטפת הנוקי ויורדה
 עד כנוד החזק דז"ה וזה מוכנה להיות רק
 בהכמה דכח יען שצכריעה אי נמשך ויק דאחי
 דאחי ודאחי דפנים לז"ה וממנו נמשך הארכ
 לנוקי דצניח דכח ולהעלותה עד היסוד דז"ה
 כנז' וכיוולא צכ כתוב צמודים וכסוד שםך
 צנוקי דחוי"ג דכח יעו"ש ואם נאמר שגכנסו
 צמלך עוזר כל המוחין אי"כ כשנתמטפת הנוקי
 נשאר כל כד' סוגים עד החזק או עד היסוד.
 ואיך מכונים להעלותם עד היסוד ואח"כ עד
 הנו"כ ועד החזק אלא ודאי כמ"ש שכל הוא
 בהכמה דכח דאר"פ דפנים ודפנים דאחי
 ונגדלת נקודת הפנים דחכמה דכח דנוקי
 דז"ה דוקא וביע"ה מכמגיה נר"ו :

דק"ל שאלה צמלך עוזר ומושיע ומגן

שהוא לצנות נקודת הפנים
 דהכל כשנכנסין בהוכה המוחין דפנים אם הוא
 כל המוחין דפנים הבאים מאח"ה השויכים
 לז"ה ולנוקי כולם נכנסין להגדילם לפי שעה
 ואח"כ מסתלקין ונכנסין צו"ה עיי הכריעות
 ובקיפות, או נאמר שאין נכנס לצניח הפנים
 דנוקי רק מוחין דפנים דנכ"י דאימא אבל
 מוחין דפנים דאצא נשאר ע"ג רישא דז"ה
 ואח"כ מסתלקין נכ"י דאימא ממנה ונכנס ככל
 צו"ה עיי סדר הכריעות ובקיפות ומאיר אל
 הנוקי להגדילם פ"ה עד החזק ביע"ה :

תשובה כתוב בהכרת השמי"ש זיע"ה

צפ"ח

ק"ג) **שאלה** כתוב בסידור צניח אחד
 להמשיך ויק דגדלות דאימא
 לחצ"ד חג"ה דחוי"צ הוי"ג דכח דחוי"צ דנכ"י
 דצניח דז"ה ובטמיה עד צאכצכ נמשך ג"ר
 דאימא וג"ר ווי"ק דאצא יעו"ש לפי"ז צניח
 צאכצכ שמסתלקים המוחין מז"ה ועומדים ע"ג
 ראשו ולנס דהצונח נכנס צנוקי לצורך הכנייה
 ולנס דיש"ם נשאר ע"ג רישא דז"ה. אי"כ
 כשעולה לנס דיש"ם למיין לצורך הפניה עולה
 ללכ דחוי"צ הוי"ג דכח דיש"ם כדי להמשיך
 ג"כ מוחין דפנים דחוי"צ הוי"ג או נאמר שאין
 מסתלק ועולה למיין אלא לל"ם דחכמה דכח
 דיש"ם שהיא בעוקה עוד ל"ל כשורדים צ'
 ללמי המוחין דחוי"פ דפנים ויורד עמהם לנס
 דיש"ם שהוא פנים דאחי שעלה למיין אם
 נכנסין כולם צנוקי צמלך עוזר ואח"כ הוזרין
 ומסתלקים ע"ג רישא דז"ה ונכנסין צכריעות
 וקיפות דכללות הטמיה אחד לאחד או
 נאמר שורדים כולם ע"ג רישא דז"ה ורק
 ללכ דחכמה דכח הוא כנכנס צמלך עוזר
 לצנות הפנים דנוקי ואח"כ מסתלק ע"ג רישא
 דז"ה ונכנס כל אחד בזמנו כמ"ש בסידור
 וביע"ה :

תשובה לחקירה הא' כתוב בספר "עלי נכרי"

אות מ"ה (דמ"ו ע"צ) וז"ל יש
 להכריח שמסתלקין המוחין דאחי דחוי"צ הוי"ג
 דכח ועולים כולם צסוד מיין להמשיך מוחין
 דפנים שלהם דאל"כ כינוד נמשכין מוחין דפנים

רומ"ח שכ"כ בשכ"ו דרוש כי דק"ש וז"ל ועתה צביריך הדשה הם מתחילין להפשט כטיפיך שלהם עד כגרון ע"כ או אפשר שחס צ" בחינות ומלאתי כספר מצוי"ש וכו' אי"כ אפשר דיש חלבים בנדחים צביריך הדשה ואינם נדחים יותר למטה מהגרון עכמ"ד עיש"צ :

והנראה

מלשון שכ"ו שכי מתחילים להפשט כטיפיך שלהם שכוונה התפשטות הטפה לצד חבל לא נדחו כולם לגמרי אלא התפשטות הטפה, ואפשר שביא טיפת החו"ג שחסה שדחיי"ה היא מתחלה לעילא ועתה נדחו החו"ג דקטנות שהם ו"ק שבהם יצטמידה צחיצה האל נדחו בג"ר דקטנות שהם טיקר המוחין כנ"י וראיה לזה כי צביריך הדשה מלוויר חלבים פשוטים וצחיצה האל מלוויר חלבים מלאים וגודע נו"ש ברש"ש זנבר שלום (דמ"ה ע"ג אות מ"ה) וז"ל חלבים דמוחין דציבור ויניקה וכו' הו"ק דלי דללס דקטנות הם חלבים פשוטים וכג"ר הם חלבים מלאים ע"כ אלא שיש לדהות ראי"ה זו שצטיקר חילוק זה דברש"ש שהוא צמבו"ש (ש"ה ח"ב סוף פ"ז) כי כי ו"ק דקטנות חלבים פשוטים וכס מתפשטים צגוף ז"א וכג"ר חלבים מלאים צראשו ע"י"ש אי"כ עתה שרוליס לדחות מרישא לגרון מוכרח דאיירי בחלבים מלאים ומ"ש צביריך הדשה חלבים פשוטים לרמוז מספר גרין טכ"פ משכ"ו משמע שעתה רק התפשטות הטיפיך בעלמא חבל טיקר דחייחס הוא צחיצה האל ולעניין ככונה ודאי שהוא צסחס ע"ד מ"ש צסידור וכו' הוא כיוודע וכיעצ"א מהמגיב גר"ו :

קלא) שאלה מ"ש צסידור צכונה צאהצב וכעד"ו עושין ז"ין ועצברים מצירורי כפנים דיסו"ת ומעלים אותם לז"ין לחכמה דאו"ה וכן מזה לזה עד רוס כמעלות ע"כ ל"ל דצא"ה ויסו"ת לא היתה צכס הצביריך ורק צאחוריים שלהם כיה ציטול שירדו לסוף חל"י אי"כ איך כי מצברים מצירורי כפנים דיכסו"ת שגרא"ה שיש צירורים כפנים דיסו"ת צצריא"ה כיע"א :

תשובה

ע"ן צכקדמת רחכ"ג (ד"ה ע"ב) וכוצא לעיל צשאל"ה שחפילו צצאו"ה ויסו"ת לא היה צביריך ולא ירדו

מכס לצ"ע מ"ה יש חלקים מצירורי ז"מ כשיוכים לאו"ה ויסו"ת אי"כ כחלקים כשיוכים לבס כלולים מלחי ופנים ע"ד צירורי ז"ין וצק"ש כעלינו חלקו צירוריה כשיוכים לא"ה דאו"ה ויסו"ת ועתה צחיצה צאהצב מעלים חלקו צירורים כשיוכים לפנים דאו"ה כדק"ז ז"ין וצזה הכל שוין שגם מצברים חלקים כשיוכים לבס וכיע"א מהמגיב גר"ו :

קבר) שאלה

ידע שכל כתיקון דיעקב ורחל צצרכת חצות עד צאהצב הוא צחינת חלחי אי"כ צתיקון כפנים צחיצה צאהצב כחוצ סדר הנסירה לרחל ולא"ה וצמלך עוזר כמשכנו מוחין דפנים לנקודת כפנים דרחל ונגדנה צכל אורך ז"א וז"ל חיימתי נעשה נסירה ליעקב גס חיימתי ממשיבין לו מוחין דפנים ומה הוא צחינת יעו"ר שנתקנו עד צאהצב כיע"א :

תשובה

ע"ן צכקדמת רחכ"ג (ד"ז ע"ד) וע"ן צע"ה שער י"ד פ"ז ושער י"ט פרק ו' ז' ובער י"ז פ"ג וצספר דצרי שלום שאל"ה ק' (ד"ז כ"ב) וע"ן לעיל צשאל"ה ל"ז וכעל"ע"ד דאפשר בעד צאהצב נחקרה רחל דעטרת יסוד דו"ק דצ"ן שהיא דצוק"ה חצ"ה עם ז"א ונחקן ג"כ חחי דעטרת יסוד דו"ק דמ"ה הנקרא צסס יעקב ונחקן ע"כ יעקב העומד צלד פנים דז"א מהחזה ולמטה כנגד רוחב כנה"י שהוא מצחינת חחי דאצא ושני הצחינות דיעקב נכללים צתיקון יחד עד צאהצב וצחיצה צאהצב נגסרה רחל שצא"ה ולקחה לד בצ"ן דז"א שהוא ו"ק דצ"ן הנקראים מלכות צצגופו ונכלל הכל יחד ונעשה חחי דרחל ככל אורך ז"א וחחי"ה חזרת נקודת חלחי לעמוד אחורי נקודת כפנים וצמלך עוזר נחקרה נקודת כפנים דרחל ונעשית כשיעור נקודת חלחי ונכלל עמה היקון כפנים דיעקב כי כמוחין דפנים כלולים חלחי חלק דאצא מחקן פנים דיעקב וחלק דחיימתי מחקן פנים דרחל חבל חנחנו מצבירים רחל שהיא שורש מלכות דל"י וכיא רחל חמנו ועמילא נחקן וכמ"ש צפחס עינים (דט"ל ע"ג) דאפשר שכן הוא חלמת שיולא יעקב מצחינת כמוחין דפנים ומחוזג עם נקודת כפנים דרחל ונעשה כעניין ממילא יעו"ש :

קתינאה שורש הדיקנא יע"ש יפה טעה דליה טע"ב ועיין
יע"ש צקונטריסי ט"ש ח"ב צבטי"ט פ"ו אות ו' :

וכמו כן ל"ל מ"ש עוד צקדור ונשס ל"ז חולין ומשס
להמשך ללס המוחין הכי לפרכוף חכמה דבי
דז"ר דליק שצחך פרי חכמה דבינה דלי"א ע"כ אחר שכבר
נמשך לחגיה דכח דבינה דלי"א ומשס גם כן לדיקנא איך
ילויי להיות אחר שכבר ילא הע"י ונצפטיס ולחון לדיקנא
להיות חזר ונמשך העיפה לחכמה דז"ר דליק וכו' והח"כ
לבינה דז"ר דליק [עיין צ"ק אהצת השס דמו] ודע דצמי ע"י
אעפ"י שלא חכר כאן חכמה דליק צחך חכמה דע"י
ילמד קחיס מן המפורש לעיל וזה ועיין צקפר נהר שלום
צהקדומת דחובות הכהן דק"ד [ד"ד] דשס דח"כ דצדור
ועיין צקפר חרי"ה דח"י קע"ב ח"ל ו"ש ו"ה צפ"י העומידה
וירדסי המוחין מן הכהן לפרכוף החכמה דבי דז"ר דליק
נכאס ד"ט ח"קו לטון ול"ל ג"כ שצחך חכמה דבינה דע"י
שצחך חכמה דבינה דלי"א שצחך חכמה דבינה דלי"א
ויסקיית שצחך חכמה דבינה דז"ר ששס צמי ארי"א ע"י
של טלס וכ"י יע"ש ועיין עוד חרי"ה ד"ל רע"ב ודפ"א ע"ב
ד"ה והנה וכ"י :

יע"ש. [דכ"י] ועיין מ"ש עוד שס צומלת אחד צחות ט"י
עוד סיניוסי קחנו משס ואין צ"ד לצרכס ולצרכס עד
שיערה עליו רוח ממרוס :

(ח) שם ולזווג צ"י חולין ולהמשך המוחין לפרי חכמה
דבינה דז"ר דליק שצחך חכמה דבי דלי"א
שצחך בינה דחרי"א שסוף ח"ב"ד דפרכוף הכולל דבי דחרי"א
ויסקיית [גם זה לא זכיה להבין איך הוא ח"ב"ד הכולל
דבינה דחרי"א ויסקיית] ולאוגס ואימא מעלה ז"ר ששס
חכמות ומקדיס לחצא וחצא ממשך מ"ד ששס ביטת
וגבורות לאימא [ונצולר צכ"י צשער הכי דרוש ג' דלי"ת
ע"ה ש"ך פ"ע ופ"י שכו ספ"ב ושס השומ"ש] ולהמשך המ"י
הכו' לבינה דבינה דז"ר דליק] גם כאן קשה איך ילויי
להיות אחר שכבר ילא העיפה ונצפטיס ולחון עד ארי"א
ויסקיית לחזר ולהמשך לבינה דבינה דז"ר דליק היות
פניו] שצחך בינה דבינה דלי"א שצחך בינה דכללות
דחרי"א ויסקיית שסוף חג"ה דפרכוף הכולל דבינה דחרי"א
ויסקיית והס יסקיית הראשונים ולזווג כל הפל"ה הכי
ולהמשך המוחין הכי לח"ב"ד דישקריית הכי והס מ' דללס
ושס נשאר שורשו ושארית המוחין לחג"ה דפרי הכי והס
ל"י דללס [ע"ה שבי"ה פ"ה ופ"ד שכו ספ"ב] ושס נשאר
שורשו ולא נשקלקיס חיות וחורות דח"י תחתון דח"י ונח"ס
ועולים צח"י עליון דח"י דישקריית [עיין ע"ה שבי"ה פ"ה
ושס נצח"ה שההלעטיטות הזה ה"ה צחבונת ושס כחצמי
צקונטריסי ט"ש שסוף גם צ"יסיק ושכיהס נקד"היס אימא
יע"ש צחות ג' שכו פ"ב השומ"ש] ושארית המ"י להמשך
לכה"י דפרכ"י הכי [כאן י"ט ספריס נחוב ושארית המוחין
עם הכרמ"י דנפ"ט לכליס דהנה"יס דבינה דישקריית והס
ל' דללס וכ"י ולע"ד הגירסא הנכונה הוא כמו שכתבתי
כאן דכן נחלחתי צקדורים יכ"ס דלס לא כן קשה ד"י
דללס אינו צמינת נפ"ט אלא רוח כחי צמינת ש"ך פ"ו ושכיה
פ"ה] ועתה להמשך המוחין דפריס דלחור למקומו ולהמשך
המוחין דלחור ופניס דפניס ונלוצטיס צשס צוכ"י דלחור
ופניס דפניס דמוקצ"א דז"ל עב"ל. הנה כל קד"ל זה של
הח"ב"צות המוחין צישקריית ראשונים ושכ"יס וגם מ"ה רושס
שלהס צוקוס טעובריס כבר כתבתי לעיל צלורך צבונת
ק"ש צומלת אחד אות כ"ה יע"ש ע"ה שכו ספ"ב :

מ"ש ואורות דח"י תחתון דח"י ונח"ס עולים צח"י
העליון דח"י נח"י צע"ה שבי"ה פ"ב ושער הקד"ר

דק"ה ע"ד ועיין ע"ה ש"ך פ"ב דשס אחר תחתון :

(ה) מרד עוזר ומושיע ומגן שס יכוין
צ"ד חיצות

אלו להמשך צ"י ללמי המוחין הכי ונלוצטיס צשס **בוכו**
ע"כ עיין צקפר דבי שלום דק"י סע"ד ושס ט'
הכונות צבונת קדיס ודרוש צ"י וס' דעמידה וצ"י צד
וצשער רוח הקדש יחוד ד' דע"י ע"ה ע"ה ש"י פ"ד שער
חאמרי ח"ל צונסכת צבונת ד"ה ע"ה יע"ש [ע"ה על"י פ"ה:]

אך ל"ל דשס צוכ"י ה"ה לר"ך להיות צקדור כניסתס
של אוחיות ו' תחילה ואח"כ כ' ואח"כ ו"ב דכן
נראה הקד"ר של הפנקה ונלמטה למעלה עיין ספ"ל פ"ה
כלל ט' ותחילה יזכדיס צ"י מוחין ד"לס יע"ש ועוד למה לא
חכר שס זה כניסתס המוחין דצמינת לחור צומלת צהצבה
כשכנכסיס הצ"בות וגבורות הוך דחל ע"ד שח"ב"ט צקדור
כניסתסו צ"י צמינות לחור ופניס דפניס ופניס דלחור הנמשכי
צומלת מלך עוזר וכ"י כחי צקדור וא"ס נאמר דשס זה הוא
לצוט צצמינת לחור ופניס דפניס דוק"א ולא צצמינת
דלחור ופניס דלחור ול"ה אינו נמשך א"ס הצ"בות וגבורות
ששס לחור דלחור זה לא ידעתי :

(ג) שם יכוין צ"ד חיצות אלו להמשך צ"י ללמי המ"י
הכו' :

אך קשה דנהקדומת הקדור נראה דז"ר דליק אינו
ט"יס צהלצשחס הוך עתיק יומין צטוב טהרי כהצ
להמשך לכה"י דכח דבינה דז"ר דליק ומשס לכה"י דבינה
דע"י ולא נקט לכה"י דכח דבינה דע"י יע"ש ונשועה וזה
דאינו ט"יס צהלצשחס חז"י צטוב ואילו נשס צהקדומת
דחובות הכהן הח"ל דל"ד נראה דלפ"ו ח"ה הוא שזה
לז"ר דליק ככל צחיותו כח ע"ס כח וכ"י ונ"ל לנלכות
יע"ש כח"ל ופ"ל"ו א"ס נאמר דכאן צומלת צהצבה ע"כ
נפ"ל ול"ל ומשס לכה"י דכח דבינה דע"י וי"ט קשה דהל"ל
קת"ל דז"ר ח"ה שזה לצמינת עתיק דל"ן ח"ה ונלביס לע"י
ק"ק ומחג"ה ט"ב ולמטה כ"י ככל חוקס צדצ"י הכ"ז זל"היס
וא"כ איך כחצ שס צהקדומת דחובות הכהן דז"ר דליק הוך
ה"ס ח"ה דל"י שזה צטוב הל"ל אינו שזה אלא ע"י ולא ח"ה :

והרואה יראה דהצבה טע"יס נאמר צהקדומת זו
של מלת צהצבה צקדור המושכת העיפה

א' דכאן כחצ דנמשך לכה"י דכח דז"ר דליק ומשס לכה"י
דכח דבינה דע"י וכ"י וצקדור יכידת העיפה של הק"ש
צומלת אחד לא כחצ כן. ועוד דעיפה המוחין צק"ש כהצ
ששס שמות עק"ב"צ קפ"א קמ"ב וק"הי הכל כחי צמוחין
דלי"ת כחי צשער הכונת דרוש ג' דלי"ת ודרוש ו' דק"ש
וכאן צעמידה לא חכרו שמות המוחין. שנית דצק"ש כחצ
לכוין התעוררות ז"ר ומ"ד דחרי"א ע"י ע"ב וס"ב וגם זוג
דנשק"ין דחרי"א ולא כן כאן צעמידה וצבונת השופר שסוף
צמינת פניס ע"ד צהצבה שס כחצ לכוין וכן צקדור צבונת
ק"ש טעל המיטה צומלת צשכמול"ו. ג' שלא חכר זוג דחרי"א
כאן ע"ד הק"ש להמשך ע"י דע"ב עם ה"ה ללורך הולדת
ח"ה עלמס ומזה נראה דז"ר זוג דחרי"א להוליד אלא דוק"א
צצמינת לחור שסוף צק"ש כבודע דכל קד"ר המושכת הע"י
צק"ש ועמידה עד מלת צהצבה הכל הוא אח"י ועיין צשער
הכונות דרוש צ"י דעמידה צומלת צהצבה ואפטר זה נשק"ן
אחר המרצן שסוף זוג שליס ועיין צקפר ע"ה דג"ן קע"ב :

ובענין העיפה הכי דחרי"א שסוף צמילת נר"ן של
הולד ות"ה של הולד עיין צע"ה טע"ל פ"י

ופ"ה כלל י"ו וצכ"י שער רוח הקדש יחוד י"ט ד"ן ועיין
לעיל צבונת ק"ש צומלת אחד אות כ"ב ושס כחצתי הפרש
המושכת העיפה ללורך מוחין איך ה"ה צ"א מע"ב סיב דליק
אבל ע"י הולדה צ"ן דחרי"א הנמשך צק"ש וצ"ן דז"ר הנמשך
צצכמת ח"ס שלום ה"ה נמשכת ומקדיס דדעת דע"י יע"ש
ועיין צקפר נהר שלום צהקדומת מ"ה וסגרת לצנך דק"ה
(ב)

הוא מלונצ'ים בשם זכור לחמץ בג'יה דתי' דאחור ומים דמיה וצין דנקודת הפנים דנוקצא דז"א שערין היא עומדת בצמיחה נקודת תחת היסוד דפרי הפנים דז"א באופן זה ע"כ עיני כל סדר הנקירה וחזרת פנים עיני היעצ נפעים בהקדמת הקשר בחתי' צמלת בעמידה וכו' עוד שם בפ"ו דעמידה שער הפקוקים (ישעיה כ"י ח"ד) בפקוק כי הפנים ימושו וגו' קשר עיני' דכרוש ר"ה ע"ה שער נ"ל פ"י"א כלל נ"י סליד פ"צ כלל ח' ובהג"ה השו"ש יע"ה שחלעךך אליו ללורך הכונה ח"ל על וי"ש שם צמ"ה דמ"ה חנוכס כל אח"י הם שלמים לגמרי והצן זה היעצ ע"כ השו"ש כ"צ לנע"ד שום קלאו לאפקוי צמיחה האחרונים שלה שאינה נחזרת לכנגד הפנים שלו קאמר כמו שאמרנו קלת מן הפנים שצומחין ואלו הכי קאמר שאחר שנגדלה אצ"א כה"ל אלו חזרה פרלוטה דאחור לעמוד אחורי נקודת הפנים ואלו נגדלת אחת נקודת הפנים דמ"יו שפיתחם זה כל הפ"ס דפנים שלה אחת לאחת עד שנגדלת פנים כמוהו ויהיה פלוף דפנים שלה שום קבועה פלוף דאח"י שלה העומד באחורי נקודת הפנים ואלו יהיו צ"י שוים בקומתם באופן שכל צדן הכי צומך עוזר הוא לצבוח ולהקן נקודת הפנים שלה בצמיחות כח"י דל"מא וכו' יע"ה ולג"ד ל"ל עם נ"י וחדווג נקודת הפנים הכי דלפ"ש דיעקב הנתקן עד עתה עד מלת באהבה והארת המוחין דאחור הכנכס"ס דז"א וחדווג עם רחל דנקודת דאחור הכתקן היא ג"כ באחור אצל לנקודת הפנים לא ולי"ו צדן יעקב וצמיחה המוחין דפנים הנמשכים לז"א כח"י בנקודת האחור ולפ"ש דכן הוא האמת דל"מא יעקב וצמיחה המוחין דפנים שחדווג עם נקודת הפנים וכעשה העין מני"ל וכל עסקיו לתקן צמיחה דאחור דתכונה ואח"כ מני"ל כתקן הכל כתי"ש צ"י"ש קוף הקדמה רחובות הכהר יע"ה:

אך

לריך להצין עה עניינו ומה שורשו של נקודת הפנים עיין ע"ה ש"ו פ"ו ופ"ו עוד עיין בשי"ח קפ"ב והיא מדרגה א' של צ"ן שהיא הייה פשוטה שלא ירדה צעה מיתת המלכים יע"ה: ובענין כלים דצדוים החדשים דפנים ע"י כ"ש דק"ט אות נ"י [דל"ו ע"ה: י"ה ג] עיין בשער הכוונות דרוש צ' דעמידה צמלת מלך עוזר דענין חזרת רחל פנים איננה עם ז"א על"ו אלא עם יעקב יע"ה ח"ס איהו כגלה ואי"ה צהוד ועיין צמ"ה של"ו פ"ה וקס"ו. ולי"ו מה נעשה מלאה עתה דליה מקומה עם ז"א ואם חזרת לאה ורחל להיות פנים ע"ד שפ"ה באח"י דז"א שפיתם פלוף אחד כח"י בשער הכוונות דרוש ד' דק"ש של הל"ה ועיין לעיל צמלת באהבה עיין שער הכוונות דרוש ו' מדרוש הלילה וקס"ו דעמידה ודרוש ויעצור יע"ה. גם ל"ל א"ך צמלת מלך נמשך מלכות דל"מא בכח דנוקצא הלא הנ"ה הם יחד ארוכים והם היו לריכים ש"כנקו תחילה כחצתי צה צמ"ג צפ"צ דעמידה צמלת מלך וכו' ועיין לקמן צמלת ועגן:

(ה) שם ומגן

להמשך חצ"ד דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לחצ"ד דטוקי ולדחות השגי' לחגי' והנה"י לכה"י והמלכות למלכות ע"כ ל"ל בענין הכח דנוקצא למה לא חכר דק צמחילה צמלת מלך וה"ה לריך ג"כ להזכירו צמלת עוזר וכו' דרך הכח הם עוזרים דל"ך אפ"ש ש"כנקו מוחין דכה"י צה"ד ולא יהיה ככנס תחילה בכח וכן עד ווגן ולמה ג"כ צמלת ועגן לא חכר כח דנוקצא א"ש נשאר זה ת"ח דל"מא להיות לה צמיחה כח' ולמה צמלת באהבה כשכנכוו הצינוח וגבורות חוץ לאה ורחל לא חכר צמיחה מלכות דל"י הנכנס תחילה עם המוחין הכי חוץ כח' ואח"כ לדחות עד שנגמלה פקדים עליו"ס דכה"י דל"מא בחצ"ד ללאה ומלכות צמלכות דרמל

ועוד דגם צמיחה מלכות לא חכר שם להיות דל"ו לחצוה צמלכות דרמל ע"ד הכי כאן ובקפ"ים יע"ה רח"ה כח"ו להמשך הצינוח והגבורות חוץ לאה ורחל מכתה עד המ"ה ומלא דתי"ה דחצוה היא כח' ללאה ומלכות דחצו' עם המ"ה שצמחו צמלכות דרמל ע"ה ועיין ג"כ בקדור ק"ש שצל המטה צמלת צמחילי בהמשכת הצינוח והגבורות חוץ לאה ורחל ח"ל להמשך הל"ס דאחור שמוס כל ל"ס דחצוה דצמיחה הכי עם המוחין והיורה ואח"כ צמ"ד י"ס כידוע המלונצ'ים בשם פה"ס י"ג היורה י"ג אח"כ מלונצ'ים צמלכות דאחוריים ד"ס דכל צמיחה וצמיחה נהצמיחה הח"ל דז"א שפ"ס מוסר דשפ"ה רצוני היורה פשוטה חוץ עשרה ספירות דנוקצא שפ"ס לאה ורחל ע"כ ומה שלא חכר י"ד היורה עם המלכות הוא יען דהי"ה דמלכות ח"ן זה יקוד כח"י צמ"ה שער השמות ע"ה ולי"ה דצדור צ"יורו שם צד"ר המוסכת הל"ס כח"ו י"ד היורה ומלכות ככלל א"כ נלמוד קתום מן המערכה וגם כאן צמלת מלך עוזר לריך לכ"ן צמלחה דל"מא בכח דנוקצא וכן קידר ג"כ צמ"ה ק"ש של הלילה צמלחה המוחין דפנים שפ"ה ג' לל"ה חז"ל דאחור ופנים ופנים דאחור חוץ הנוקצא. וכן אח"כ צמרתם חוץ ז"א ע"ד צמ"ה מנן אצמ"ס לכ"ן ל"ס מכתה עד המלכות יע"ה ועיין ג"כ בקדור כוחת תקיעת שופ"ר. ולעדין לחת טעם בקלת ספ"ים שלא חכרו כח' ואורו צעצור כי כ"ן שכלככו כה"י דחצו' צקוד מוחין שצמחו מל"ו נשאר עומד תחת דל"מא ע"ה המוחין וצמיחה כח' ועיין בשער כ"ג פ"ב:

ומצאתי

כח"ו א"ל"י טעם אחד דל"ן נשאר לטוקצא עתה צמיחה כח' ל"י דל"ן תחת דל"מא נעשה כח' לטוקצא עד לעת"ל כח"י צמ"ה של"ו פ"ה דל"ה ל"י מלכים ש"שחמ"ו בכח' אחד ע"כ דל"ן זה עתה צמלך עוזר אלא לפי שעה ללורך צדן פרלוטה וחכ"י מכתק"ים מוחנה וככנסים כל המוחין דז"א בצמ"ה וזק"פיות דמנן אצמ"ס. ועוד דל"ן חזרת פנים אלו אלא עם יעקב ולא עם ז"א כח"י צמ"ה דרוש צ' דעמידה צמלת מלך עוזר. וענין חזרתם להיות משחמשים בכח' אחד הוא צדן הגד"ה כח"י צמ"ס שבת כח' יתנו לך וכו' דל"ה עולה רק צמלחה שפ"ה כח"י צמ"ה פ"ה ופ"צ יע"ה. ועיין בקדור בקדושת כח' דמוסף שבת א"ך עולים יעק"ר שפ"ס צמיחה נוקצא שכוללת דכל השבוע עד צמיחה חצ"ד דז"א ועדין כח"ו גדול ומכתה ולי"ה עולה עד שם יע"ה:

ג

בענין קדר כריסת המוחין אלו חוץ נקודת הפנים דתחילה הוא מלת מלך שמוס צמיחה עערת היסוד דל"מא בכח' דנוקצא. עיין בשפ"ר יפ"ס דקע"ב ע"ה דשק"ס והלא עערת היסוד לכל המוצה המשך עד פקדים מלנבי"ם דמ"ה כח"י לעיל צמלת הגדול הגבור והטורח בענין יסוד דא"ה וכו"ס וק"ו צ"קוד דל"מא סקל"ר ועיין בשי"ח פ"ג דיקוד דל"מא ומן כריסתה דז"א היו צמ"ה ז' דמ"ה ארוכים ככנקו תחילה יע"ה. וכנ"ל כי מוכרת ש"י"ר עערת היסוד תחילה כי כ"ן שהיא נוקצא צקוד נקודת מלכות שצמכת שלם כי לעת הלוך נכד"ו קו מלנבי" דכה"י דל"מא וצ"י קיים אחרי"ם יע"ה [עיין בשער הכוונות דרוש צמ"ה י"ל דח"י ע"ד דש"ס יקל"ה מלכה הוא תחת רב"ו יע"ה] ועיין שער הפקוקים פרשה בראשית ד"ו סע"ג א"ך לע"ד נראה דוחק עוד לע"ד ל"ל דצ"י רצוני שם צמ"ה ח"ו צמלת מלך עוזר דחתי' בחצ' מלך א"ך נגדלת תחילה בצמיחה מלכות שצ"י וכו' ואח"כ לקמן בסוף כח"ו צמלת מלך סכתה ק"ו נגדלת חתי' ולי"ו:

ובענין

לכ"ן צל"ל פק"ה צמלת באהבה וא"ל"ך ג"י ככר כתצ"ה צמ"ה דל"ך לכ"ן כל ק"ד העמידה

שערי שער ליד [פ"ב כלל ה'] חיל באופן שכל
 בפניו כנז' במלך עוזר הוא לבנות נקודת
 הפנים שלב בפנימיות נכ"י דאימא עד שיפסוק
 גפיות כשיפסוק יקומת הפרלוף דאחי שלב
 שפגנכ מאחורי נכ"י דאימא ע"כ ממ"ש בפני
 גכ"י דאימא משמע שאין נכנס בפנים דנוקי
 אלא מוחין דאר"פ בפנים דאימא דוקא שטי"ז
 יפסחו נקודת האחי ונקודת הפנים דנוקי כנז'
 במקודם נכנית נקודת האחי דנוקי ע"י אחי
 הפכ"י דאימא ופכה גפנית נקודת הפנים דנוקי
 ע"י פנים דנכ"י דאימא אבל כמוחין דפנים דאבא
 שייך ליעקב ועיין לעיל בשאלה קל"ב הלא שרריך
 קצת הטדפס לנקודת הפנים שנכנס בה גם פנים
 דאחי שעלה למיין מלבד אר"פ דפני דנכ"י דאימא:
ולפ"ז שאינו נכנס דנוקי במלך עוזר רק
 פנים דאימא א"ש מ"ש בסידור
 להמשך המוחין דאר"פ דפנים מלובשים בשם
 בובבו לאר"פ דפנים דנוקי ע"כ דבין שם
 רק מוחין דפנים דאימא לכן מתלכשים בלבושים
 שמלך אימא כשייכים לנוקי שם המורת אחיב
 בנודפי משא"כ בפנים דאחי כי להחזיר כמוחין
 דפנים דאחי למקומו ועיין עלי נכר אוח ב"ן
 שר"ל שבלים דישי"ם כשעלה למיין הוא עולה
 מלבד בגלים דנכ"י דישי"ם שנשאריו עומדים
 ע"ג רישא דז"א ועתה מחזירין את הללם
 לכליהם וחס הנכ"י וכו' למקומו עכד"ק א"כ
 כשנכנס גלם דפנים דאחי גריך להלבישו נכ"י
 דישי"ם ואחיב נכנס דנוקי אך לא כי להלבישו
 בשם בוכו דלא שייך לו ממילא מוזן ע"ש
 להמשיך המוחין דאר"פ דפנים מלובשים בשם
 זוכ"י שהוא רק פנים דנכ"י דאימא כמ"ש
 בהגכה השמ"ש הנז' אבל פנים דנכ"י דאבא
 לא שייך להלבישם בשם זוכ"י דאחי מכ"ש
 מללם דפנים דאחי ומ"ש צפולת תמיד (דמ"ב
 ע"ב) ח"ל כמוחין החדשים ניתנים אליה פצ"פ
 כולם עם ז"א, ואח"כ מסתלקין ממנה ע"כ
 שמה מורכ קצת שנמשכים החדשים כולם
 גראח דאין מזה ראוב דמ"ש כולם ר"ל כל חלקי
 נכ"י דאימא הפילו העלמות כדרך שכתב
 מוקדם שנסתרה לוקחת כולם ושם כונתו כל
 עלמותם ולא רק הארתם כצחיותה בלתי
 ודכותה ככל ומ"ש עם ז"א הוא ע"ם ול"ל

ב

ניתנים אליה פצ"פ כולם ע"י ז"א וכן מורכ
 כענין וכן הנוטה בפע"ה פכ"א מדרושי ק"ש
 ישרים ומיורי ברי"ה שאז נמשכי המוח דפני לנוקי
 ע"י ז"א משא"כ בימי החול נמשכין אליה שלא ע"י
 ז"א וכנ"ש בהגכה שפה אחת צעטר ליד פ"ב
 [דמ"ג סט"ב] יעו"ש וא"ש בנז"א מהמניב גר"ו:
קהל) שאלה כתוב צשכ"ו [דל"ב ע"ד]
 וז"ל דע כי צחיותה אב"א
 גריכה ליגדל בכל שיפור קימת ז"א כולו כדי
 שחשך תהזור עמו פצ"פ תכפיק כל אוחה
 הכארכ שקבלה צחיותה בלתי לשהיכ עתה
 צחינת נקודה קטנה בלבד צחיותה פצ"פ ע"כ
 ל"ל דאיך ילוויר הנקודה האחי שנגדלכ בכל
 קומת ז"א כשהעמוד בפנים תהיב נקודה ומכו
 כונת הדברים ?

תשובה עיין בהגכה השמ"ש זי"א צע"ה
 שער ליד [פ"ב כלל ה'] ח"ל ככי
 קאמר וכו' אלא שצא לשלול ממנו העטות שלא
 נטעב כמ"ש צספר הכונות שקודם שהחזר פצ"פ
 חוזרת לכיות נקודה קטנה שאין כונתו על
 פרלוף דאחי שלב הלא על פרלוף דפנים שלב
 שפדיין הוא צנחי נקודה וליך צניין, אבל
 פרלוף דאחי כבר הוא שלם לגמרי וכבר נוסר
 מאחורי ז"א וצא לעמוד אחורי אוחה הנקודה
 דפנים שלב עכד"ק גמלא דמ"ש צשכ"ו תהיב
 נקודה קטנה בפנים היינו צנקודת הפנים אבל
 נקי האחי היא שלימה כקומת ז"א ואינה מתמטי
 בעת חזרתה לעמוד אחורי נקוד' הפני והיע"א:
קול) שאלה מ"ש צסידור צחינת באהבה
 כשנמשך מוחין דפנים מתלכשים
 צנכ"י דישס"ות כבי שם ללם דמוחין דפנים
 הנכנס צתוך כז"א ל"ל דכלא נכ"י דישס"ות
 כבי כבר נתלכשו צם כמוחין צק"ש ונכנס
 כז"א כו"ק דגדלוה דאימא, וג"ר דאימא וכל
 ללם דאבא נכנסו צעמידה א"כ איך עתה
 נכנסין המוחין דפנים צנכ"י דישס"ות ואף
 שצכוכה היא דצק"ש הוא צנכ"י דאחי ועתה
 צחיצי צאככה הוא צנכ"י דפנים מ"מ יצאח לנו
 רצונו איך פרטי וכדרי הלצפת כמוחין דאר"פ:
תשובה לעולם נכ"י דישס"ות חס צחינכ
 אחת וכל כמוחין דאר"פ שמקבלים
 הזיין הוא רק מנכ"י דישס"ות כחי הא כילד ?
 צנכ"י